II 1762

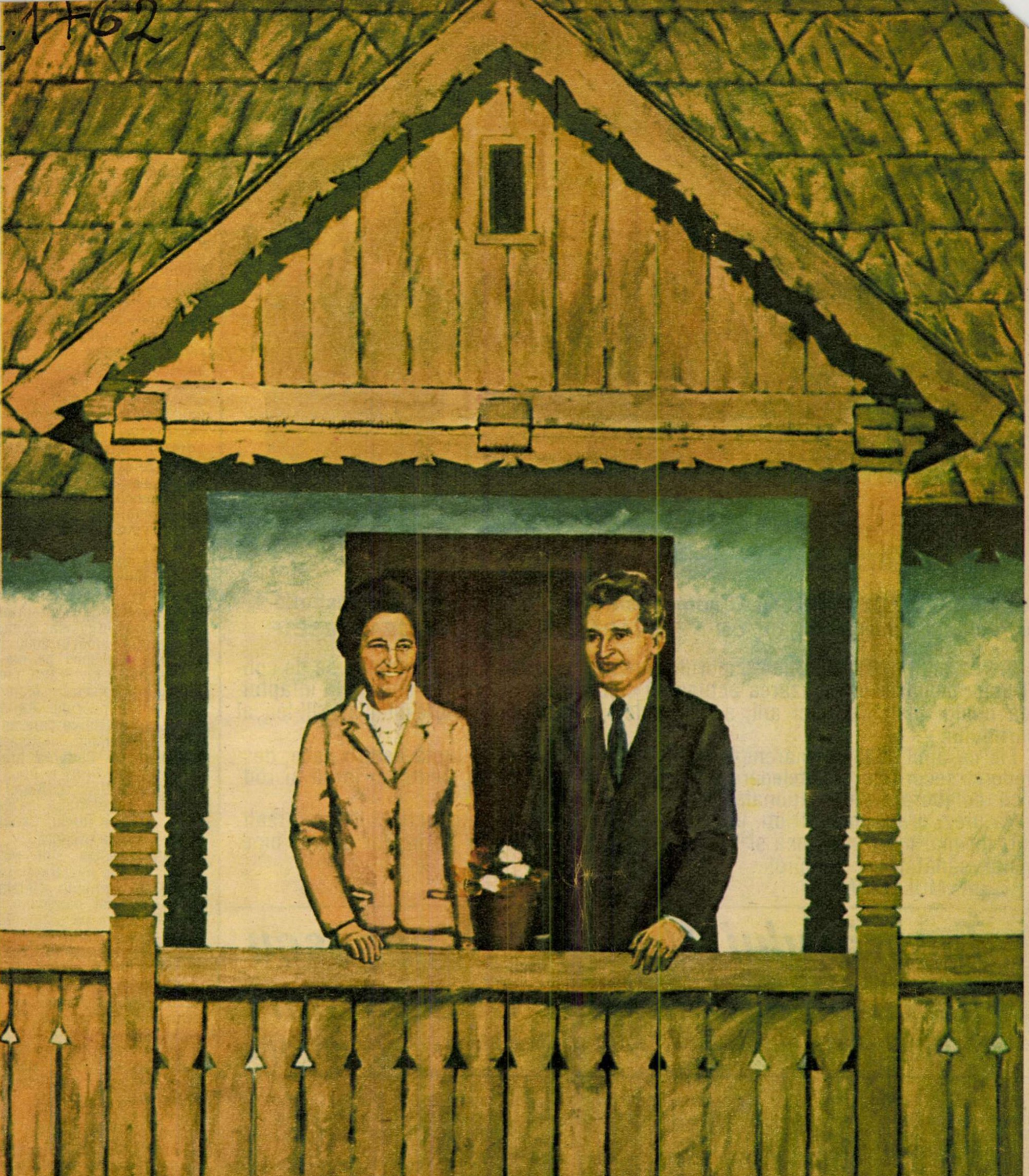

Omagiul dragostei nemărginite din inimile noastre de copii

686.043

P

1

Cutezătorii

Joi, 3 IANUARIE 1985,
ANUL XIX (NR. 900)

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

Din MESAJUL DE ANUL NOU adresat întregului nostru popor, la posturile de radio și televiziune, de către TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU

Fie ca anul 1985 să aducă poporului nostru noi victorii în activitatea sa de construcție pașnică, în realizarea actualului cincinal și trecerea cu succes la înfăptuirea noului plan de cinci ani, a istoricelor hotărîri ale Congresului al XIII-lea al partidului!

Fie ca anul 1985 să marcheze un moment important în lupta pentru pace, destindere, securitate și înțelegere între toate națiunile lumii, pentru o largă și rodnică colaborare internațională!

Vă urez, dragi compatrioți, un An Nou fericit, plin de satisfacții și bucurii, realizări tot mai mari în muncă și în viață, îndeplinirea tuturor dorințelor de mai bine, multă sănătate și fericire!

„LA MULȚI ANI!“

Tovarășului Nicolae Ceaușescu și tovarășei Elena Ceaușescu

tradiționala urare de An Nou a tinerei generații

Sărbătoarea Plugușorului, sărbătoarea Anului Nou, a reunit, duminică 30·decembrie 1984, în fața sediului Comitetului Central al partidului, un mare număr de tineri, pionieri și șoimi ai patriei de pe întreg cuprinsul țării, care au venit să adreseze, cu emoție, cu sentimente de aleasă prețuire și adîncă recunoștință, tovarășului Nicolae Ceaușescu, tovarășei Elena Ceaușescu, celorlalți tovarăși din conducerea partidului și statului nostru urări de viață lungă, de sănătate și putere de muncă, spre binele și fericirea întregului popor, pentru împlinirea năzuințelor sale de progres și prosperitate, de pace.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu și tovarășa Elena Ceaușescu i-au primit pe colindători cu dragoste, cu afecțiune părintească.

Tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, adresîndu-se celor prezenți, întregii generații tinere a patriei, întregului popor, a rostit o cuvîntare, subliniată în repetate rînduri cu aplauze și ovații.

În încheierea cuvîntării, din miile de piepturi au răsunat puternice urale și ovații. S-a scandat cu înflăcărare „Ceaușescu – P.C.R.!“, „Ceaușescu – România ocrotesc copilăria!“, „Ceaușescu – tinerii!“, „Ceaușescu și poporul!“, „Ceaușescu – Pace!“.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu și tovarășa Elena Ceaușescu s-au fotografiat împreună cu colindătorii.

În această atmosferă de entuziasm și bucurie ce caracterizează întîlnirile conducătorului partidului și statului cu reprezentanți ai tinerei generații, cu toți oamenii muncii, copiii și tinerii colindători au fost invitați, după datină, în sediul Comitetului Central al partidului, unde li s-au oferit daruri de Anul Nou.

Momente din Plugușorul tinerei generații – în paginile următoare ale revistei.

Dragi tovarăși și prieteni utециști, pionieri și șoimi ai patriei,

Dragii mei prieteni tineri și copii,

Dragi tovarăși și prieteni,

Aș dori, în primul rînd, să vă mulțumesc pentru urările ce mi le-ați adresat și pentru urările pe care le-ați făcut aici la adresa partidului și poporului nostru, cu prilejul noului an.

Doresc să vă adresez vouă în primul rînd, dragi tineri și copii, cele mai bune urări de noul an. Vă doresc să creșteți și să vă însușiți cele mai înalte cunoștințe, din toate domeniile, să vă ridicați continuu nivelul de pregătire, să învățați și iar să învățați, pentru a putea fi stăpîni pe înaltele cuceriri ale științei și tehnicii, ale cunoașterii umane, spre a deveni buni constructori ai socialismului și comunismului în România! **(Aplauze și urale puternice, prelungite; se scandează: „Ceaușescu — tinerii!“).**

Încheiem anul 1984 cu noi realizări în dezvoltarea socialistă a patriei noastre. Am sărbătorit 40 de ani de la revoluția de eliberare socială și națională. A avut loc Congresul al XIII-lea al partidului, care a trasat noul program pînă în 1990 și, în unele domenii, în perspectivă, pînă în 2000, privind ridicarea României pe noi trepte de progres și civilizație, creșterea continuă a bunăstării materiale și spirituale a poporului. Am realizat noi și noi obiective care au îmbogățit și schimbat înfățișarea patriei noastre. Dunărea are de-acum un nou braț, o nouă ieșire spre Marea Neagră. Astfel, harta României a căpătat – ca să spun așa – un nou fluviu: Canalul Dunăre – Marea Neagră.

Toate acestea sînt rezultatul muncii eroicei noastre clase muncitoare, a țărănimii, a intelectualității, a tuturor oamenilor muncii fără deosebire de naționalitate, a minunatului nostru popor – constructor conștient al socialismului. Iată de ce, acum, în ajunul noului an, doresc să adresez tuturor constructorilor socialismului, întregului nostru popor cele mai calde felicitări pentru realizările și împlinirile din 1984 și urarea de noi și noi succese în dezvoltarea patriei noastre socialiste! **(Urale și aplauze puternice, prelungite).**

Intrăm în noul an 1985 – ultimul al acestui cincinal – cu un program de muncă și înfăptuiri care va asigura împlinirea întregului plan cincinal și realizarea unuia din obiectivele fundamentale ale acestuia – ridicarea României pe o nouă treaptă de dezvoltare, ceea ce va duce la creșterea în continuare a veniturilor și nivelului de trai al poporului, va crea condiții ca patria noastră să devină mai bogată, mai puternică, pentru a putea să înainteze cu pași tot mai fermi spre visul de aur al omenirii, spre comunism! **(Urale și aplauze puternice, îndelungate; se scandează: „Ceaușescu — P.C.R.!“).**

CUVÎNTAREA TOVARĂŞULUI NICOLAE CEAUŞESCU

Voi, dragi prieteni tineri şi copii, trăiţi într-o societate în care tot ceea ce se înfăptuieşte este destinat dezvoltării generale a întregii patrii, ridicării civilizaţiei poporului nostru şi, în primul rînd, facem totul ca viaţa voastră, condiţiile voastre de creştere să fie cît mai bune.

Faceţi astfel încît aceste condiţii minunate, care vă sînt asigurate prin munca poporului, să vă îndemne de a învăţa, a învăţa şi iar a învăţa. Sînteţi tineri, copii, ştiu – mă refer îndeosebi la tineri – că vă aduceţi contribuţia şi faceţi mult pentru realizarea programului de dezvoltare a ţării, că acest Canal, care a schimbat harta României, înglobează şi munca eroică a brigadierilor, a tinerilor patriei noastre. Dar, odată cu aceasta, nu uitaţi nici un moment că, pentru a putea fi demni cetăţeni ai României socialiste, trebuie să învăţaţi, să învăţaţi şi iar să învăţaţi! Repet acest lucru pentru că de nivelul vostru de cunoştinţe depinde viitorul de aur al României, viitorul comunist al patriei noastre! **(Urale şi aplauze puternice, îndelungate, se scandează: „Ceauşescu — tinerii!“).**

Pregătiţi-vă temeinic pentru viaţă, pentru muncă! În acelaşi timp fiţi copii, fiţi voioşi, jucaţi-vă şi petreceţi, pentru ca numai voioşia şi tinereţea vor putea să dea oameni sănătoşi din toate punctele de vedere! **(Urale şi aplauze puternice; se scandează: „Ceauşescu — România ocrotesc copilăria!“).**

Să preţuiţi întotdeauna poporul, pe părinţii voştri, pe cei care astăzi, învingînd multe greutăţi, ridică la un nivel tot mai înalt patria noastră şi creează condiţiile pentru înaintarea fermă spre societatea în care omul va fi cu desăvîrşire liber şi stăpîn pe destinele sale!

Să preţuiţi trecutul de luptă şi de muncă al înaintaşilor, al poporului nostru! Să nu uităm că viaţa de astăzi e rezultatul muncii şi al luptei, al jertfelor înaintaşilor – democraţii, revoluţionarii, patrioţii, comuniştii – care şi-au dat chiar şi viaţa pentru ca poporul nostru să fie liber, să poată să-şi făurească o viaţă demnă, aşa cum o doreşte el! **(Aplauze şi urale puternice; se scandează: „Ceauşescu — Pace!“).**

Întîmpinăm noul an cu hotărîrea fermă de a face totul pentru îndeplinirea Programului partidului, a obiectivelor stabilite de Congresul al XIII-lea. **(Urale şi aplauze puternice, îndelungate).**

Intrăm în noul an cu hotărîrea fermă de a intensifica activitatea internaţională, lupta pentru dezarmare, pentru o lume a păcii şi colaborării între toate naţiunile lumii! **(Urale şi aplauze puternice; se scandează: „Ceauşescu — Pace!“).**

La fel ca noi, popoarele de pretutindeni, copiii, tineretul, întîmpină noul an cu dorinţa şi speranţa că acesta va duce la oprirea cursei înarmărilor, va marca începutul dezarmării – în primul rînd al dezarmării nucleare –, va asigura apărarea dreptului vital al oamenilor la existenţă, la libertate, la independenţă, la viaţă şi la pace. **(Urale şi aplauze puternice; se scandează „Ceauşescu — Pace!“).**

Iată de ce doresc, şi acum, să adresez tuturor şefilor de state şi guverne, tuturor ţărilor chemarea ca, în numele vieţii, în numele copiilor, al popoarelor, să facem totul pentru a înlătura pericolul războiului, pentru pace! Numai aşa vom răspunde cerinţelor popoarelor noastre, copiilor, tineretului; numai aşa vom dovedi că sîntem oameni, că iubim oamenii şi facem totul pentru viitorul omenirii! **(Urale şi aplauze puternice, prelungite; se scandează îndelung: „Ceauşescu — Pace!“).**

Intrînd în noul an, doresc să adresez, în primul rînd, clasei muncitoare, ţărănimii, intelectualităţii, tuturor oamenilor muncii, fără deosebire de naţionalitate, întregului nostru popor urarea noastră tradiţională: „La mulţi ani!“, noi şi noi succese în viaţă, în muncă, împlinirea tuturor dorinţelor de mai bine şi de pace! **(Urale şi aplauze puternice, prelungite; se scandează îndelung: „Ceauşescu — La mulţi ani!“).**

Vă adresez vouă, dragii mei prieteni tineri şi copii, utecişti, pionieri, şoimi ai patriei, urarea strămoşească: să creşteţi mari, să creşteţi voinici ca brazii – cum spun bătrînii în ţara noastră –, să fiţi întotdeauna fii demni, liberi ai unei Românii independente şi libere!

La mulţi ani, dragii mei prieteni!

Multă fericire! **(Urale şi aplauze puternice, prelungite; se scandează: „Ceauşescu — La mulţi ani!“, „Ceauşescu — tinerii!“, „Ceauşescu — P.C.R.!“, „Ceauşescu şi poporul!“. Toţi cei prezenţi fac o caldă şi entuziastă manifestare de dragoste şi ataşament faţă de partid, faţă de conducătorul său iubit, preşedintele Republicii, tovarăşul NICOLAE CEAUŞESCU).**

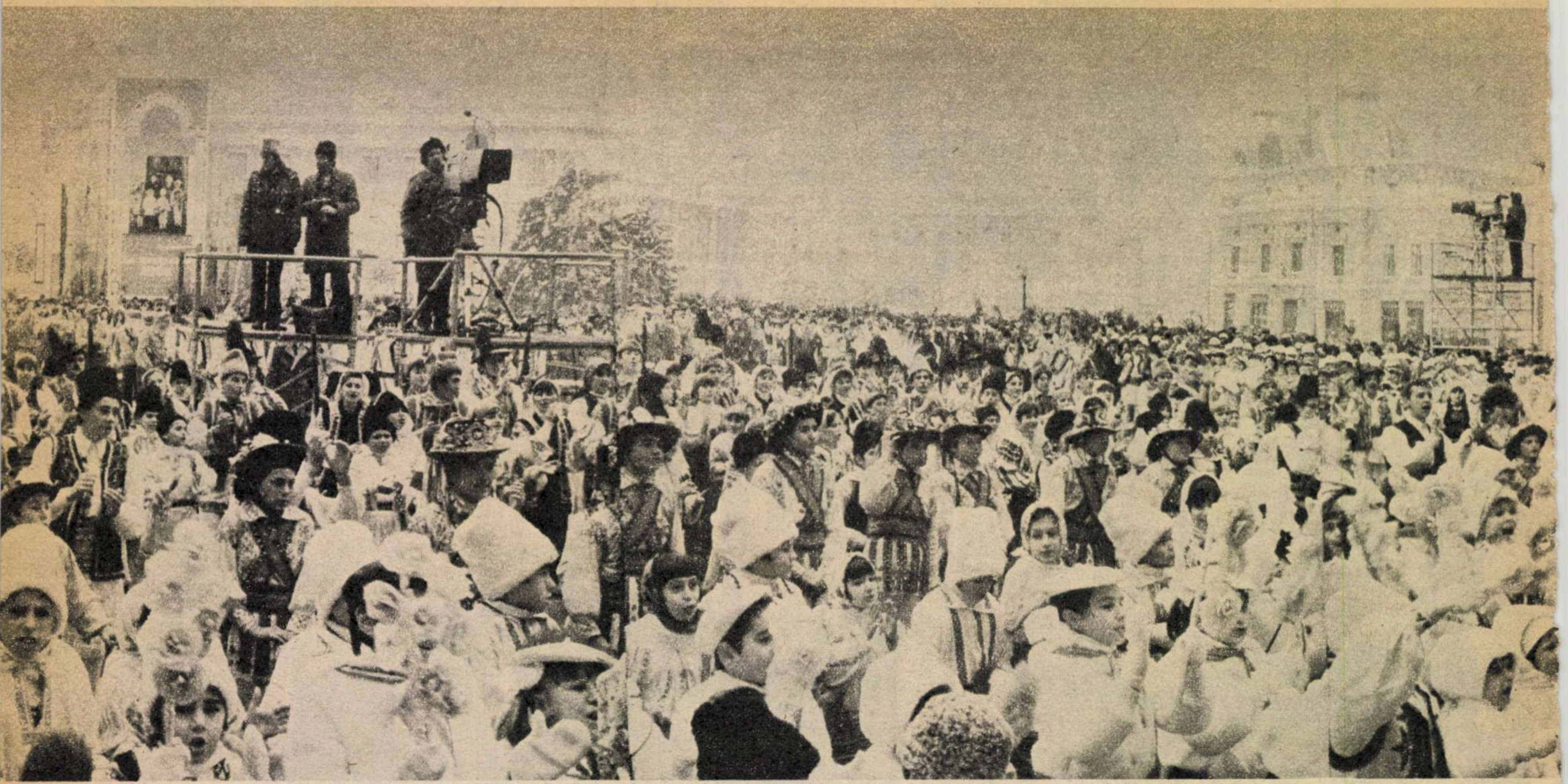

Din adîncul inimilor noastre tinere, „La

În prag de An Nou, ca de fiecare dată, în marea piaţă din faţa sediului Comitetului Central al Partidului Comunist Român au sosit într-un voios alai sărbătoresc reprezentanţi ai tinerei generaţii de pe tot cuprinsul ţării – şoimi ai patriei, pionieri, uteciști, animaţi de puternice sentimente de dragoste și recunoștinţă – să adreseze, după datina străbună, conducătorului iubit al partidului și statului, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, tovarășei ELENA CEAUȘESCU, celorlalţi tovarăși din conducerea de partid și de stat, călduroase urări de fericire, viaţă lungă, sănătate și nesecată putere de muncă spre binele întregului popor, spre înălţarea patriei socialiste pe noi culmi de civilizaţie și progres. Pentru toţi colindătorii participanţi la tradiţionala sărbătoare a plugușorului, acest moment a constituit încă un fericit prilej pentru a-și exprima puternicele sentimente de dragoste și preţuire faţă de cel mai iubit fiu al poporului nostru, bravul conducător al partidului, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, reales, prin voinţa unanimă a comuniștilor, a întregului nostru popor, la Congresul al XIII-lea în înalta funcţie de secretar general al partidului:

Aho, aho, voinici flăcăi,
Cu bice, și zurgălăi!
Voi, tineri, și voi, copii,
Vestitori de bucurii,
Ce-aţi venit din toată ţara
Pe chipuri cu primăvara,
Să rostim cea mai frumoasă,
Cea mai mîndră, mai aleasă
Urare de plugușor
Bravului Conducător.

Fiu al patriei iubit,
Cel mai bun, mai preţuit,
Vă aducem azi prinos
Gîndul ţării, luminos
Și vi-l dăruim fierbinte,
Că ne sînteţi drag părinte.
Din întreaga Românie
Cu nestinsă bucurie
„La mulţi ani!" vă spun, în zori,
Copiii de muncitori,
De ţărani, de cărturari,
„La mulţi ani!" și vremuri mari!
Să conduceţi spre victorii
Patria pe drum de glorii.
Să trăiască, să-nflorească
Forţa ei muncitorească,
Să-și afirme, cu renume,
Voinţa-n întreaga lume
De pace, prosperitate,
Înţelegere și dreptate
„La mulţi ani!", fiţi pentru noi
Tot erou între eroi.
Să ne fiţi mereu la fel
Brav erou lîngă drapel.
„La mulţi ani!" vă spunem toţi,
Fiice, fii, copii, nepoţi,
Că ni-i gîndul larg deschis
Către piscuri, către vis.

„La mulţi ani!" viteaz erou,
„La mulţi ani!" de Anul nou!
Un singur gînd, o singură voinţă,
Poporul, ca o unică fiinţă,
În fruntea sa, cu drag l-a reales
La cel de-al XIII-lea Congres
Pe tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU,
Reînvestindu-l în funcţia supremă,
Căci a îmbogăţit a ţării stemă
Cu noi comori, cu ctitorii de vis
În evul cel mai demn și mai deschis.
Două decenii, ca o torţă vie,
Pe care cu legitimă mîndrie
Epoca Ceaușescu o numim,
Această epocă noi toţi o făurim
Realegîndu-l, ţara a optat
În Forum pentru drumul avîntat,
Căci el ne-a fost și fi-va chezășia
Progresului și dezvoltării-n România!
Prin el, programe ample, temerare
Le vom traduce-n fapte, fiecare!
Mînaţi măi, voinici flăcăi,
Să răsune-n munţi și văi!

Călduroase urări de „La mulţi ani" cu sănătate au fost adresate de către copiii și tinerii aflaţi în alaiul de colindători tovarășei ELENA CEAUȘESCU, eminent om politic și savant de renume mondial, care-și consacră întreaga energie dezvoltării știinţei și culturii din patria noastră și veghează cu părintească dragoste, alături de tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, la asigurarea celor mai bune condiţii de viaţă și învăţătură pentru tînăra generaţie:

„Să urăm din zări curate
La mulţi ani cu sănătate
Tovarășei ELENA CEAUȘESCU
Exemplară conștiinţă,
Om politic și de știinţă
Al cărei înalt renume
Se leagă-n întreaga lume
De munca de cercetare
Pentru progres și bunăstare,
Multă sănătate, fericire,
În An Nou, nouă-mplinire.
Anu-nfloritor vă fie
Anul Nou cu bucurie!
Ia mai mînaţi, măi voinici,
Din zurgălăi și din bici!

Purtînd costume populare specifice locurilor natale – din Moldova, Dobrogea, Oltenia, Banat și Transilvania, din Bărăgan și Muntenia –, sutele de copii și tineri din alaiul urătorilor au adus aici, în faţa sediului Comitetului Central al partidului, splendoarea obiceiurilor românești păstrate din generaţie în generaţie și care astăzi se integrează armonios în bogata viaţă spirituală a satelor noastre, a tuturor așezărilor ţării. În grai de plugușor, ei au evocat realizările poporului nostru în cei 40 de ani de libertate.

Conducerii de partid și de stat, tuturor acelora care prin forţa braţelor și a minţii muncesc cu însufleţire pentru propășirea patriei le-au fost adresate urări de bucurie, sănătate și noi succese în opera de continuă înflorire a patriei socialiste.

Un emoţionant moment l-a constituit urarea adresată celui mai iubit prieten și îndrumător al tinerei generaţii, tovarășul Nicolae Ceaușescu, și tovarășei Elena Ceaușescu de grupul de șoimi ai patriei și de către pionieri. Cu inimile pline de dragoste, în numele tuturor copiilor ţării, ei au dat glas sentimentelor de profundă recunoștinţă pentru copilăria fericită pe care o trăiesc și s-au angajat să fie tineri revoluţionari. Raportînd cu mîndrie îndeplinirea angajamentelor asumate la învăţătură și muncă, pionierii se angajează să crească, așa cum îi învaţă iubitul nostru conducător, în cultul muncii și al omeniei, al dragostei faţă de patria socialistă.

Am venit în prag de zori
Purtînd cele trei culori,
Bucuroși ca feţi-frumoși,
Ca voinicii din povești,
Cu urări sărbătorești.
Șoimi ai patriei, primăveri
Ca mlădiţele de meri,
Ca vlăstar lîngă vlăstar
Din stejarul milenar,
Să dăm glas, cu toţi, urării
Pentru fiul drag al ţării!
Și-n alai de plugușor
Am adus recunoștinţa
Tuturor copiilor.
Și-o rostim cu bucuria
Inimii înflăcărate
Celui ce ne e părinte
„La mulţi ani cu sănătate!"

mulţi ani!“

Tovarășe NICOLAE CEAUȘESCU,
Pentru zilele senine
Din grădinițe, cămine,
Pentru copilăria fericită
De dumneavoastră ocrotită,
Peste care-n zori și seară
Porumbei de pace zboară,
Pentru tot ce-avem frumos
Blînd, curat și luminos,
Ne-angajăm, în mod solemn –
Sub al țării drag însemn –
Să-nvățăm și să muncim,
Revoluționari să fim!
Tovarășă ELENA CEAUȘESCU,
Pentru exemplul dumneavoastră minunat

Noi vă mulțumim cu suflet înflăcărat
Și-n al Anului Nou prag
Șoimii toți vă spun cu drag:
Vă dorim, cu-ntreaga ființă,
Noi succese în știința,
Tot mai sus, pe culmi de glorii
Pentru țară, noi victorii!
„La mulți ani!“ cu bucurii
Vă spun ai patriei copii!

Aho, aho, iată sosesc
Urătorii din alaiul pionieresc
Fluturînd cravata lor
Roșie cu tricolor.
Am venit cu zorii
Și noi, purtătorii
Cravatelor roșii cu tricolor,
S-aducem din adîncul inimilor
Mulțumirea cea mai fierbinte
Patriei, partidului,
Tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU,
Conducător părinte,
Și mai departe să ne fie
Simbol ocrotitor de omenie.
Noi, pionierii, raportăm acum
Fapte de preț pe-al împlinirii drum,
Cu inimi înflăcărate
Îndeplinirea angajamentelor asumate,
Drept chezășie și măsură
Succesele-n muncă și învățătură.
În știință și cercetare,

În ateliere și laboratoare,
Sădim idei cutezătoare,
Vise îndrăznețe
Ce dau aripi și frumusețe
Anilor noștri curați,
Cutezători, avîntați.

Acum, la sărbătoarea de An Nou,
Făcîndu-ne-al copiilor ecou,
Organizația de pionieri
Suind spre comuniste primăveri
Se angajează, avîntat, să crească
În dragoste de glia românească
În cultul muncii și al omeniei
Cum ne-a-nvățat eroul României,
Sorbind prin gînd și faptă temerară
Izvorul viu al dragostei de țară.
Mînați măi, cu noi puteri
Din glasuri de pionieri!

În locul grupului de urători – șoimi ai patriei și pionieri – vin apoi tinerii uteciști, reprezentanți ai milioanelor de tineri, care, animați de puternicul sentiment al iubirii de țară, muncesc avîntat alături de întregul nostru popor pentru a clădi un viitor falnic patriei:

În vers de plugușor, reprezentanții elevilor și studenților țării au adresat, la rîndul lor, tovarășului Nicolae Ceaușescu fierbinți mulțumiri pentru minunatele condiții de învățătură de care se bucură și s-au angajat să acționeze ca tineri revoluționari, să se pregătească tot mai temeinic pentru a răspunde cu competență cerințelor acestui timp eroic:

Urătorii – șoimi ai patriei, pionieri, uteciști, reprezentanți ai întregului tineret – prin versuri de puternică încărcătură emoțională, s-au angajat să răspundă cu dăruire prezent, în orice loc, acolo unde țara are nevoie pentru a contribui la marile noastre împliniri comuniste. Întregul tineret al țării s-a angajat în fața secretarului general al partidului să muncească și să învețe pentru a deveni demn constructor de țară și să poarte tot mai sus flacăra revoluționară.

Șoimi, pionieri, uteciști am venit
Să raportăm partidului iubit
Că noi, prin fapte-am înțeles
Să ne-nsușim al marelui Congres,
Tezaur de idei înnoitoare,
Iar prin angajamente revoluționare
Răspunde-vom prezent în orice loc,
Oriunde țara-n pulsul ei de foc
Cere entuziastă dăruire
Spre marea, comunista împlinire.
Iubite tovarășe secretar general,
Întregul tineret vă vom urma
Chemarea de-a munci și învăța
De-a fi așa cum ne-ați cerut mereu,
Prezenți oricînd și unde e mai greu
Demni făurari, constructori demni de țară
Purtînd mai sus flacăra revoluționară!

Un drum de glorie nepieritor
Este Programul comuniștilor.
Directive îndrăznețe, clare
Trasează o nouă etapă de dezvoltare
Către progresul multilateral al țării
Spre culmi mai'nalte și spre noi victorii.

Cu prilejul Anului Nou, an care pentru tînăra generație de pretutindeni înseamnă Anul Internațional al Tineretului – „Participare, Dezvoltare, Pace“ –, tineretul României a adresat tuturor tinerilor planetei tradiționalul „La mulți ani!“ Odată cu urarea lor, tinerii și-au exprimat dorința de pace, dorința ca anul 1985 să fie anul de început al dezarmării nucleare, așa cum cu adîncă înțelepciune militează marele om politic al României, tovarășul Nicolae Ceaușescu.

O nouă inițiativă românească
Sub semnul păcii-ncepe să rodească,
Încît anul care vine –
An de-ncredere în bine –
Scris e-n gîndul tuturor
Ca anul tinerilor.
Pace în lume, pace mereu să fie,
Să piară a măcelului stafie
Popoarele-mpreună să decidă
Din adîncimea gîndului lucidă
Debutul erei pașnice, solare,
În '85, debutul dezarmării nucleare,
Cum cere, cu adîncă-nțelepciune,
De-aici, din zarea gîndurilor bune,
Un luptător al păcii și-omeniei,
Marele om politic al României.

Un semnificativ moment al plugușorului l-a constituit predarea ștafetei de către anul 1984 Noului An – 1985.

Eu sînt anul '85,
Voi crește curînd cît cinci,
Iar cu mine veți porni
Către anul 2000.
Pentru al nostru suflet românesc,
Eu „Anul 20“ mă mai numesc
Al epocii noastre de glorie
Cea mai măreață din istorie,
De cînd la Congresul IX
S-a deschis o eră nouă
Prin bărbatul temerar,
Comunist vizionar
Ce-a condus ca nimeni altul
Țara sus, țintind înaltul.

„La mulți ani!“
tovarășe Nicolae Ceaușescu
Conducător iubit,
În lumea toată prețuit.
Eu, Anul cel Nou, vă spun
Sănătate, noroc bun,
Noi puteri spre viitor
Pentru țară și popor
Mare, brav, viteaz erou.
Fiți la fel și-n Anul Nou
Dîrz, viteaz, mereu în frunte
Spre victorii și mai multe.
Bun găsit vă spun acum
Să pornim, cu spor, la drum!

O atmosferă de sărbătoare, de voioșie, de puternică însuflețire și entuziasm a domnit în întreaga piață din fața sediului Comitetului Central al partidului. În această atmosferă, copiii – șoimi ai patriei și pionieri –, purtînd sorcove, s-au apropiat de tovarășul Nicolae Ceaușescu, de tovarășa Elena Ceaușescu, de ceilalți tovarăși din conducerea de partid și de stat și, după obiceiul strămoșesc, i-au sorcovit adresîndu-le urări de viață lungă, sănătate și fericire.

Să trăiți, să înfloriți,
Tineri mereu să ne fiți,
La anul și la mulți ani!

Sînt în istorie personalități în a căror muncă și viață își află întruchipare cele mai alese însușiri ale unui popor, șlefuite de-a lungul veacurilor în necontenita lucrare a acestuia pentru a fi el însuși stăpîn al destinelor sale, pentru a trăi liber și demn într-o patrie liberă și demnă. O asemenea personalitate, ilustrînd cu strălucire cele mai înalte virtuți ale femeii române, este tovarășa Elena Ceaușescu, eminentul om politic, savantul de faimă mondială, către care se îndreaptă în acest luminos început de an, cu prilejul aniversării zilei de naștere și a îndelungatei sale activități revoluționare, simțămintele și gîndurile de înaltă stimă, dragoste și recunoștință ale întregului nostru popor. Sentimente pe deplin îndreptățite de luminosul drum al vieții sale, exemplar dăruită partidului, patriei și poporului, de muncă sa neistovită, așezată statornic sub semnul năzuințelor celor mai scumpe ale națiunii noastre, al idealurilor socialismului și păcii.

Un drum care a fost străbătut cu pilduitoare consecvență în pofida greutăților, riscurilor și pericolelor ce au trebuit să fie înfruntate – drumul arătat de Partidul Comunist Român, drumul luptei revoluționare împotriva inegalității și asupririi, pentru o lume mai bună și mai dreaptă, pentru apărarea unor istorice cuceriri ale poporului nostru: unitatea, independența și suveranitatea națională.

În cursul bătăliilor revoluționare din deceniul al IV-lea al veacului nostru, în prim-planul luptelor conduse de partid, alături de strălucitul militant comunist Nicolae Ceaușescu s-a aflat mereu tînăra comunistă Elena Ceaușescu. Rememorînd acei ani eroici, tovarășa Elena Ceaușescu sublinia: **„Am avut marea fericire ca, încă din perioada ilegalității, să lucrez nemijlocit alături de tovarășul meu de viață, care a constituit pentru mine un înalt exemplu de dîrzenie și dăruire totală în lupta revoluționară, de nestrămutată încredere în victoria cauzei drepte a clasei muncitoare, a partidului nostru“.**

Dîrzenie, dăruire totală, nestrămutată încredere în victorie. Acestea au fost alesele însușiri pe care le-a probat în acei ani grei tovarășa Elena Ceaușescu, luînd parte la numeroase acțiuni revoluționare, antrenînd tineretul muncitoresc la lupta condusă de partid. Însușiri care s-au ilustrat cu pregnanță în pregătirea și desfășurarea marii demonstrații antifasciste și antirăzboinice de la 1 Mai 1939 – în organizarea căreia un rol determinant a avut tovarășul Nicolae Ceaușescu –, a altor acțiuni antifasciste și antirăzboinice, la care tineretul s-a impus ca o prezență activă și deosebit de combativă.

În perioada de vie efervescență revoluționară inaugurată de Revoluția de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperia-

ÎNALTĂ STIMĂ, DRAGOSTE ȘI RECUNOȘTINȚĂ

listă de la 23 August 1944, tovarășa Elena Ceaușescu s-a afirmat cu putere ca un participant activ și hotărît, alături de tovarășul Nicolae Ceaușescu, la vastul proces înnoitor pe care îl trăia țara, la obținerea strălucitelor victorii politice care au deschis larg drumul edificării unei noi orînduiri pe pămîntul patriei scumpe – orînduirea socialistă.

Înscriindu-se în primele rînduri ale făuririi noului destin al țării, tovarășa Elena Ceaușescu, adînc convinsă că noua societate trebuie înălțată pe temelia trainică a științei, a împletit strîns activitatea desfășurată pe tărîm social-politic cu studiul temeinic, pasionat, cu pregătirea științifică și culturală de profunzime, dobîndind diploma de inginer chimist, apoi titlul de doctor în științe chimice și cel de academician.

În ultimele două decenii, perioadă de vastă descătușare de energii naționale, tovarășa Elena Ceaușescu s-a afirmat în viața țării printr-o remarcabilă activitate desfășurată în domeniile vieții politice, sociale, științifice și culturale, ceea ce i-a atras larga stima și prețuire a partidului și poporului. Expresie a acestei unanime prețuiri, tovarășei Elena Ceaușescu i-au fost încredințate înalte funcții de partid și de stat, fiind aleasă membru al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R., prim viceprim-ministru al guvernului, președinte al Consiliului Național pentru Știință și Tehnologie.

Îndrumînd cu multă competență, cu adîncă răspundere domenii hotărîtoare pentru dezvoltarea economico-socială a țării – știința, învățămîntul, cultura –, tovarășa Elena Ceaușescu aduce, alături de tovarășul Nicolae Ceaușescu, o remarcabilă contribuție la elaborarea și înfăptuirea politicii partidului în aceste domenii, acționînd cu neabătută consecvență pentru implicarea plenară a cercetării științifice, ingineriei tehnologice, a învățămîntului în rezolvarea marilor probleme ale creșterii economice în actuala etapă și în perspectivă, în sporirea în ritmuri înalte a avuției naționale, pentru valorificarea cu înalt randament a resurselor materiale, pentru introducerea largă a progresului tehnic. Ca o preocupare fundamentală se înscrie integrarea strînsă a învățămîntului cu cercetarea și producția, creșterea rolului școlii, al artei și culturii în educarea revoluționară a oamenilor muncii, cu deosebire în formarea tinerei generații în spiritul muncii, al dragostei față de patrie, față de cauza socialismului.

În același timp, tovarășa Elena Ceaușescu desfășoară o vastă muncă de cercetare în domeniul chimiei, îndreptată spre descifrarea unor noi taine ale naturii, pentru afirmarea puternică a acestei ramuri a științei ca o forță a progresului social contemporan, prin crearea de noi materiale și inlocuitori cu caracteristici superioare, prin valorificarea complexă a resurselor minerale și vegetale, prin elaborarea unor tehnologii moderne de înaltă eficiență. Activitatea susținută, de înaltă competență și responsabilitate depusă pe acest tărîm s-a materializat într-o operă științifică impresionantă, care îmbogățește bibliografia de specialitate cu zeci de titluri de referință – tot atîtea contribuții marcante la progresul cunoașterii. Este aceasta explicația faptului că monografii precum cele intitulate: „Cercetări în domeniul sintezei și caracterizării compușilor macromoleculari", „Polimerizarea stereospecifică a izoprenului", „Noi cercetări în domeniul compușilor macromoleculari", „Cercetări în chimia și tehnologia polimerilor" au fost preluate cu promptitudine de prestigioase edituri științifice de peste hotare, care le-au publicat în numeroase limbi de largă circulație: engleză, rusă, franceză, italiană, chineză, japoneză, greacă etc. Apariția acestor lucrări în diferite țări ale lumii a fost considerată de fiecare dată drept un eveniment marcant în viața științifică, editorială a acestora. Prefațînd astfel ediția engleză a lucrării „Polimerizarea stereospecifică a izoprenului", dr. Dorothy Hodgkin, laureată a Premiului Nobel, ținea să sublinieze: „Prețuiesc întru totul cuprinderea vastă și deplina actualitate a cercetărilor întreprinse de autoare. Întreaga dezvoltare a activității doamnei Elena Ceaușescu este pilduitoare. Colega noastră s-a angajat cu hotărîre în cercetarea unora din cele mai fascinante probleme științifice ale zilelor noastre, și-a demonstrat capacitatea de a pune soluțiile obținute în serviciul practicii, al societății, de a asigura, de la nivelul înaltelor răspunderi ce i s-au încredințat, tehnologiile necesare industriei, producției din țara sa."

Lucrările științifice ale tovarășei academician doctor inginer Elena Ceaușescu se dovedesc astfel străluciți mesageri ai științei românești, vorbind lumii despre geniul creator al poporului nostru, despre uriașa sa capacitate de a aduce marcante contribuții la îmbogățirea patrimoniului material și spiritual al umanității. Înalta recunoaștere și prețuire de care se bucură activitatea, opera științifică a tovarășei Elena Ceaușescu este grăitor ilustrată de alegerea sa ca membru titular sau membru de onoare a numeroase instituții științifice prestigioase din țări de veche tradiție în domeniul cercetării științifice, între care: Institutul Regal de Chimie din Londra, Academia de Științe din New York, Societatea Internațională de Chimie Industrială din Franța, Societatea de Chimie din Mexic, Societatea de Știința Polimerilor din Japonia, Institutul Ecuadorian de Științe Naturale, Institutul Egiptului etc.

Tovarășei Elena Ceaușescu i-au fost decernate numeroase alte titluri științifice, între care cel de Doctor Honoris Causa al unor universități din Argentina, Filipine, Mexic, Iran, Malta, Turcia, Pakistan etc.

În semn de înaltă recunoaștere a bogatei activități politice și științifice, tovarășei Elena Ceaușescu i-au fost decernate numeroase distincții naționale și internaționale, precum Medalia de aur cu plachetă a Institutului pentru problemele unei noi ordini economice internaționale, Medalia de aur „Marie Curie" și Medalia de aur jubiliară a Institutului de Relații Internaționale din Roma, insigna de aur a Academiei Europene de Științe, Arte și Litere etc.

Tovarășa academician doctor inginer Elena Ceaușescu este deopotrivă, un activ participant la elaborarea și înfăptuirea politicii externe a partidului și statului nostru. Vizitele întreprinse în numeroase state ale lumii de tovarășul Nicolae Ceaușescu împreună cu tovarășa Elena Ceaușescu au dat expresie voinței de pace și prietenie, de colaborare și înțelegere între popoare de care este animată România socialistă, voinței sale de a contribui cu toate puterile la soluționarea problemelor lumii contemporane în consens cu interesele legitime, vitale ale popoarelor, de a apăra bunul suprem al zilelor noastre – pacea. În calitate de președinte al Comitetului național român „Oamenii de știință și pacea" – expresie a prețuirii de care se bucură demersurile sale consacrate salvgardării păcii lumii –, tovarășa Elena Ceaușescu desfășoară o susținută activitate pentru ca slujitorii științei de pretutindeni să-și amplifice eforturile în lupta pentru dezarmare, pentru a păstra mereu senin cerul umanității, pentru ca toate cuceririle geniului uman să servească propășirii omului.

Alături de tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretarul general al partidului, președintele Republicii, tovarășa Elena Ceaușescu se preocupă statornic, sub semnul înaltei răspunderi pentru viitorul țării, de creșterea și educarea tinerei generații. Pionierii, toți copiii patriei sînt înconjurați cu căldură părintească, creîndu-li-se minunate condiții de viață și învățătură, de pregătire prin muncă și pentru muncă, de formare în spiritul dragostei față de patrie și popor, al generoaselor idealuri ale socialismului și păcii, pentru a deveni constructori de nădejde ai României de mîine. Răspunzînd acestei griji, copiii țării se angajează în această zi de sărbătoare să nu precupețească nici un efort spre a fi la înălțimea încrederii ce li se acordă, învățînd și muncind spre a răspunde prezent în anii ce vin pe marile șantiere ale României viitorului, luminos prefigurată în documentele Congresului al XIII-lea.

S. ARIEȘANU

Omagiu

Ca unei mame, cald sărbătorită,
Gingaș omagiu vă aducem iară,
Din flori cunună împletită
În vii culori de primăvară.

În ele azi copiii au cuprins
Ce-i mai frumos în țara mea senină:
Iubirea de partid și-un dor nestins
De-a crește demni în pace și lumină.

DANIELA FIEROIU,
clasa a VI-a A,
Liceul „Frații Buzești", Craiova

Bucurii de vacanță

INVITAȚIE LA CASTELUL DE PE COLINĂ

Fotografie: pioniera Petronela Lazăr, Giurgiu

Pe colina cea mai înaltă a orașului moldovean Pașcani, un castel-cetate, construit de marele spătar Iordache Cantacuzino cu peste două sute treizeci și cinci de ani în urmă, domină împrejurimile. Balconul, ornamentat cu sculpturi de piatră, în care probabil că ieșea spătarul pentru a scruta împrejurimile, a rămas intact. Restul — încăperile largi, sufrageria cu uriașul ei cămin, scările de lemn ce duc la etaj sau spre camerele din subsol — a fost refăcut aidoma zilelor acelora.

Pentru copiii din oraș — care au devenit și proprietarii lui, castelul fiind acum Casa pionierilor și șoimilor patriei — mai toate secretele sale sînt de mult dezlegate. Cu toate acestea, pentru o zi — zi de iarnă pînă-n seară... — la „castel" au apărut o mulțime de personaje enigmatice. Porțile larg deschise au lăsat să intre sute de Ilene Cosînzene și Feți-Frumoși, Scufițe Roșii, zmei fioroși, urși gravi, vulpi pline de importanță... Iată-ne, desigur, la tradiționalul carnaval al „Fulgilor de nea" organizat de Casa pionierilor și șoimilor patriei pentru toți copiii din oraș. Ambiția participanților de a fi cît mai „autentici" este evidentă. Succesul se datorează imaginației și îndemînării fiecăruia dintre ei, dar și frumoasei colaborări a tuturor membrilor cercurilor, care au realizat un decor de basm, ce începe încă de pe aleea străjuită de brazi. Renumite formații artistice pionierești sînt prezente, cu repertoriile alcătuite din cele mai mari succese. Voia bună, satisfacția încheierii cu bune rezultate a primului trimestru școlar, bucuria unei vacanțe frumoase, pe deplin meritate, răzbat în cîntecele, dansurile și jocurile copiilor. Încercăm să surprindem cîte ceva pe pelicula fotografică. O mică prințesă ne observă și se grăbește să ne vorbească.

— Veniți și la Școala nr. 2! O să vă placă, veți vedea, ne asigură.

— Și la numărul 3! Acolo învăț eu, intervine un mîndru cavaler care se afla în spatele nostru.

— Vă așteptăm la Grădinița cu orar prelungit nr. 2. Neapărat, mîine, la ora 13! ne spune o... furnică.

— Știți unde e Școala numărul 5? mai auzim de undeva, de mai departe, întrebarea. Să vă explicăm, nu-i greu...

Promitem să facem tot posibilul pentru a răspunde tuturor invitațiilor.

În cartierul Fîntînele, școala care poartă numărul 2 este, de fapt, școala numărul 1 la învățătură ca și în multe alte privințe. De pildă, aici sînt cei mai mulți cîștigători la concursurile pe materii, tot aici, pe terenul școlii, în solar, apar primele roșii timpurii. Copiii au creat și o plantație de duzi în vederea creșterii viermilor de mătase, îngrijesc livada de meri, pruni și cireși, care rodește bogat în fiecare an. Dar acum, aflîndu-ne în vacanță, gazdele ne amintesc doar de aceste succese, propunîndu-ne să facem cunoștință cu... un cor de voci egale cu acompaniament, cu o orchestră de muzică populară, cu un grup vocal-instrumental de muzică ușoară, laureat al Festivalului Național „Cîntarea României" în ediția trecută. Ascultăm muzică multă, muzică bună.

Stăm de vorbă cu Nicoleta Bistriceanu, talentată și îndrăgită solistă de muzică ușoară, comandantă de detașament. Vocea ei caldă, acuratețea și sensibilitatea interpretării o recomandă ca pe o viitoare interpretă de succes.

— Îți dorești să devii artistă? o întrebăm.

11.176.
1985

esc mult muzica. Dar mă
ză chimia. Cred că cele
siuni nu se vor exclude una
altă.
ți place mai mult atunci
rticipi, ca interpretă, la un
ol?
i aud pe spectatori cîntînd
ă cu noi. Atunci nu mai am
moție. Pentru ediția din anul
a festivalului am pregătit,
le tovarășul profesor Gh. Ar-
ese noi, bine puse la punct.
mulți colegi s-au arătat dor-
învețe să cînte la diferite in-
ite. Avem la școală acorde-
ouă stații, chitare electrice,
nstrumente de percuție. Ră-
par să ne placă și... să fim ta-

liții care, din fericire, la
nr. 2 sînt îndeplinite de către
intre pionieri, la care trebuie
tă deplina lor seriozitate în
artistică.

•

au alcătuit bogatul program de vacanță, din care nu lipsesc excursiile, vizitele la muzee și în întreprinderi, activitățile sportive, membrii comandamentului unității Școlii nr. 3 s-au gîndit să treacă mai puține acțiuni concrete care să privească direct corul școlii. „O să fie mai greu să se adune cu toții", și-au zis ei. Nu luaseră însă în considerare ambiția tot mai mare a celor o sută de copii îndrumați de profesoara lor, Nicoleta Rusu, care, de la o ediție la alta a Festivalului Național „Cîntarea României", vor să se dovedească tot mai bine pregătiți. „Putem să dăm unele spectacole bune, au zis ei. La Fabrica de zahăr, de pildă, la Întreprinderea de tractoare, la Întreprinderea mecanică, unde, de altfel, am mai fost. Acum însă am pus la punct și repertoriul grupului folk, al celui de muzică populară. Delia Apopei, Andreea Știrbu, Mariana Elefteriu de-abia așteaptă să se prezinte ca soliste instrumentiste și vocale".

Dacă cererea lor a fost luată în seamă? Se-nțelege. Dar cu o condiție: primul spectacol de vacanță să fie prezentat chiar la ei, la clubul din școală!

•

Ora 13. La Grădinița nr. 2 cu orar prelungit e mare zarvă. Pionierii, pregătiți cu costume de carnaval, sînt gata să-și ajute prietenii mai mici să desfășoare serbarea pomului de iarnă. Aceștia, nemaipomenit de nerăbdători, așteaptă cu emoție, îmbrăcați în pitici, fluturași și zîne, să înceapă serbarea pomului de iarnă. Va veni și Moș Gerilă. Oare au fost ei destul de cuminți? Pionierii îi încurajează, îi îndeamnă să danseze. Două „furnici", Oana Cricu și Roxana Prisecaru, aducîndu-și aminte că pionierii, ori de cîte ori vin la ei, le repară și jucăriile, au adunat de o parte cîteva mașinuțe defectate. Tovarășa educatoare le observă și, zîmbindu-le, le avertizează: „Azi n-o să aibă nimeni timp de așa ceva!"

•

Școala nr. 5 s-a situat pe primul loc pe județ în concursul de amenajare a bazelor sportive. Aici activitățile sportive sînt în toi. În sala de sport s-au adunat cei mai buni șahiști. Se pare că nimic nu-i tulbură. Nici măcar galeria care-i susține pe tenismeni. Liviu Deboșeru, tenisman, neîntrecut încă (anul trecut a obținut locul întîi pe județ), este urmărit cu mult interes nu numai de suporteri, ci și de... adversari. „Oare ce are paleta lui de nu pierde nici o minge?" s-ar putea întreba cineva. „Are mult... antrenament", le-ar răspunde Liviu.

•

Spectacolele dedicate patriei și partidului, șezătorile literare inspirate din opera lui Mihail Sadoveanu (care s-a născut la Pașcani), concursurile sportive dotate cu Cupa „30 Decembrie", excursiile la Iași, vizitarea palatului lui Al. Ioan Cuza de la Ruginoasa, excursia la Cîmpulung Moldovenesc, distracțiile oferite de Orășelul copiilor și încă multe alte bucurii conturează o vacanță deosebit de bogată pentru copiii din Pașcani.

Fotoreportaj:
ELENA MĂNESCU

FIȚI PE RECEPȚIE

Vacanță plăcută! Iată urarea transmisă prin intermediul alfabetului Morse de membrii radioclubului de la Casa pionierilor și șoimilor patriei din Giurgiu către toți colegii lor din țară. „Fiți permanent pe recepție!" – vă atenționează ei. De ce?

Pentru că în tot timpul vacanței vor fi lîngă aparatele de emisie-recepție pentru a vă ține la curent cu activitățile desfășurate în cadrul clubului de vacanță și totodată pentru a vă da legătura direct cu carnavalul și cu Moș Gerilă, care va fi prezent la serbarea pomului de iarnă organizată în Orășelul copiilor din Parcul Pionierilor. „Pentru cei care doresc să ne transmită, la rîndul lor, vești din vacanță, iată indicativul nostru: YO9KXF. «La mulți ani!» vă urează, totodată, pionierul Cătălin Manciu împreună cu colegii săi, membrii radioclubului de la Casa pionierilor și șoimilor patriei Giurgiu."

Postscriptum: Înainte de închiderea ediției ne-a și sosit la redacție o veselă secvență de la Carnavalul fulgilor de nea, surprinsă de pioniera-fotoreporter PETRONELA LAZĂR, membră a subredacției „Cutezătorii" din Giurgiu.

Printre pionierii CAPITALEI

Ne aflăm printre pionierii Capitalei, care cunosc, alături de colegii lor din întreaga țară, bucuriile și preocupările bogate ale acestei vacanțe. Activitățile pe care le-au organizat și le organizează în continuare se inspiră din direcțiile însuflețitoare ale acestui prezent de puternică angajare și mobilizare revoluționară. Cunoașterea și aprofundarea Raportului prezentat la Congresul al XIII-lea al P.C.R. de tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretarul general al partidului, ca și pregătirile pentru a întîmpina evenimentele majore ale noului an în care am pășit – împlinirea a 20 de ani de la Congresul al IX-lea al partidului, Anul Internațional al Tineretului – formează luminoase accente în activitățile pionierești de pe agenda vacanței de iarnă bucureștene. Cluburile de vacanță, care funcționează în fiecare sector al Capitalei, au devenit rodnice „laboratoare ale timpului liber activ", cunoscînd o adevărată efervescență a inițiativelor cu valoare educativă.

„Programul partidului — programul nostru" se intitulează acțiunea de cunoaștere și înțelegere a documentelor istorice elaborate de marele forum al comuniștilor – Congresul al XIII-lea al P.C.R. –, acțiune la care participă pionierii din toate sectoarele. Sub genericul **„Partid iubit, părinte drag"**, fiecare unitate pionierească organizează vizite la Muzeul de istorie a partidului comunist, a mișcării revoluționare și democratice din România, vizite în cadrul cărora pionierii cunosc, din universul exponatelor grăitoare și emoționante, tradițiile de luptă ale partidului și clasei noastre muncitoare, principalele momente din istoria P.C.R. Sub genericul **„Sîntem nepoți de daci și de romani"**, copii din toate unitățile pionierești ale Bucureștiului fac vizite la Muzeul de istorie a R.S.R., efectuînd pe această cale o impresionantă și plină de învățăminte călătorie în istoria eroică a patriei. Ampla acțiune pionierească **„Tot înainte"** cuprinde în ordinele ei de acțiune activități bogate și pe parcursul vacanței, iar în cadrul marii acțiuni pionierești **„Patrie română, țară de eroi"**, fiecare echipaj își îmbogățește numărul vizitelor în muzee și al concursurilor gen „Cine știe răspunde". Pionierii de la școlile nr. 82, 86, 92, 20, 112 au organizat întîlniri cu muncitori fruntași de pe platforma chimică Dudești, acțiune desfășurată sub genericul „România de azi, România de mîine".

Marea sărbătoare a Republicii noastre a fost întîmpinată cu un florilegiu sărbătoresc de spectacole pionierești susținute de formații artistice din Chitila, Mogoșoaia, Dobroiești, Glina, Popești-Leordeni, Pantelimon, Ștefănești, Tunari, Voluntari, orașul Buftea, iar la București a fost prezentat spectacolul pionieresc intitulat **„Te slăvim, Republică iubită"**.

Orășele strălucitoare

Tradiționalele orășele ale copiilor și-au deschis la rîndul lor porțile de basm. La ora cînd sînt parcurse aceste însemnări, mulți dintre prietenii noștri din Capitală s-au și desfătat cu bucuriile și surprizele oferite aici. Printre ei și-au făcut apariția tineri artiști talentați, care i-au condus, prin spectacolele prezentate „În lumea de basm a copilăriei". La baza sportivă Cireșarii din Sectorul 1, la parcurile 23 August și Obor din Sectorul 2, la Titanii din Sectorul 3, la Parcul Tineretului din Sectorul 4, la Parcul Moghioroș din Sectorul 6 și la Buftea, petrecerea unor ceasuri libere în orășelele copiilor alcătuiește unul din darurile strălucitoare ale acestei vacanțe. Și, desigur, n-ați uitat să faceți o vizită în orășelul din Parcul Tineretului, unde zilnic sînt prezente pe scenă formații artistice pionierești din fiecare sector.

Ninge cu... confeti

A rămas încă proaspătă serbarea pomului de iarnă, cînd un Moș Gerilă generos v-a oferit daruri și atenții. Aceste bucurii încîntătoare le-ați trăit în întreprinderi, instituții, case de cultură, școli, cămine culturale, unde la serbare au fost prezenți părinții voștri, profesorii. Zile sărbătorești de iarnă au prilejuit și voioasele carnavaluri pionierești desfășurate la toate casele pionierilor și șoimilor patriei. Ele au culminat cu tradiționalul mare carnaval de la Complexul expozițional din Piața Scînteii, organizat de Consiliul municipal al Organizației Pionierilor și Casa centrală a pionierilor și șoimilor patriei. În decorul eșarfelor multicolore, parada costumelor și măștilor, spectacolele artistice pionierești, prezența pe scenă a artiștilor și cîntăreților îndrăgiți de copii, concursurile palpitante au făcut ca dimineața de 2 ianuarie să rămînă de neuitat pentru „fulgii de nea" poposiți aici.

Tinerii tehnicieni la start!

Pentru pasionații creației tehnico-științifice din Capitală, vacanța a oferit o acțiune captivantă: „Săptămîna științei și tehnicii pionierești". Vizite la muzee de știință și tehnică, în întreprinderi industriale și institute de cercetări, demonstrații științifice și tehnice, întîlniri cu specialiști, mese rotunde, concursuri de electronică, radiotelegrafie și pe alte profiluri, vizionări de filme documentare etc. au cuprins întreaga masă a pionierilor membri ai cercurilor tehnico-aplicative și științifice din școli și casele pionierilor și șoimilor patriei. Un moment marcant în cadrul acestei acțiuni l-a constituit „Radioolimpiada pionierilor", care a relevat calitățile agerilor pionieri tehnicieni din București.

•

Firește, pe agenda vacanței bucureștene sînt prezente și tradiționalele tabere pionierești. Peste 14 000 de pionieri au plecat și se pregătesc să plece în tabere. Alți zeci de mii preferă călătoria – excursiile și drumețiile pe cărările patriei. Tinerii sportivi, de asemenea, sînt în plină formă, participînd la numeroasele meciuri pentru disputarea „Cupei vacanței de iarnă".

Traseele vacanței pionierești bucureștene sînt, așadar, multiple, interesante, generoase, pregătindu-i pe tinerii cutezători pentru un nou trimestru școlar de învățătură și muncă tenace.

EXPEDIȚIILE „CUTEZĂTORII"
LA UN PAS DE EXTRAORDINAR

ZECE ZILE CA VULTURII

„...Am impresia că pe jivinele pădurii le deranjează prezența noastră în această lume a teilor, cireșilor și fragilor. Ziua ne dau tîrcoale șerpii, noaptea — lupii. Dar cînd nu ești singur, teama este repede spulberată și veselia și curajul îi iau locul. Nici n-au trecut cinci minute și-am și uitat de toți șerpii și lupii din lume și încingem un joc de fotbal ca în curtea școlii. Strigăm unii la alții și facem un tărăboi că nici cea mai fioroasă sălbăticiune n-ar rezista prin preajma noastră, s-ar tot duce să-și caute liniștea cît mai departe..."

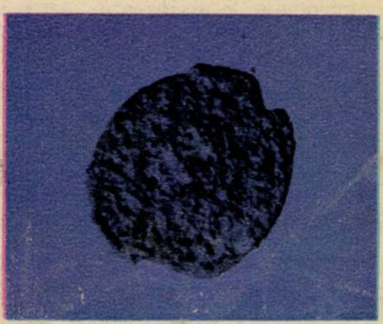

Vreți să aflați cum se lucrează pe un șantier arheologic și care sînt exigențele acestei profesii mai puțin obișnuite? Atunci ascultați: **„...Mai întîi intră în acțiune prima grupă, formată din cei mai vîrtoși, care sapă pămîntul cu tîrnăcoapele. Urmează cei din grupa a doua, care îndepărtează pămîntul cu lopețile. Apoi cei din grupa a treia, care curăță secțiunea cu șpaclurile și măturile, alegînd toate obiectele care ies la iveală... Săpăm cu mare atenție, pentru a nu distruge vreun obiect ce ar putea fi o mărturie din trecutul nostru istoric. La început am crezut că după fiecare lovitură de tîrnăcop, după fiecare lopată de pămînt vom descoperi bogății fără seamăn. Dar după doar cîteva ore de lucru ajungem la concluzia că fiecare exponat din vitrina unui muzeu arheologic este adus la lumina zilei cu multă sudoare. Acum am înțeles și știm că trebuie să avem multă răbdare și să fim mereu atenți la fiecare bucățică de pămînt pe care o scoatem din secțiune. Munca aceasta nu se face la voia întîmplării, ci totul e bine chibzuit și organizat..."**

Cine sînt acești specialiști într-ale arheologiei? Niște copii ca și voi, trei fete și zece băieți între 11 și 14 ani, care au făcut din arheologie o mare pasiune. Sînt membrii echipajului „Vulturii" de la Școala nr. 3 din Moldova Nouă, județul Caraș-Severin, participanți la cea de-a XV-a ediție a Expedițiilor „Cutezătorii".

Puși în mișcare de dorința de-a descoperi și ei mărturii ale istoriei milenare a poporului nostru, cei treisprezece pionieri și-au propus realizarea unui îndrăzneț obiectiv: deschiderea unui șantier arheologic în incinta străvechii cetăți Ilidia, aflată pe vîrful unei semețe înălțimi, la cîteva zeci de kilometri de orașul lor. Și iată-i instalîndu-și corturile într-o frumoasă poieniță de sub Dealul Cetății. Sînt temeinic instruiți, dotați cu toate uneltele și instrumentele necesare unor arheologi și expediționari, și însoțiți de trei maturi — doi profesori și un specialist de la Muzeul județean de istorie. Dar la fel ca-n basmele cu comori spre care drumurile sînt presărate la tot pasul cu obstacole, și ei se izbesc, de la-nceput pînă la sfîrșit, de o mulțime de piedici. Pe „vulturii" aceștia însă nimic nu-i poate opri din drum: nici soarele arzător, nici ploile torențiale sau mocănești, nici drumul greu, pe care-l străbat de patru ori pe zi, de la tabără spre cetate și înapoi, nici... Dar mai bine s-o lăsăm pe Carmelia Bacila, cronicara echipajului, să povestească o întîmplare: **„...La ora 16, cînd trebuia să pornim din nou spre cetate, schimbăm drumul prin livezile cu cireși. Nu este nevoie să te urci în pomi, pentru că poalele lor se apleacă pînă aproape de pămînt de greutatea fructelor rubinii și parfumate. Mîncăm pe săturate. Cînd să ne continuăm drumul, țipătul Danei ne face să tresărim. Ne repezim cu toții spre ea, să vedem ce i s-a întîmplat și s-o ajutăm, dar nu mai e nevoie să ne explice. Pe o ramură de deasupra capetelor noastre zărim un animal necunoscut, un fel de pisică avînd blana maronie, capul mic, ochi sticloși, mustăți mari și o coadă lungă și ascuțită. Mica fiară mîrîie spre noi, arătîndu-și colții nu prea mari, dar ascuțiți. Speriați, ne îndepărtăm cu toții de pom. Animalul devine și mai nervos, se arcuiește și se zbîrlește la noi de parcă nu știu ce rău i-am fi făcut. Ne mai dăm cîțiva pași înapoi, dar nu putem pleca pentru că ne-au rămas niște haine și unelte sub cireș... După puțin timp vine și tovarășul profesor de la izvor și ne spune că acest animal este un jder, care poate deveni periculos dacă îl ațîțăm. Ei, acum e acum: ori renunțăm la haine și unelte, ori facem ceva să-l îndepărtăm pe inamicul nostru. Începem să fluierăm și să strigăm și la un moment dat bietul animal dispare, de gura noastră, într-o scorbură din trunchiul cireșului, unde probabil că-și avea culcușul. Unul cîte unul mergem și ne luăm lucrurile și, cu cercei de cireșe la urechi, cîntînd și glumind, pornim spre cetate..."**

Nu-i sperie și nu-i fac să renunțe la obiectivul lor nici alte viețăți și sălbăticiuni mult mai periculoase. Nimic nu reușește să-i întoarcă pe „vulturii" aceștia din drumul lor. Zi de zi urcă sus, la cetate, și lucrează cu zel și cu pasiune, cu migală și cu răbdare pe șantierul lor arheologic. Activitatea aceasta, nouă pentru ei, le oferă mari bucurii și satisfacții: **„...La ora 10 și 20, pe cînd săpam în secțiunea A, Mircea Colipar descoperă o monedă micuță de argint. Ne strîngem cu toții în jurul lui, iar tovarășul arheolog o ia, o examinează cu atenție, dar, fiind foarte roasă și acoperită cu cocleală, nu se poate pronunța asupra ei. Va stabili la muzeu, în laborator, toate datele ei, și ni le va comunica și nouă, mai tîrziu... Pînă la terminarea celui de-al doilea strat de pămînt, în secțiunea A au mai fost găsite încă două monezi de argint — una de către Sorin Dîrnea, alta de către tovarășul profesor —, precum și un fragment dintr-un cuțit de vînătoare, cu mînerul de os frumos incrustat..."**

În zilele petrecute ca arheologi pe șantierul lor de la cetatea Ilidia, „vulturii" mai descoperă și alte obiecte. În plus, decopertează o mare parte din zidurile interioare, deschizînd astfel drum pentru cercetările viitoare. Dar cea mai mare realizare a lor de pe acest șantier, din această expediție, e alta. S-o ascultăm din nou pe cronicara echipajului, vorbindu-ne în penultima zi a expediției: **„...Acum nu mai simțim, ca la început, bicele de foc ale soarelui în spinările noastre încovoiate deasupra șpaclului sau a tîrnăcopului. Fețele ni s-au bronzat, mușchii ni s-au oțelit, iar bătăturile din palme ni s-au vindecat. Sîntem mai voinici și mai curajoși decît oricînd. Mîine vom pleca de-aici, dar vom duce cu noi peste ani amintirea unor zile de neuitat, zile în care, deși doar de 11, 12, 13 și 14 ani, am reușit să cunoaștem mai îndeaproape istoria poporului din care ne-am plămădit..."**

Copiii aceștia au trăit, într-adevăr, în frumoasa și instructiva lor expediție, zece zile ca vulturii, adică tot timpul la înălțime.

C. DIACONU

CELE MAI MICI

☐ În Japonia a fost efectuat un experiment ce-şi propusese să stabilească limitele ce pot fi atinse în tipărirea microcărţilor. Cu acest prilej, în 1966, au fost tipărite 4 microcărţi: o carte de poezii de 2,8 x 4 mm şi alte trei cărţi de cîte 3 x 4 mm. S-au obţinut litere micşorate pînă la 0,635 mm. În iunie 1971, la Leipzig (R.D.G.), acest record a fost doborît prin realizarea unei cărţi de artă cu dimensiunile 2,5 x 3 mm, legată în piele şi înzestrată cu o lupă puternică!

☐ Nucleul unui atom de heliu este tot atît de mic în raport cu un grăunte de nisip pe cît este de mic grăuntele de nisip în raport cu globul pămîntesc.

☐ Cele mai mici reptile din lume aparţin speciei Sphaerodactylus parthenopian, care trăieşte în diferite insule din Marea Caraibelor. Un asemenea exemplar atinge doar 1,90 cm.

☐ Cînd se apucă de treabă, lăcătuşul I. Kabanov din Kazan îşi pune nişte ochelari-binoclu, apoi ia cu penseta piesa şi o fixează, sub microscop, pe o nicovală cît unghia. Instrumentele pe care le foloseşte sînt atît de mici încît pentru a le mînui nu te poţi sluji de degete, fiind nevoie de portscule speciale. Rodul acestor operaţii migăloase sînt instrumente pentru intervenţii chirurgicale de mare fineţe, cum ar fi suturarea nervilor şi a vaselor sanguine mici.

☐ Cel mai mic elicopter din lume a fost conceput de o firmă britanică şi cîntăreşte doar 36 kg. El poate fi teleghidat pînă la o altitudine de 3 000 m. Aparatul are utilizări multiple, începînd cu cele legate de filmări şi transmisii TV în direct şi terminînd cu transportul de obiecte uşoare în locuri inaccesibile.

☐ Cea mai mică monedă din lume a fost utilizată în sudul Indiei către anul 1800. Ea cîntăreşte doar 0,064 g.

☐ Tendinţa civilizaţiei contemporane de a aduce universul la domiciliu a făcut posibilă apariţia unui telescop de buzunar care nu depăşeşte 40 cm înălţime.

☐ O statuie de fildeş înaltă numai de 3 mm — iată ce a reuşit să realizeze Shen Weizgong, un tînăr sculptor din Beijing. Degetele statuii sînt de dimensiunea firului de păr, iar surîsul acesteia nu poate fi sesizat decît cu ajutorul microscopului. Tînărul sculptor chinez a mai reuşit să graveze, pe un fir de păr lung de un centimetru, 50 de caractere chinezeşti şi 80 de litere latine.

☐ Vest-germanul Marcel Ritter este posesorul unei miniorchestre compuse din trei instrumente — o vioară, o mandolină şi o chitară. Valoarea acestora este dată de dimensiunile minuscule în care au fost realizate: vioara are 4,9 cm lungime, mandolina — 5,5 cm şi chitara — 6,7 cm, confecţionarea lor necesitînd mai mulţi ani.

Mihai Burduja

■ Nu pretutindeni Anul Nou este sărbătorit la 1 ianuarie. În Birmania, de pildă, el începe în aprilie. În cele patru zile care premerg sărbătoarea propriu-zisă, toată lumea participă la tradiţionala „serbare a apelor."

■ „Noaptea ridichilor" îi spun mexicanii nopţii festive a Noului An. Este noaptea în care fiecare copil aşteaptă să primească în dar un Moş Gerilă confecţionat din... ridichi. Confecţionarea figurinelor din ridichi e de tradiţie aztecă. Acest Moş Gerilă mexican nu împarte numai daruri, ci şi sancţiuni celor răi sau neascultători!

■ Potrivit vestitelor legende scandinave, „noaptea cea mare" poposeşte în ţările nordice la 21 decembrie, cînd pornesc să răsune cîntecele colindătorilor (skaldesilor) preamărind izbînzile anului încheiat şi urînd oamenilor fericire în anul care începe.

■ În Sri Lanka şi în alte ţări asiatice, Anul Nou se serbează primăvara, în aprilie.

■ Printre cele mai vesele sărbători ale începutului de an se numără şi tradiţionalul Carnaval al lampioanelor care se desfăşoară în China la sfîrşitul lunii ianuarie. Trei zile şi trei nopţi străzile oraşelor sînt parcurse de care alegorice fastuoase, purtînd personaje din folclorul chinez. Carele sînt însoţite de muzicanţi, echipe artistice costumate pitoresc, copii înveşmîntaţi în mătase roşie şi galbenă — simbol al bucuriei. Cortegiile sînt însoţite de nenumăraţi locuitori purtînd lampioane din hîrtie colorată de toate formele şi mărimile.

■ În Egipt, în ziua solstiţiului de vară, atunci cînd încep a creşte apele Nilului, egiptenii îşi oferă unul altuia miere şi curmale, iar înainte de a le consuma îşi spun: „Dulce şi binefăcător este numai dreptul adevăr". Conform obiceiului, în dimineaţa respectivă tinerele mame îl poartă în spate pe cel mai mic dintre fii, căruia trecătorii îi dăruiesc turte cu miere.

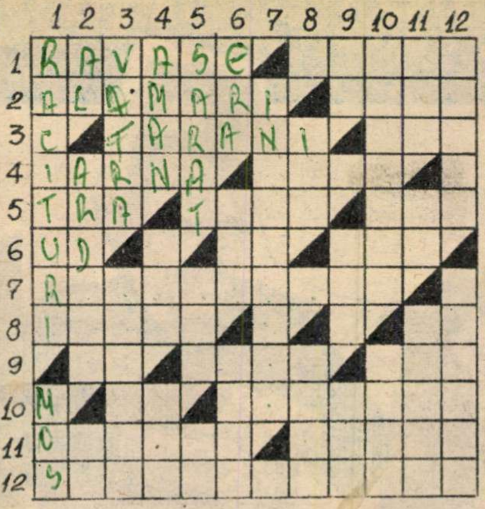

An Nou

ORIZONTAL: 1) Surprize în plăcintă. Nelipsite de la pluguşor. 2) Vînzători de clopoţei şi zurgălăi. Mascat. 3) Purtători de tradiţii şi obiceiuri. Drumuri pe zăpadă. 4) Anotimpul cu cele mai multe urări. Umblă cu ursul de pe la noi. 5) Început de tradiţie! Şiretlic cu care se amăgesc copiii la sosirea lui Moş Gerilă. Vine şi de revelion pe la gene. 6) Bine murat. De prim ajutor! Soţia lui Ger. 7) La sfîrşit de an. 8) Din cînd în cînd. 31 decembrie, de pildă. 9) E şic pînă la urmă. Un fel de cotă! Mica agricultură! 10) Doar 2-3 pahare! Obicei din moşi-strămoşi. 11) Scenă pentru urători. Urători sub diferite înfăţişări (sing.). 12) Specialitatea Gospodinei.
VERTICAL: 1) Dîrdîie de frig şi la cald. ...Gerilă, personaj îndrăgit de copii. 2) 2-3 căluşei! Bună dispoziţie (pl.). Un ger de 12 grade! 3) Locul datinilor noastre (fig.). Cu strigăte şi urături. 4) Pictor român care a realizat pînza „Peisaj de iarnă". Prezent în toiul iernii. „...să mai urăm, flăcăi, hăi". 5) Bine conservat. Urătura e pe jumătate cuplet. 1-3 dopuri şi restul artificii! 6) A fost odată... Uricioşi. E un oraş foarte încurcat! 7) Roşu la faţă ca la derdeluş. 8) Dus în circă! Surpriză la copcă. 9) Primele două necunoscute pentru cei mici! Bine garnisit! Acela. 10) Cu lovituri din bici. Apă gazoasă. 11) Jumătate din feeria iernii! Poftim! Ţine la teren! 12) Pe bună dreptate (pl.). De sezon.

DICŢIONAR: UTA, TOAC, OSAR, IRC.

GEORGE NEGREA, Borzeşti

SPORT NAŢIONAL

(Monoverb: 3—4)

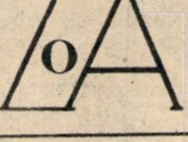

DAN ŞTEFĂNESCU, Piatra Neamţ

PLECARE
SOSIRE

UNUI ELEV ÎNALT... ŞI ATÎT

Are **plus** pe verticală,
Chiar şi la cîntar (mă rog!).
Minus are doar la şcoală...
În carnet şi-n catalog!

NECONCORDANŢĂ

A crescut elevul Radu
Drept şi falnic cum e bradul,
Dar şi-a pus de-o vreme-n spate
Numai note... cocoşate!

TĂCUŢI LA ORE

Bunul meu amic Matei
A tăcut de nota trei,
Dar l-a întrecut Rădoi...
Că el a tăcut de doi!

GH. ZARAFU

TEST

AVEŢI MEMORIE?

Citiţi atent, cu voce tare, de două ori, următoarele rînduri:

„Iulian şi Dinu au plecat de la Bucureşti spre Cluj-Napoca cu trenul rapid nr. 31, la orele 14. La Ploieşti, prima oprire, ei s-au întîlnit cu Valentin, care venea de la Tg. Ocna şi îi aştepta. La Predeal şi Braşov, Iulian a coborît pentru a bea apă. Din Braşov le-a adus şi prietenilor săi cîte o sticlă cu borviz rece. La Sighişoara, Dinu a cumpărat două reviste. Lîngă Mediaş trenul a trecut pe lîngă o gară frumoasă, fără să oprească, spre regretul celor trei băieţi. La Cluj-Napoca îi aştepta Benone, un coleg la care aveau să poposească pentru două zile."

a) Cîte nume proprii apar în text? b) În cîte staţii s-a oprit trenul de-a lungul călătoriei?

ENIGMA

Serialul ENIGMA s-a terminat! După fiecare episod, poştaşul s-a grăbit să aducă la redacţie numeroasele răspunsuri ale cititorilor la întrebările autorului. Publicăm astăzi numele trimiţătorilor celor mai bune răspunsuri la cele 11 întrebări. Iată-le, în ordine alfabetică: ALBU Romeo, Cîmpina; BOABEŞ Dan, Olteniţa; CRISTIAN Mihai, Timişoara; IGNAT Liana, Husasău de Tinca-Bihor; ILC Liviu, Moftinu Mare, Satu Mare; MIHOC Ioan Adrian, Beiuş; MURARU Cristian, Darabani- Teioasa, Botoşani; NICU Marian, Fălcoiu, Olt; ŞERBĂNESCU Iuliu, Constanţa; ŢIPU Marius, Făgăraş; VELU Anghel, Sibiu.

Tuturora poştaşul le va aduce din partea redacţiei o frumoasă surpriză!

PRIMA DEZLEGARE

Rebo anagramat

Este un joc mai complicat decît rebo, din care a derivat, deşi îi seamănă foarte mult, cheia şi prezentarea fiind identice. Elementul nou este anagramarea. Literele cuvintelor din care este alcătuit cuvîntul-soluţie se amestecă şi, în funcţie de titlu, care sugerează sfera din care face parte, se ajunge la soluţie.

ISTEŢIME

(Rebo anagramat: 4+6+4=14)

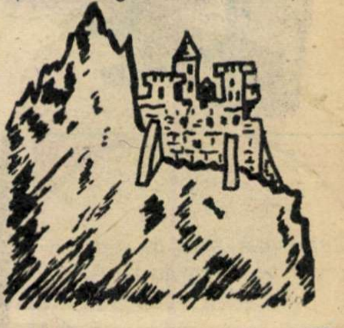

Imaginea rebo-ului intitulat ISTEŢIME este unitară. Din „citirea" ei conform cheii rezultă trei cuvinte: unul de 4 litere, al doilea de 6 litere şi al treilea tot de 4 litere. În total deci 14 litere. Aceste trei cuvinte sînt: PISC + CETATE + RÎPĂ. Anagramînd (amestecînd) cele 14 litere, va rezulta, după căutări, o soluţie conformă cu titlul: PERSPICACITATE.

Dezlegaţi singuri următorul rebo anagramat:

CULTURALĂ

(Rebo anagramat: 4+3=7)

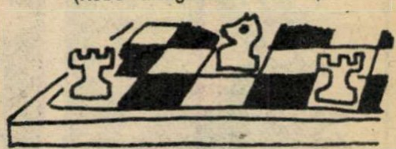

Cutezătorii

Redactor şef MIHAI NEGULESCU. Secretar responsabil de redacţie OVIDIU ZOTTA; Responsabil de număr HORIA ARAMA. Prezentarea artistică: POMPILIU DUMITRESCU

Redacţia Piaţa Scînteii nr. 1, Bucureşti 33. Telefon 17 60 10. ADMINISTRAŢIA, Editura „Scînteia". TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE prin oficiile şi agenţiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona prin „ROMPRESFILATELIA" - Sector export-import presă P.O.Box 12-201, telex 10376 prslr Bucureşti Calea Griviţei nr. 64-66.

Materialele nepublicate nu se înapoiază.

Index 41838 12 pagini 1,50 lei

BRIGADA INDRAZNEȚILOR

7

Rezumatul episodului precedent: După ce au terminat și alte lucrări, iată-i pe sudorii utecişti din echipa meșterului Grigore Bentu încheind munca la căile de rulare ale podului rulant de 300 tone/forță de la oțelărie. A sosit ziua primei curse cu oțel fierbinte a amintitului pod rulant. La ea, prezenți cu toții, și tinerii sudori.

Scenariu: ILIE TĂNĂSACHE
Desene: VALENTIN și LIANA TĂNASE

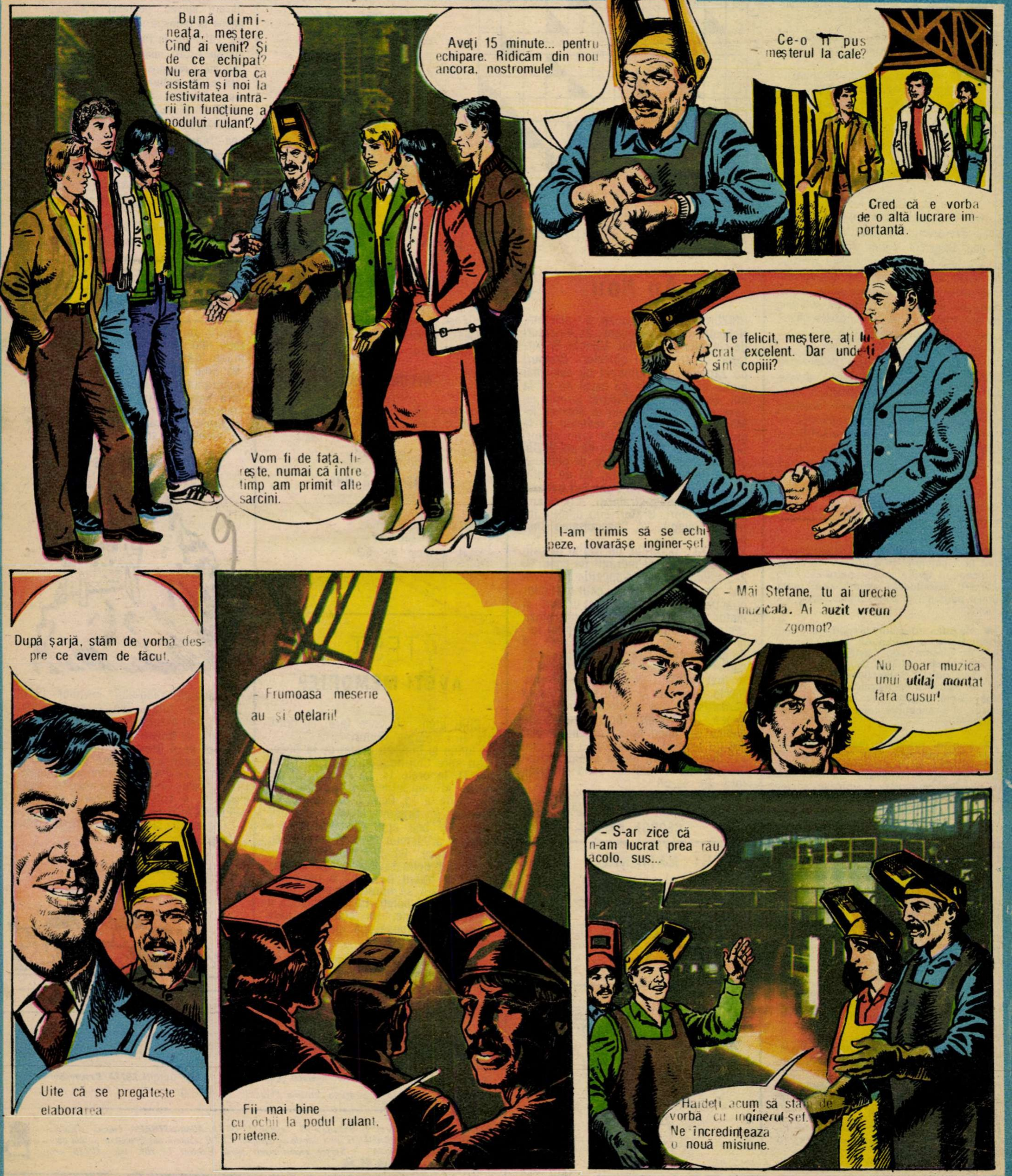
Bună dimineața, meștere. Cînd ai venit? Și de ce echipat? Nu era vorba că asistăm și noi la festivitatea intrării în funcțiune a podului rulant?
Aveți 15 minute... pentru echipare. Ridicăm din nou ancora, nostromule!
Vom fi de față, firește, numai că între timp am primit alte sarcini.
Ce-o fi pus meșterul la cale?
Cred că e vorba de o altă lucrare importantă.
Te felicit, meștere, ați lucrat excelent. Dar unde-ți sînt copiii?
I-am trimis să se echipeze, tovarășe inginer-șef.
După șarjă, stăm de vorbă despre ce avem de făcut.
Uite că se pregătește elaborarea.
- Frumoasă meserie au și oțelarii!
Fii mai bine cu ochii la podul rulant, prietene.
- Măi Ștefane, tu ai ureche muzicală. Ai auzit vreun zgomot?
Nu. Doar muzica unui utilaj montat fără cusur!
- S-ar zice că n-am lucrat prea rău acolo, sus...
- Haideți acum să stăm de vorbă cu inginerul-șef. Ne încredințează o nouă misiune.

(Va urma)

EXPEDIȚIILE CUTEZĂTORII

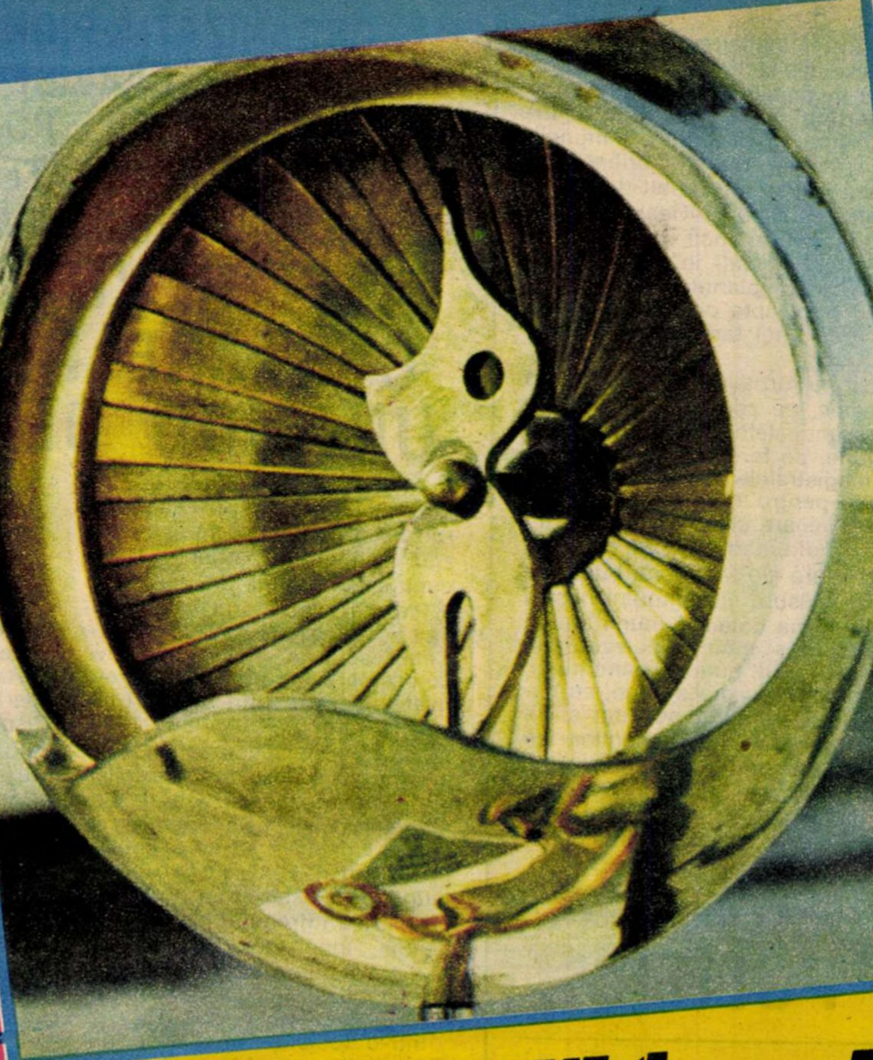

Cutezătorii

REVISTĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

REZULTATELE CELEI DE-A XV-A EDIȚII, JUBILIARĂ A EXPEDIȚIILOR Cutezătorii

În data de 15 decembrie a anului trecut, după mai bine de o lună de zile de lucru intens — timp în care au fost studiate cu atenție jurnalele de bord și toate celelalte materiale ale celor peste 100 de echipaje trimise de către județe la finala pe țară —, juriul republican a acordat, în ultima sa ședință, tradiționalele trofee, distincții și premii, după cum urmează:

● MARELE TROFEU TRANSMISIBIL „BUSOLA DE AUR"

— pentru cea mai reușită expediție, pentru cele mai complexe și valoroase investigații și culegeri de materiale — **echipajului „FLORA V", Școala nr. 5 Tîrgoviște, județul Dimbovița,** compus din: Luiza Hanu, Mihaela Oprea, Carmen Alexandrescu, Diana Chirilă, Marina Tudor, Denisa Andreescu, Claudia Eșanu, Simona Chiriac, Marina Ionel, Alina Mariniuc, Gabriela Andrieș (pionieri și școlari), Alexandrina Dinu-Savu (profesor comandant) și Petru Crăciun (profesor-însoțitor).

(Continuare in pag. 6—7)

2
10 IANUARIE
ANUL XIX (901)

CADRAN POLITIC

Anul 1985, an hotărîtor pentru îndeplinirea exemplară a obiectivelor deosebit de complexe ale actualului cincinal, a debutat cu succese de prestigiu în unităţile industriale unde activitatea se desfăşoară neîntrerupt, „cu foc continuu". Întreaga ţară se află cuprinsă în ritmurile vibrante ale muncii, ale creaţiei. Acţionînd în lumina mobilizatoarelor orientări şi îndemnuri, cuprinse în magistralul Raport prezentat de secretarul general al partidului, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, la Congresul al XIII-lea al P.C.R., oamenii muncii din toate domeniile de activitate sînt pe deplin angajaţi în amplul efort pentru înfăptuirea neabătută a sarcinilor planului pe acest an şi pe întregul cincinal, exprimînd prin fapte de muncă eroice mîndria de a participa la edificarea unei ţări tot mai înfloritoare.

Primele ore ale anului i-au găsit pe furnalişti şi oţelari acolo la vetrele pe care focul arde veşnic, pe zootehnişti în marile complexe şi ferme de creştere a animalelor, pe energeticieni strunind harpele de înaltă tensiune, pe feroviari la bordul locomotivelor agere care străbat magistralele acestui timp. Încă din primele zile ale anului 1985, pentru hărnicie şi creaţie, pentru responsabilitate şi dăruire, fiecare clipă a însemnat un salt înainte — cum ar spune minerii din marile bazine carbonifere sau cei care străpung noile artere ale Metroului bucureştean. Clipe, ore, zile — unităţi de măsură ale timpului nostru tînăr şi roditor, care — chiar din prima bătaie a inimii anului 1985 — au devenit temei de referinţă şi mîndrie cutezătoare. Ţara întreagă îşi măsoară energiile, rodul, puterea pămîntului, epopeea construcţiei şi a devenirii sale, cu ora de imn, cu bătaia de inimă a dăruirii, cu înălţimea treptelor noi, dar şi cu gîndul, cu forţa, cu competenţa şi eroismul oamenilor, cu fruntea şi braţele lor. La noi, viitorul se naşte în fiecare clipă din izbînda şi arderea prezentului în tot ce înfăptuim şi adeverim. La noi, vîrsta şi puterea faptelor au vîrsta şi puterea oamenilor. Am decolat, deci, în noul an cu conştiinţa limpede a participării plenare la înfăptuirea politicii clarvăzătoare a partidului, confirmată în mod strălucit de progresele înregistrate în toate sectoarele economiei naţionale, de stima şi respectul de care se bucură pe plan internaţional România socialistă.

Încă din aceste clipe, ore şi zile, pentru înfăptuirea obiectivelor pe care poporul nostru şi le-a propus în anul 1985, decisivă este munca neobosită, plină de abnegaţie şi elan revoluţionar, a tuturor oamenilor muncii, a întregului nostru tineret. Ne sînt proaspete în memorie îndemnurile cuprinse în Mesajul de Anul Nou al tovarăşului Nicolae Ceauşescu, secretarul general al partidului, preşedintele Republicii, de a acţiona neabătut pentru perfecţionarea continuă a întregii activităţi, pentru a pune în valoare iniţiativa şi capacitatea creatoare, pentru introducerea unui înalt spirit de ordine, disciplină şi responsabilitate în toate domeniile vieţii. Ridicarea continuă a nivelului de trai material şi spiritual al poporului este cheia de boltă a politicii partidului. Consecvenţa acestei politici este confirmată de obiectivele înscrise în Directivele Congresului al XIII-lea al partidului, urmînd ca prin eforturile unite ale întregii naţiuni, România să intre într-o nouă etapă de dezvoltare economico-socială, pe drumul făuririi societăţii socialiste multilateral-dezvoltate şi înaintării spre comunism. Ne este profund întipărit în conştiinţă faptul că tot ce am înfăptuit, succesele obţinute în măreaţa epopee de edificare a socialismului sînt datorate muncii neabătute a întregului popor, care înfăptuieşte zi de zi politica clarvăzătoare, consecventă a partidului, a viteazului său conducător. Tînăra generaţie, copiii de pe cuprinsul întregii ţări, alături de părinţii şi fraţii lor mai mari, în livezi şi grădini, în ateliere şi laboratoare, aplecaţi asupra cărţii de învăţătură vor dovedi, cu eforturi noi, cu dorinţa arzătoare de-a fi mereu în frunte şi la muncă şi la învăţătură, că răspund prin faptă şi cutezanţă revoluţionară îndemnurilor părinteşti ale celui mai iubit şi stimat fiu al poporului nostru, tovarăşul Nicolae Ceauşescu.

Noul an va însemna pentru fiecare purtător al cravatei roşii cu tricolor o treaptă hotărîtoare în pregătirea temeinică, în spirit patriotic, revoluţionar, pentru muncă şi viaţă, pentru viitorul comunist al patriei.

ORGANIZAŢIA PIONIERILOR — CADRU ÎN CARE SE FORMEAZĂ TRĂSĂTURILE POLITICE ŞI ETICO-CETĂŢENEŞTI ALE TÎNĂRULUI REVOLUŢIONAR

A FI REVOLUŢIONAR: O STARE DE SPIRIT, UN MOD DE ACŢIUNE

Tineretul este oglinda în care întregul popor îşi priveşte viitorul. Pe drept cuvînt se spune că ziua de mîine a patriei va fi aşa cum cresc tinerii de azi.

Partidul, secretarul său general, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, au trasat obiective cutezătoare pentru viitor. Directivele Congresului al XIII-lea pentru cincinalul 1986—1990, orientările de perspectivă pînă în anul 2000 au stabilit direcţiile unei impetuoase dezvoltări economico-sociale. Dar pentru ca aceste obiective să fie exemplar îndeplinite, este nevoie de muncă, de stăruitoare eforturi din partea întregului popor. Este nevoie, îndeosebi, ca întreaga noastră naţiune să gîndească şi să acţioneze în spirit revoluţionar.

Într-o societate în care spiritul revoluţionar constituie, în deplin consens cu legile timpului istoric, un nesecat izvor de energii creatoare, de dăruire şi inovare, este firesc, este necesar ca şcoala, organizaţiile de tineret să se angajeze activ în lupta dintre vechi şi nou, să militeze cu consecvenţă pentru promovarea noului în toate sectoarele vieţii economico-sociale, în însuşi modul fiecăruia de a gîndi, de a munci, de a se comporta. Omul nou, revoluţionarul nu se realizează dintr-o dată. Formarea lui constituie un proces complex, de mare amploare şi de largă perspectivă. Acest proces începe din anii copilăriei, Organizaţiei Pionierilor revenindu-i importante îndatoriri pe planul educării revoluţionare a generaţiei care se identifică în mod firesc cu viitorul.

Încă de la crearea sa, la 8 mai 1921, Partidul Comunist Român şi-a asumat răspunderea pentru formarea, creşterea şi educarea tineretului în spirit revoluţionar, patriotic, pentru mobilizarea energiilor sale în eroica luptă pentru înnoirea din temelii a societăţii româneşti. La şcoala aspră a luptei comuniste, în focul viu al practicii revoluţionare, Uniunea Tineretului Comunist s-a călit şi s-a maturizat continuu. Cu începere din primii ani ai deceniului patru, în toată perioada ilegalităţii şi, după aceea, în primii ani ai revoluţiei şi construcţiei socialiste, angajarea fermă a tovarăşului Nicolae Ceauşescu, încă din anii adolescenţei, în organizarea şi mobilizarea tineretului în lupta revoluţionară înscrie, pentru totdeauna, în luminoase pagini ale istoriei patriei noastre, imaginea unei activităţi tumultuoase, a devotamentului său total faţă de partid şi a unui înflăcărat patriotism. Rolul definitoriu ce a revenit, în mobilizarea tineretului la luptă, tovarăşului Nicolae Ceauşescu şi tovarăşei Elena Ceauşescu, mereu împreună pe drumul luminos al revoluţiei, a contribuit la intensificarea influenţei partidului comunist în rîndurile tinerei generaţii, la întărirea unităţii de acţiune a tineretului în lupta pentru făurirea unei societăţi noi în România.

Pionierii de azi s-au născut în anii luminoşi ai Epocii Nicolae Ceauşescu. Atunci cînd au început să înţeleagă viaţa şi să primească răspunderi în cadrul organizaţiei revoluţionare a copiilor, primele etape ale revoluţiei şi construcţiei socialiste erau încheiate. Dar revoluţia socialistă nu este şi nici nu poate fi opera unei singure generaţii. Generaţiile de azi, deci şi tînăra generaţie, inclusiv purtătorii cravatelor roşii cu tricolor sînt chemate de partid să continue acest proces. Mijloacele luptei revoluţionare sînt, acum, altele, pentru că şi obiectivele acestei lupte sînt altele. Imediat după 23 August 1944, de pildă, bătălia se dădea pentru cucerirea primăriilor, pentru un nou guvern, pentru democraţie; se dădea împotriva sabotajului claselor exploatatoare, împotriva tuturor acelora care încercau să submineze cuceririle revoluţionare. Acum am făurit, în România, o societate nouă. Dar, aşa cum arăta tovarăşul Nicolae Ceauşescu, de la înalta tribună a Congresului al XIII-lea, ne mai confruntăm cu rămăşiţe ale vechii societăţi — cu rutina, cu fuga de muncă şi de răspunderi sociale, cu tendinţa de a da cît mai puţin societăţii şi de a pretinde tot mai mult. Împotriva unor astfel de tare morale se duce, azi, lupta revoluţionară, o luptă în care sînt angajate, sub conducerea partidului comunist, toate forţele societăţii noastre. În organizaţiile revoluţionare ale tineretului

și copiilor trebuie să se formeze oameni gata să fie mereu în frunte, gata să fie mereu prezenți acolo unde este mai greu, care să nu se dea de-o parte de la nici un fel de răspunderi. Ceea ce partidul, secretarul său general cer organizațiilor de tineret și de pionieri este clar: să formeze oameni pentru care spiritul revoluționar să fie o stare permanent activă a gîndului și a faptei în munca de zi cu zi. Pentru că revoluția nu s-a încheiat odată cu deplina cucerire a puterii politice de către popor, în frunte cu partidul comunist. Așa cum a arătat recent tovarășul Nicolae Ceaușescu, în Raportul prezentat la Congresul al XIII-lea al partidului, **„procesul revoluționar va continua și în societatea comunistă — practic el nu se va încheia niciodată“.**

Din Organizația Pionierilor fac parte astăzi copiii care peste cîțiva ani vor fi participanți activi la înfăptuirea obiectivelor trasate de Congresul al XIII-lea al partidului pentru viitorul cincinal și pentru viitorul deceniu. Ei vor fi constructorii societății comuniste pe pămîntul României. Pentru a-și îndeplini acest istoric mandat, va fi nevoie ca ei să facă dovada unei gîndiri înaintate, revoluționare, a capacității de a acționa în spirit revoluționar. Ce li se cere concret? Așa cum a arătat tovarășul Nicolae Ceaușescu, **„pentru a fi revoluționari, pentru a fi comuniști trebuie să stăpînim știința, cultura, tot ce este nou — și să acționăm în toate împrejurările pentru promovarea în viață a celor mai înaintate cuceriri ale științei și cunoașterii umane.“** Bunicii pionierilor de azi n-au avut condiții pentru a porni, încă din anii copilăriei, pe calea luminoasă a cunoașterii, a științei, a culturii. Mulți dintre ei au pășit pe acest drum la o vîrstă înaintată și au muncit din răsputeri pentru a recupera ani sau decenii. Pentru cei care și-au trăit copilăria în anii vechiului regim știința și cultura erau valori la care nu puteau ajunge. Ei erau nevoiți să muncească, pentru a-și cîștiga existența, încă de la vîrsta la care ar fi trebuit să învețe, să se joace. Cei care aparțin generației mature au fost chemați de istorie să clădească societatea nouă, în care trăim azi. Au muncit cu abnegație patriotică, cu elan tineresc. La Bumbești-Livezeni, la Agnita-Botorca sau pe alte șantiere naționale ale tineretului din acei ani de început de nouă epocă istorică, tinerii brigadieri își manifestau spiritul revoluționar printr-un extraordinar efort fizic, muncind din greu, avînd deseori ca unelte numai lopata și tîrnăcopul. „Cu partidul nostru în frunte, spargem munte după munte“ — scandau brigadierii tineri prezenți pe șantierele refacerii țării. Munții erau asaltați la propriu de către oameni educați de partid să lupte și să învingă. Spiritul revoluționar era modul lor de a fi. Brigadierilor de astăzi li se cere să-și manifeste spiritul revoluționar într-un mod corespunzător actualei etape din istoria României. Canalul Dunăre—Marea Neagră, metroul, Transfăgărășanul, alte mari obiective ale acestor ani au putut fi ridicate pentru că industria românească, puternică, modernă, a livrat mașini și utilaje realizate la cel mai înalt nivel al tehnicii mondiale. De aceea, lor, tinerilor de azi, atît pe șantierele naționale, cît și în oricare alt loc de muncă, li se cere să-și manifeste spiritul revoluționar prin ridicarea calității muncii. Ei sînt chemați să învețe mereu, să-și afirme capacitatea de inițiativă, de creație, priceperea de a mînui utilaje dintre cele mai moderne, forța de a contribui la promovarea noului. Toate aceste trăsături trebuie să fie deprinse în anii de școală, în anii de activitate în Organizația Pionierilor.

Spiritul revoluționar are un profund caracter constructiv, transformator. Dar ca să transformi trebuie să cunoști realitatea, s-o înțelegi, să fii temeinic pregătit politic și profesional. Trebuie să ai perspectiva clară a unei realități mai bune și forța de a te angaja în luptă pentru ca noul să învingă. Să fii drept, cinstit, curajos, să ai puterea de a situa interesele țării, ale poporului deasupra propriilor tale interese. Toate aceste trăsături se conturează în copilărie, în cadrul școlii, al Organizației Pionierilor. Spiritul revoluționar nu se manifestă la modul declarativ. Vorbele trebuie să aibă întotdeauna acoperire în fapte. Și încă ceva: nu este de ajuns să vrei să fii revoluționar. Elanul și voința nu ajung. Trebuie să fii pregătit temeinic pentru o astfel de acțiune, să înțelegi direcțiile de dezvoltare ale societății, cerințele ei. La vîrsta pionieriei, a învăța foarte bine, a te pregăti temeinic pentru muncă, pentru viață, a-ți iubi patria și a înțelege că un adevărat patriot este numai acela care contribuie activ la progresul ei, a fi mîndru de prezentul socialist al țării și a face totul pentru a duce mai departe, în timp, făclia marilor înfăptuiri ale poporului constituie modul de a fi revoluționar.

Desigur, copiii își însușesc acest mod de a gîndi și de a fi participînd activ la acțiunile politico-educative inițiate în detașamentele și unitățile pionierești din care fac parte, integrîndu-se într-un proces complex în care se realizează modelarea personalității potrivit unei înalte scări de valori politice și morale, în raport cu trăsăturile omului nou: spirit de înaltă responsabilitate, abnegație patriotică, hotărîre în acțiune, dragoste de muncă, de învățătură, voință de a-și lărgi necontenit orizontul cunoașterii, un comportament exemplar în familie și în societate, cinste, demnitate, omenie. Acest model evocă firesc eminenta personalitate a secretarului general al partidului, întreaga sa viață și activitate, care se identifică în cel mai înalt grad cu valorile gîndirii și acțiunii revoluționare, devenind simbol și exemplu însuflețitor pentru întregul nostru popor, pentru tînăra generație a patriei.

ANDREI BUZOIANU

JURNAL DE VACANȚĂ

LA TELEFON, PIONIERII REPORTERI

Colaboratori permanenți ai revistei, reporterii subredacției pionierești „Tot înainte“ din **Buzău** ne transmit, de această dată, vești pe lungimea de undă a vacanței. Aflăm astfel din „Ediția Vacanța“ — cum își intitulează ei proaspătul grupaj de știri — că în toate unitățile școlilor din județ virtuoșii penelului s-au întrecut, într-un concurs recent inițiat, în a înfățișa chipul luminos și tînăr al patriei de azi. De altfel, concursul se și intitulează sugestiv **„Copiii prezintă tinerețea țării“**, iar cele mai reușite lucrări realizate în cadrul acestei întreceri artistice au făcut obiectul a numeroase expoziții vernisate sub acest generic. La rîndul lor, pionierii poeți și prozatori își exprimă simțămintele de dragoste fierbinte față de patria întinerind mereu în acești ani de glorie ai epocii care cu mîndrie poartă numele ctitorului ei de azi, al tovarășului Nicolae Ceaușescu. Astfel, la Casa pionierilor și șoimilor patriei din **Rm. Sărat** membrii cenaclului literar au devenit interpreții propriilor lor creații literare, în cadrul montajului muzical-literar intitulat **„Lîngă inima ta, Românie“.** Un amplu montaj-literar-coregrafic au prezentat pe scena Casei de cultură din **Buzău** și formațiile artistice ale școlilor din municipiu. **„Ce-ți dorim noi ție, dulce Românie“** — iată genericul acestui emoționant spectacol-omagiu susținut de către pionierii buzoieni. De o participare plină de însuflețire s-a bucurat ampla acțiune politico-educativă intitulată **„Tovarășul Nicolae Ceaușescu, părintele iubit al tuturor copiilor patriei“.** În cadrul acestei acțiuni-dezbatere, pionierii din județul Buzău s-au angajat, totodată, să-și intensifice eforturile în vederea obținerii unor rezultate tot mai bune în muncă și învățătură, să-și aduca, după puterile lor, contribuția la înfăptuirea mărețelor obiective ale Congresului al XIII-lea al partidului.

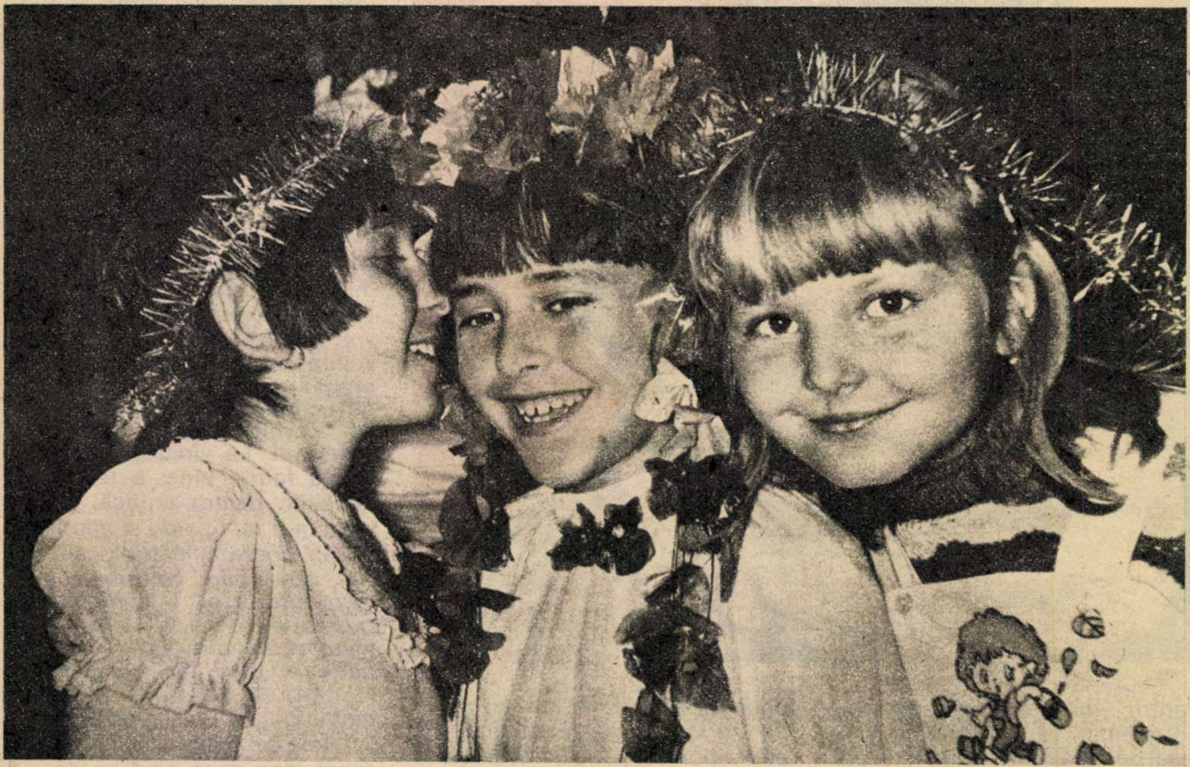

CINE VA CÎȘTIGA „PUCUL DE AUR“?

Precum se știe, județul **Harghita** oferă excelente condiții practicării sporturilor de iarnă. Pe pîrtiile montane sau pe arenele de gheață se desfășoară din nou tradiționalele și pasionantele competiții ale anotimpului alb. Una dintre acestea a fost

SECRETELE AGROBIOLOGILOR DIN VOLUNTARI

Școala nr. 42, Voluntari, aflată în imediata vecinătate a Bucureștiului, este o școală mare, cu mulți elevi. Pionierii de aici au început să devină din ce în ce mai cunoscuți. Sînt vizitați de colegii lor bucureșteni, de comandanți-instructori din țară... Secretul popularității lor crescînde se află concretizat... pe 400 mp. Aici au durat o gospodărie-anexă a școlii. Interesant este faptul că ei au reușit să realizeze acest lucru pe un teren, de fapt, mic. Gospodarii sînt agrobiologii școlii. Ei învață și muncesc, observă, cercetează și produc.

SCURTĂ ISTORIE

La început, ca de obicei, izvorul acestor realizări s-a aflat în curiozitatea științifică a copiilor și în pasiunea de a insufla dragostea pentru biologie a profesorului Constantin Bichir — directorul școlii. Copiii își completau cunoștințele, făcînd excursii și drumeții în împrejurimi. În urma acestor explorări se întocmeau clasicele ierbare, insectare, după cum și preparatele pentru lecțiile de laborator. Mai departe s-a născut ideea înființării unui colț viu, cu plante, un acvariu și o crescătorie mică de iepuri. Interesul pentru colțul viu a crescut mult și concomitent a crescut dorința extinderii lui: așa s-au amenajat un solar, o răsadniță și o crescătorie modernă de păsări și iepuri. Cum s-au realizat aceste construcții? Toți elevii școlii au muncit cu spor. Răsplata muncii și a investițiilor a urmat din plin: în timp optim, ei au amortizat cheltuielile, dovedindu-se astfel și foarte economici. Produsele obținute au fost și sînt solicitate. Pentru colegii lor din Sectorul agricol Ilfov, doritori să devină buni crescători de animale mici, și pentru alți colegi din diferite localități ale țării, agrobiologii de la Voluntari au devenit colaboratori apropiați.

ȘI GOSPODARII ÎNȘIȘI

Ei sînt mai mulți, în jur de 60 de tineri agrobiologi. Dacă menționăm, așadar, un șir de nume, nu avem cum să-i cuprindem pe toți: Alexandru Flore și Răzvan Anca — dintr-a VIII-a, Geanina Cîrlogea, Andrei Silvășeanu, Alina Alexandru, Nicoleta Istrate, Cristina Simion, Carmen Frățilă — dintr-a VI-a ș.a. Ei se întîlnesc o dată la două săptămîni, ca cercetători, în grupe pe clase, făcînd referate, scurte comunicări. Zilnic însă îngrijesc și hrănesc animalele. Acum, în vacanță, organizați în

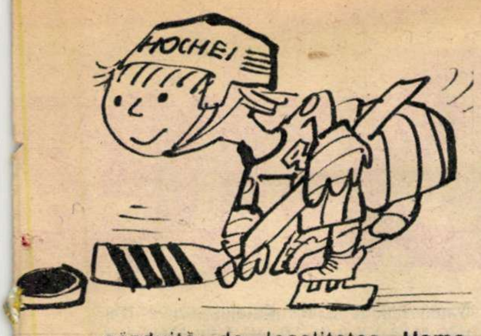

găzduită de localitatea **Homorod-Băi,** unde cei mai buni schiori harghiteni — printre care cei din **Vlăhiţa, Mereşti, Bălan, Miercurea-Ciuc, Gheorghieni, Borsec, Valea Strîmbă** — s-au întîlnit în cadrul etapei judeţene de schi fond. Dar iată şi o competiţie în premieră — de anvergură interjudeţeană: la **Remetea** îşi dispută trofeul **„Pucul de aur"** echipele de hocheişti din **Galaţi, Tg. Mureş, Bucureşti** şi, bineînţeles, din judeţul gazdă — respectiv reprezentativele din Miercurea Ciuc, Gheorghieni şi Bălan şi, desigur, campionii recentelor întreceri de la **Joseni** din cadrul celei de-a V-a ediţii a Cupei „Elöre" (organizată în colaborare cu redacţia acestui cotidian). Mari emoţii pentru concurenţi şi emoţii asemenea pentru înflăcăraţii suporteri aflaţi dincolo de mantinelă. Cine vor fi finaliştii acestor palpitante partide, cine vor fi cîştigătorii rîvnitului „Puc de aur"? Sîntem nerăbdători să-i aflăm şi să-i felicităm. Pionierii din judeţul Harghita mizează foarte mult pe echipele hocheiştilor din Ciumani şi Miercurea-Ciuc,care au cucerit notorietatea în aceste întreceri desfăşurate pe „cîmpul de luptă" al gheţii. Şi fiindcă am amintit despre hocheiştii din Ciumani, ei vor fi gazde ale partidelor care se vor desfăşura pentru cucerirea Cupei „Prietenii crosei". Aici se vor întîlni, de fapt, cele mai bune echipe din judeţ, a căror preselecţie va avea loc pe patinoarul de la **Sîndominic.** Să nu-i uităm nici pe zburătorii pe gheaţă reuniţi într-o întrecere feerică şi în acelaşi timp plină de haz şi inedit: originalele carnavaluri pe gheaţă cu tradiţionalele concursuri pentru cea mai reuşită mască.

ILEANA PIŢA

BUCUROŞI DE OASPEŢI

Pionierii din comuna **Vrîncioaia,** judeţul **Vrancea,** au fost în aceste zile bucuroşi de oaspeţi. Peste o sută de pionieri membri ai activelor pionereşti din judeţ au sosit aici pentru a petrece o parte din vacanţă în tabăra din localitate. Bogatul program de activităţi a oferit tuturor oaspeţilor prilejul de a efectua un rodnic schimb de experienţă cu privire la organizarea şi programarea activităţilor pionereşti din unităţi şi detaşamente. Dezbaterile politico-ideologice, activităţile dedicate cunoaşterii documentelor celui de-al XIII-lea Congres al partidului s-au bucurat de o vie atenţie din partea tuturor participanţilor.

Drumeţia efectuată la Spineşti şi Bodeşti — două dintre cele mai vechi aşezări din Ţara Vrancei — le-a oferit pionierilor participanţi la tabără plăcuta ocazie de a se întîlni cu cei mai vîrstnici locuitori, care le-au vorbit despre vechile tradiţii vrîncene şi le-au prezentat pitoreşti costume populare din cele două localităţi.

Noii lor prieteni, copiii şcolii din localitatea-gazdă, i-au invitat pe cei 100 de oaspeţi ai lor în vizită la ferma şcolii unde le-au împărtăşit din experienţa lor de pasionaţi apicultori şi zootehnicieni. Întîlnirea s-a încheiat cu un frumos spectacol cultural-artistic în cadrul căruia toţi — oaspeţi şi gazde — au cîntat prin vers şi cîntec avîntat copilăria fericită din patria noastră.

O SĂRBĂTOARE A ZĂPEZII

În Maramureş, hlamida iernii s-a aşternut bogat pretutindeni. Săniuţele zboară pe derdeluşuri, purtînd copii voioşi cu obraji îmbujoraţi, iar simpaticul om de zăpadă le ţine tuturor o plăcută tovărăşie.

Izvoarele *– pitorească staţiune aşezată la poalele muntelui Igniş – a găzduit însă una dintre cele mai spectaculoase şi vesele manifestări de vacanţă a pionierilor maramureşeni: Festivalul „Bucuriile zăpezii". Protagonişti au fost copiii din* **Borşa, Vişeu, Săliştea de Sus, Baia Mare, Baia Sprie, Mireşu Mare** *şi* **Sighetul Marmaţiei.** *Din satele şi oraşele lor au adus cu ei voia bună şi cîntecul, dansul şi numeroase jocuri sportive de iarnă, în iureşul cărora s-au încins cu toţii de-a lungul a două zile. Printre numeroasele surprize ale pitorescului festival s-a aflat şi aceea oferită de copiii din* **Berbeşti** *care au adus la Izvoarele tradiţionalele măşti din comuna lor, cunoscute în tot judeţul pentru ingeniozitatea cu care au fost create de meşterii populari ai satului. Dansul cu măşti, interpretat de pionierii din Berbeşti, a fost unanim aplaudat de către toţi participanţii, după cum au fost aplaudaţi, de altfel, şi membrii formaţiei de dansuri populare din* **Mireşu Mare** şi formaţia de muzica uşoară şi folk „Pro pace", de la Casa pionierilor şi şoimilor patriei din **Baia Mare.**

Întrecerile de schiuri şi ştafetele aplicative au completat cu alte numeroase momente spectaculoase minunata serbare a zăpezii organizată de pionierii maramureşeni, serbare care, pe drept cuvînt, a fost intitulată de către participanţi „Bucuriile zăpezii".

LA ORADEA, MOŞ GERILĂ A SOSIT... CU TRENUL

Parcul 23 August din municipiul Oradea este locul unde copiii s-au putut întîlni la orice oră din zi cu Făt-Frumos şi Ileana Cosînzeana, cu Albă ca Zăpada şi cei şapte pitici, cu Sfarmă-Piatră sau cu Păcală. Tot aici i-au putut cunoaşte pe cei mai talentaţi dintre colegii lor, membri ai unor formaţii artistice laureate ale Festivalului Naţional „Cîntarea României", care în zilele acestei vacanţe au animat estrada din feericul „oraşel al copiilor" amenajat în cunoscutul parc orădean.

Ziua deschiderii „oraşelului" a fost aşteptată cu multă nerăbdare pentru că, potrivit unei frumoase tradiţii, ea a oferit tuturor copiilor din municipiul Oradea prilejul de a se întîlni cu Moş Gerilă. Un alai vesel, format din peste 2 000 de copii, pionieri şi şoimi ai patriei, îmbrăcaţi în cele mai diferite costume de carnaval, s-au îndreptat în ritmul muzicii fanfarei spre gara oraşului. Cînd trenul şi-a făcut apariţia în gară şi de pe treptele unuia dintre vagoane a coborît Moş Gerilă, purtîndu-şi uriaşa tolbă cu daruri, întregul peron pe care se aflau copiii a fost cuprins de veselie şi urale de bun sosit. Apoi întregul alai a pornit pe artera principală a oraşului şi, în aplauzele numeroşilor spectatori de toate vîrstele, s-au îndreptat spre „oraşelul copiilor" unde Moş Gerilă le-a oferit daruri şi s-a întreţinut cu numeroşii lui prieteni care i-au făcut o atît de frumoasă primire.

GAROAFELE DE LA JIBOU

Sub cupola de sticlă a staţiunii tinerilor naturalişti din **Jibou,** *judeţul* **Sălaj,** *a poposit, parcă, primăvara. Garoafele dau să îmbobocească, iar răsadurile de legume cresc nestingherite, chiar dacă afară e frig. Printre şirurile de flori şi răsaduri nu se vede nici o buruiană, pămîntul e afînat şi umed, atît cît au nevoie plantele pentru a se dezvolta în condiţii dintre cele mai bune.*

Chiar cu cîteva zile în urmă, un grup de peste o sută de prieteni ai florilor a poposit sub cupola de sticlă. Şi-au pus halatele de lucru şi cu grijă şi atenţie au plivit straturile cu garoafe, şi au repicat răsadurile, încă plăpînde, de legume.

VOIE BUNĂ ŞI HĂRNICIE

De la Baia Mare spre Cehu Silvaniei, şoseaua urcă şi coboară domol printre cîmpii şi dealuri. Cam la kilometrul 45 se află frumoasa comună **Ariniş,** *cu copii harnici şi silitori. Cei circa 200 de elevi ai şcolii pot fi întîlniţi în aceste zile la clubul lor de vacanţă. Ei participă la dezbateri politico-ideologice, întîlniri cu comunişti de frunte ai comunei, învaţă cîntece noi, joacă şah sau fac drumeţii. Nimeni nu uită însă să treacă pe la ferma zootehnică a pionierilor aflată chiar în vecinătatea şcolii. Împărţiţi pe echipe, copiii din Ariniş au grijă ca animalele din ferma lor – iepuri, cai, purcei şi bovine – să fie hrănite şi adăpate la timp, iar în adăposturi să fie curat în permanenţă.*

ECATERINA ROŞCA

---

echipe de cîte 2—3 copii, vin la şcoală, dimineaţa şi după-masa. La iepuri — sînt de felurite rase — cei mai mulţi dintre îndemînaticii îngrijitori îl răsfaţă pe neozeelandezul alb, pentru că este de talie mare, este frumos, alb, cu ochii roşii şi este blînd. Rodul economic al îngrijirilor date se vede în producţia anuală de 150 de iepuri la greutatea minimă de 3 kg şi în cele 6 000 de ouă obţinute de la păsări. Foarte buni cercetători, foarte buni gospodari, ei se simt atît de legaţi de cercul lor, încît Carmen Frăţilă, o fetiţă cu ochii mari, căprui, ne mărturiseşte că ar sta toată ziua la şcoală, atît de pasionată este de această preocupare. Dar, oricum, cu toţii vin aici la clubul de vacanţă, fac sport, vizionează filme. Agrobiologii însă nu uită să robotească şi în laborator. Pe cînd udă plantele, Cristina Simion ne spune solemn: „Cine omoară o floare, răpeşte din oxigenul planetei..." Toţi simt nevoia să-şi rostească o profesiune de credinţă ecologică, dragostea de natură, dragostea pentru vieţuitoarele ei.

LA FAŢA LOCULUI

Împreună cu gazdele noastre vizităm biobaza. Într-adevăr, remarcăm „concentrarea", terenul ocupat pare să fie o palmă de pămînt, în fapt nici 400 mp. Ce remarcăm la prima vedere? Faptul că tinerii constructori au urmărit şi utilul, şi frumosul. Astfel, solarul este făcut trainic şi estetic. Nu degeaba cînd, toamna trecută, fotoreporterii şcolii i-au fotografiat pe unii membri ai cercului în vreme ce lucrau aici, ei au intitulat metaforic imaginile: „Sub cupola... solarului!" Acum, în ianuarie, solarul „se odihneşte". De fapt, ceapa pentru stufat, semănată din toamnă, va fi recoltată în primăvară, cînd copiii o vor înlocui cu alte culturi — de roşii, varză, ardei, salată. Răsadniţa este furnizoarea lotului şcolar, dar îşi găseşte solicitanţi, prin cooperativă, şi printre locuitorii Voluntarilor. Să mergem şi la crescătorie! N-am intrat încă în acest spaţiu şi zărim un tractor, care aparţine celor mai „vîrstnici" dintre tinerii agricultori ai şcolii. În crescătorie vedem o hală cu găinile ouătoare, în baterii, cuştile cu iepuri, tot în baterii, voliera cu porumbei şi magaziile pentru furaje, cu instalaţiile-anexă. Iată şi un tablou jucăuş: găinile pitice, păsările decorative care înveselesc privirile umblînd de colo-colo. Porumbeii, după cum observă şi duios şi glumeţ conducătorul cercului, sînt, de fapt, peste tot, după cum observăm şi noi, căci mai multe „columbe" ne urmăresc cu mărgeluşele ochilor de pe streaşina şcolii.

*

Prietenii noştri ne mărturisesc la despărţire elementul de noutate pe care îl vor aduce în acest an: vor înfiinţa un mic colţ zoologic. Ne mai roagă să adresăm invitaţia pionierilor din ţară, ca în excursiile lor cu trecere prin aceste locuri să le facă o vizită. Agrobiologii din Voluntari înscriu o frumoasă pagină a cutezanţei tinereşti în pregătirea temeinică pentru muncă, pentru viaţă.

MARGA MICU

EXPEDIŢIILE

Cutezătorii

REZULTATELE CELEI DE-A XV-A EDIŢII, JUBILIARĂ

(Urmare din pag. 1)

● **„BUSOLA DE ARGINT"** — pentru locul doi la secţiunea marelui trofeu — echipajului **„Sargedava '84"**, Casa pionierilor şi şoimilor patriei Deva, judeţul Hunedoara, compus din: Vasile Ferenczi, Adriana Ţiţeica, Lucian Drăguţ, Alex. Şibişan, Diana Rus, Robert Laslo, Sorin Venţel, Adrian Grebenişan, Alin Topor, Valentin Hinţ, Radu Braşoveanu (pionieri şi şcolari), Viorel Manolescu (profesor-comandant) şi Sterea Ioan (profesor însoţitor).

● **„BUSOLA DE BRONZ"** — pentru locul trei la secţiunea marelui trofeu — echipajului **„Vulturii Apusenilor"**, Liceul de ştiinţe ale naturii, Cluj-Napoca, judeţul Cluj, compus din: Adrian Tudor, Hadrian Mateescu, Mirela Roş, Lucian Pop, Sorina Borzea, Marcel Conde, Liana Ghizdavu, Tudor Vasile, Caterina Covaliuc, Alin Indrea, Cristian Rînziş, Anamaria Tămaş, Horaţiu Răcăşan (pionieri şi şcolari) şi Aurora Ilie (profesor-**comandant**)

TROFEE

● **„SCUTUL DACIC"** — pentru cercetări şi rezultate deosebite cu profil istoric — echipajului **„Sunet de tulnic"**, Casa pionierilor şi şoimilor patriei Brad, judeţul Hunedoara, compus din: Dan Stoica, Florentin Lazăr, Alin Bocăeţ, Diana Pîclişan, Alin Palcu, Răzvan Bocăeţ, Mirela Farcaş, Luminiţa Draia, Mircea Donişa, Manuela Medeleanu, Horaţiu Nedopaca, Sorin Toma (pionieri şi şcolari) şi Marin Stan (profesor-comandant), Ştefan Palcu (profesor-însoţitor), şi Gheorghe Împărat (colaborator).

● **„CUTEZĂTORII"** — pentru dîrzenie şi curaj în învingerea greutăţilor întîlnite pe traseu — echipajului **„Alpin '84"**, Şcoala nr. 115, Sector 5, Bucureşti, compus din: Narcis Preda, Lucica Dobre, Irina Stăncescu, Ani Boji, Valentin Becheru, Carmen Ştefan, Petrică Mocanu, Roxana Gheorghiu, Aurelian Melinte, Liliana Moldovan, Simona Gheorghe, Mircea Ciobanu, Fabian Dumitru (pionieri şi şcolari) şi Gabriel Silvăşanu (profesor-comandant).

● **„CHEMAREA MUNŢILOR"** — pentru cea mai reuşită expediţie ce a avut ca obiectiv principal cunoaşterea şi ocrotirea naturii — echipajului **„Floare de colţ"** — Şcoala nr. 28 Piatra Neamţ, judeţul Neamţ, compus din: Viorel Bărbuţă, Cristina Ioniţă, Mihaela Jinga, Mihaela Zavada, Mihaela Micu, Marius Sîrbu, Marius Cristea, George Moraru, Dan Popa, Daniel Grigoriu, Marius Şerban, Adrian Vernica (pionieri şi şcolari), Adriana Vernica (profesor-comandant) şi Mărioara Costin (profesor-însoţitor).

● **„MIORIŢA"** — pentru studii şi colecţii deosebite de etnografie şi folclor — echipajul **„Bradul '84"**, Şcoala nr. 8 Slatina, judeţul Olt, compus din: Marilena Clenciu, Doina Gogoţ, Mihaela Clenciu, Eugen Manolache, Constanţa Coconu, Vasilică Tănase, Elena Bejan, Izabela Radu, Sorin Slăvescu, Alexandru Stana, Simona Popescu, Adrian Constantin, Constanţa Căcăleteanu, Cătălin Ionescu (pionieri şi şcolari) şi Vasilica Clenciu (profesor-comandant).

● **„CASETA DE CRISTAL"** — pentru cele mai valoroase studii şi colecţii geologice, geografice, de botanică şi zoologie — echipajului **„Rododendron '84"**, Şcoala nr. 8 Slatina, judeţul Olt, compus din: Violeta Bărbulescu, Augustin Panaitescu, Claudia Grigore, Florian Manea, Carmen Enache, Marinela Cîrstea, Liliana Harambaş, Jan Preduna, Mihaela Alexandru, Cristi Bădilă, Alina Cătănescu, Carmen Tomescu, Coca Stoichicescu, Liviu Stochean, Vali Barbu (pionieri şi şcolari) **şi Florin Chimtescu (profesor-comandant)**

● **„EGRETA DE FILDEŞ"** — pentru cea mai reuşită expediţie în Delta Dunării sau pe rîuri — echipajului **„Mureş '84"**, Casa pionierilor şi şoimilor patriei Caransebeş, judeţul Caraş-Severin, compus din: Ionel Scheuşan, Marius Iordache, Dan Hinda, Petru Ambruş, Minodor Spinel, Horel Craşovan, Sorin Roşetiu, Mircea Basaraba, Rihard Mutaşcu (pionieri şi şcolari), Edgar Strubert (profesor comandant) şi Constantin Teodorescu (profesor-însoţitor).

● **„GENŢIANELE"** — pentru cea mai reuşită expediţie a unui echipaj compus din fete — echipajului **„Diana '84"**, Şcoala Cilibia, judeţul Buzău, compus din: Florentina Bucur, Doina Oancea, Laura Munteanu, Ioana Ene, Anişoara Banu, Cătălina Costache, Elena Cojocaru, Mariana Radu, Monica Boarcăş, Adriana Dodan, Vasilica Manoilescu, Mariana Oancea (pionieri şi şcolari) şi Adrian Munteanu (profesor-comandant).

● **„JÓBARÁT" („Prieten bun")** — pentru cea mai reuşită expediţie a unui echipaj compus din cititori ai revistei cu acelaşi nume — echipajul **„Ika"**, Şcoala Cernat, judeţul Covasna, compus din: László József, Oláh Sándor, Oláh Judith, Gajdó Emilia, Szöcs Katalin, Docze Hajnal, Máthé Katalin, Gajdó Edit, Makó Pál, Oláh Zenö, Csulik Miklós, László Mihály, Mágori Tibor, Bekk Attila, Varga Ernö (pionieri şi şcolari), Ágaston József (profesor-comandant) Kubánda Miklós şi Lupán László (însoţitori).

● **„SFINXUL CARPAŢILOR"** — pentru marcări şi remarcări de trasee turistice — echipajului **„Fiii munţilor"**, Casa pionierilor şi şoimilor patriei Rîmnicu-Vîlcea, judeţul Vîlcea, compus din: Mihaela Crăciun, Valeria Dănilă, Dumitru Popa, Aura Dănilă, Ovidiu Băluţă, Frank Schobel, Rolf Schobel, Sergiu Drăgan, Simona Pîrvu, Livia Idita, Mioara Popa, Constantin Guriţoiu, Horaţiu Constantinescu, Sorin Anescu, Cristian Marinescu, Aura Vătafu, Constantin Albu, Gheorghe Duţu, Valentin Ungureanu (pionieri şi şcolari) şi Procopie Ghiţă (profesor-comandant).

● **„TERMOSUL DE ARGINT"** — pentru cele mai frumoase rezultate în domeniul autofinanţării şi autogospodăririi, spirit colectiv şi autoconducere — echipajului **„Şoimii munţilor"**, Şcoala Deleni, judeţul Bacău, compus din: Iuliana Ioniţă, Brăduţa Sandu, Floarea Axinia, Ionel Popa, Mariana Pîrjol, Gheorghiţă Parascan, Neculai Istudor, Lucian Istudor, Viorel Bărcăceanu, Radu Coman, George Guramba, Mircea Parascan (pionieri şi şcolari) şi Cornel Sburlan (profesor-comandant)

● **„CORTUL DE MĂTASE"** — pentru romantism şi voie bună — echipajului **„Carst '84"**, Şcoala Chirnogi, judeţul Călăraşi, compus din: Vasile Gagelea, Cătălin Başturea, Aurel Bîra, Nicolae Ispas, Iulian Balca, Ninel Balca, Costel Viiciu, Sorin Marin, Ion Bănăţeanu, Radu Cotoban, Carmen Iliescu, Constanţa Cantacuz, Nela Rotaru (pionieri şi şcolari) şi Florian Pană (profesor-comandant).

TROFEE INDIVIDUALE

● **„PANA DE AUR"** — **pentru jurnalul de bord cu cea mai mare valoare literară şi documentară — pionierei Mihaela Clenciu**, cronicara echipajului **„Bradul '84"**, Şcoala nr. 8 Slatina, judeţul Olt.

● **„PANA DE ARGINT"** — pentru locul doi la secţiunea **„Pana de aur"** — pionierei **Mihaela Oprea**, cronicara echipajului „Flora V", Şcoala nr. 5 Tîrgovişte, județul Dîmboviţa.

● **„PANA DE BRONZ"** — pentru locul trei la secţiunea **„Pana de aur"** — pionierei **Valeria Dănilă**, cronicara echipajului „Fiii munţilor", Casa pionierilor şi şoimilor patriei Rîmnicu-Vîlcea, judeţul Vîlcea.

PREMIUL SPECIAL AL JURIULUI echipajelor: **„Donaris '84"**, Şcoala nr. 8 Călăraşi; **„Vulturii"**, Şcoala nr. 3 Moldova Nouă, judeţul Caraş-Severin; **„Solii Băniei"**, Şcoala nr 30, Craiova, judeţul Dolj; **„Şoimii Drobetei"**, Şcoala nr. 2 Drobeta-Turnu Severin, judeţul Mehedinţi; **„Garofiţa"**, Casa pionierilor şi şoimilor patriei Sebiş, judeţul Arad; **„Nufărul"**, Şcoala Dăbîca, judeţul Cluj.

Pemiul special al Consiliului Naţional al Societăţii de Cruce Roşie — echipajului **„Samus 2000"**, Şcoala Năpradea, judeţul Sălaj.

Premiul „Romanticii" al revistei **„Cutezătorii"** — echipajului **„Romanticii 1"**, Liceul **„Avram Iancu"**, Brad, judeţul Hunedoara.

Premiul revistei „Start spre viitor" — echipajelor: **„Cristal"**, Casa pionierilor şi şoimilor patriei Timişoara, judeţul Timiş; **„Voiniceii Bucovinei"**, Şcoala Părhăuţi, judeţul Suceava: **„Dacia Felix"**, Şcoala Chendrea, judeţul Sălaj

MENŢIUNI

La „Scutul dacic" — echipajelor: **„Prietenii naturii"**, Liceul pedagogic Suceava; **„Cutezătorii '84"**, Şcoala nr. 11 Roman, judeţul Neamţ; **„Carpidava"**, Şcoala nr. 25 Galaţi; **„Gorunul lui Horea"**, Şcoala nr. 199, Sector 4, Bucureşti.

La „Cutezătorii" — echipajelor **„Retezat '84"**, Şcoala Sudiţi, judeţul Ialomiţa; **„Cireşarii '84"**, Casa pionierilor şi şoimilor patriei Urziceni, judeţul Ialomiţa; **„Vulturii"**, Şcoala Plopşoru, judeţul Gorj; **„Pandurii lui Tudor"**, Casa pionierilor şi şoimilor patriei Drăgăşani, judeţul Vîlcea.

La „Chemarea munţilor" — echipajelor: **„Prietenii munţilor"**, Şcoala nr. 2 Timişoara; **„Diantus"**, Şcoala nr. 10, Tîrgovişte, judeţul Dîmboviţa; **„Genţiana"**, Şcoala nr. 22, Braşov.

La „Mioriţa" — echipajelor: **„Patrium Carmen"**, Casa pionierilor şi şoimilor patriei Reghin, judeţul Mureş; **„Chindia '84"**, Şcoala nr.4 Rîmnicu Sărat, judeţul Buzău; **„Cutezătorii Jiului de Jos"**, Şcoala Valea Stanciului, judeţul Dolj; **„Legendele munţilor"**, Şcoala Smeeni, judeţul Buzău; **„Ethnica IV"**, Şcoala nr. 8 Suceava.

La „Caseta de cristal" — echipajelor: **„Petrochim 40"**, Casa pionierilor şi şoimilor patriei Tîrgu Mureş, judeţul Mureş; **„Terra '84"**, Şcoala nr. 6 Timişoara, judeţul Timiş; **„Floare de colţ"**, Şcoala Ponoarele, judeţul Mehedinţi.

La „Egreta de fildeş" — echipajelor: **„Nufărul 11"**, Casa pionierilor şi şoimilor patriei Focşani, judeţul Vrancea: **„Alfa 6"**, Şcoala nr. 114, Sector 5, Bucureşti; **„Lotca"**, Casa pionierilor şi şoimilor patriei Sibiu.

La „Genţianele" — echipajului **„Genţianele"**, Casa pionierilor şi şoimilor patriei, Sector 6, Bucureşti.

La „Jóbarát („Prieten bun") — echipajelor: **„Juniperus '84"**, Casa pionierilor şi şoimilor patriei Zalău, judeţul Sălaj; **„Aquila"**, Şcoala Suceag, judeţul Cluj; **„Ciboka"**, Şcoala Ulieş, judeţul Harghita; **„Cercetătorii Luţului"**, Şcoala nr. 2 Reghin, judeţul Mureş.

La „Sfinxul Carpaţilor" — echipajelor: **„Temerarii 12"**, Şcoala Dîrmăneşti, judeţul Argeş, **„Ţarcu '84"**, Casa pionierilor şi şoimilor patriei Caransebeş, judeţul Caraş-Severin; **„Ocrotitorii naturii"**, Şcoala nr. 6 Alba-Iulia, judeţul Alba.

La „Termosul de argint" — echipajului **„Pe un picior de plai"**, Casa pionierilor şi şoimilor patriei, Sector 5, Bucureşti.

La „Cortul de mătase" — echipajelor: **„Speranţa"**, Şcoala nr. 34, Galaţi; **„Zimnidava"**, Şcoala nr. 2 Zimnicea, judeţul Teleorman; **„Geos '84"**, Şcoala Rupea, judeţul Braşov.

Fiecărui expediţionar, membru al unuia dintre echipajele distinse cu trofee, i se va acorda diploma şi medalia Expediţiile „Cutezătorii", iar echipajelor — premii colective. Celor trei pioniere cronicare, distinse cu trofeele individuale („Pana de aur", „Pana de argint" şi „Pana de bronz") li se vor acorda, de asemenea, în plus, cîte o diplomă şi o medalie Expediţiile „Cutezătorii" şi cîte un premiu.

Echipajului distins cu premiul special al Consiliului Naţional al Societăţii de Cruce Roşie i se va acorda un premiu colectiv, o medalie Expediţiile „Cutezătorii", iar fiecărui membru al acestuia, diploma concursului.

Echipajelor distinse cu premiul special al juriului li se vor acorda cîte o medalie Expediţiile „Cutezătorii", iar fiecăruia dintre membrii acestuia, diploma concursului.

Echipajului distins cu Premiul „Romanticii" al revistei „Cutezătorii" i se va acorda un premiu colectiv, o medalie Expediţiile „Cutezătorii", iar fiecăruia dintre membrii acestuia, diploma concursului.

Echipajelor distinse cu premiul revistei „Start spre viitor" li se va acorda cîte o medalie Expediţiile „Cutezătorii", iar fiecăruia dintre membrii acestora, diploma concursului.

Echipajelor distinse cu menţiune li se va acorda diploma Expediţiile „Cutezătorii".

MOLDOVEANU

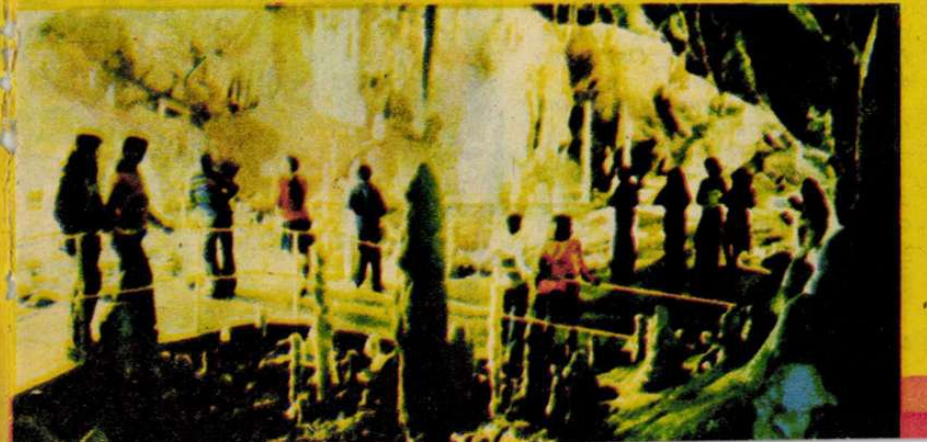

Poveste VESELĂ CU PISICI

SCHIȚĂ DE *Mircea Sântimbreanu*

ILUSTRAȚIE DE *Pompiliu Dumitrescu*

O să-i spun așa:

– Dragă Nelușule, eu am avut grijă de motanul tău, pe onoarea mea, așa cum ți-am promis, numai că tu ai lipsit cinci zile, nu trei, cum fusese vorba. Dacă te întorceai la timp, nu se întîmpla nimic pentru că alaltăieri pisoiul încă bîntuia pe aici. I-am pus zilnic lăptic în farfurioară, feliuțele de lebăr le-a mîncat din mîna mea, l-am îmbiat cu ghiare de pui, s-a lăsat mîngîiat. Asta pînă alaltăieri, cînd era vorba că vă întoarceți. De ieri dimineață însă parcă s-a evaporat, pe onoarea mea, parcă l-a înghițit pămîntul!

De fapt, cam așa și stăteau lucrurile. Cu o rectificare: dispariția avusese loc chiar a doua zi după plecarea lui Nelu, prietenul, vecinul de curte și colegul său, iar el, Sile, nu apucase să-i dea nici prima porție de lapte.

Și o să adauge:

– L-am căutat peste tot, pe onoarea mea, l-am strigat, am întrebat în dreapta, în stînga, nimic...

Și asta era adevărat. Cu o nouă mică rectificare. Și anume că l-a mai văzut odată. Era pe acoperișul casei, în dreptul coșului, își scărpina blănița albă de horn, mieuna scurt și tremolat de parcă ar fi vrut să vorbească.

Ar fi putut să adauge și alte amănunte, oh, cîte prăpăstii nu-i veneau în minte, tot ce auzise vreodată în legătură cu dispariția unor pisici: înșfăcate de cîini vagabonzi, atacate de dihori, de ulii care le confundau cu iepurii de casă... Urma doar să se fixeze asupra unei variante și, firește, să adauge: „Pe onoarea mea!"

Sau, poate, să-și consoleze prietenul, vecinul și colegul cam așa:

– Lasă, Nelușule, nu-ți fă griji. Am aflat că pisicile se întorc acasă, după doi-trei ani, de la sute de kilometri depărtare. Am citit eu în „Magazin", pe onoarea mea!

Toate îi veneau în minte acum că în vecini se auzea forfotă, semn că Nelu și ai săi se întorseseră, dar cînd dădu piept cu prietenul, vecinul și colegul său se pomeni zicînd:

– Nelușule, eu ți-l plătesc, pe onoarea mea. Am 200 de lei la C.E.C., face mai mult? (se impune și aici o rectificare: avea 500!)

– Ce să-mi plătești?

– Motanul.

– Care motan?

– Pe Mițu, Bițu, Pisu, cum îl mai cheamă...

Fața colegului se lungi, apoi Nelușu izbucnise în rîs:

– Întîi că nu e motan, e pisică, apoi de ce să mi-o plătești? E acasă, bine mersi, vino să vezi ce surpriză ne-a făcut hoțomana...

– ?!

– Are trei pisoi! Știi unde i-a fătat? În soba de teracotă din dormitor. S-o fi vîrît pe coș... Se vede că încă era cenușa caldă. Îți închipui, sînt negri ca tăciunele toți! I-am scos de acolo și i-am pus într-un lighean în cămară.

– Negri? Atunci iau și eu unul, pe onoarea mea.

Sile își urmase prietenul, intraseră în bucătărie, apoi în cămară. Aici nici urmă de pisoi. Ligheanul era la locul său numai cîrpele erau risipite peste tot.

– Pe aici trebuie să fie, i-o fi pitit într-un butoi ori i-a urcat în pod. Știi cum îi cară? Uite așa cum ai ține o mănușă în gură.

Se întunecase și Nelu tocmai se gîndea să-și caute lanterna cînd se treziră cu pisica. Mieuna și se freca pe picioarele stăpînului, îmboldindu-l parcă să-l urmeze. Încotro? În dormitor! Unde sări de-a dreptul în patul proaspăt așternut.

– Zît, jos cu tine, afurisito, de-abia a schimbat mama cearceafurile...

Dar pisica se și vîrîse sub plapumă și începuse să toarcă. Nelu ridică plapuma. Da, acolo erau pisoii, toți trei.

– Aoleu, pînă nu vine mama trebuie să spălăm...

– Pisoii?

– Cearceafurile, tu nu vezi în ce hal sînt? Cum o să doarmă cineva în patul ăsta? Nu ți-am spus? Avem musafiri. Verii mei, gemenii, îi știi, au venit în vacanță.

Exact în clipa aceea însă musafirii dăduseră buzna în odaie.

– Vai ce frumoși sînt, ce dolofani, ce drăguți. Lasă-ne să ne jucăm cu ei, Nelușule. Numai puțin, te rugăm...

Și așa a fost. Cu o rectificare. A doua zi, cînd Nelu și Sile intrară în dormitor, cei doi copii dormeau încovrigați pe dușumea, iar pe pernele albe trona pisica lingîndu-și de zor pisoii. Acum erau toți trei albi ca niște bulgărași de zăpadă.

– Dacă erau negri, luam și eu unul. Pe onoarea mea, vorbi Sile.

Atunci pisica scoase un miorlăit prelung și strident ca și cînd cineva ar fi călcat-o pe coadă. Dar cine era să o calce și încă pe coadă cînd ea se afla în pat, pe pernă, și stătea, închipuiți-vă, fix în vîrful cozii! Cu o rectificare: și cei trei pisoi tot în vîrful cozii stăteau. Pe onoarea mea!

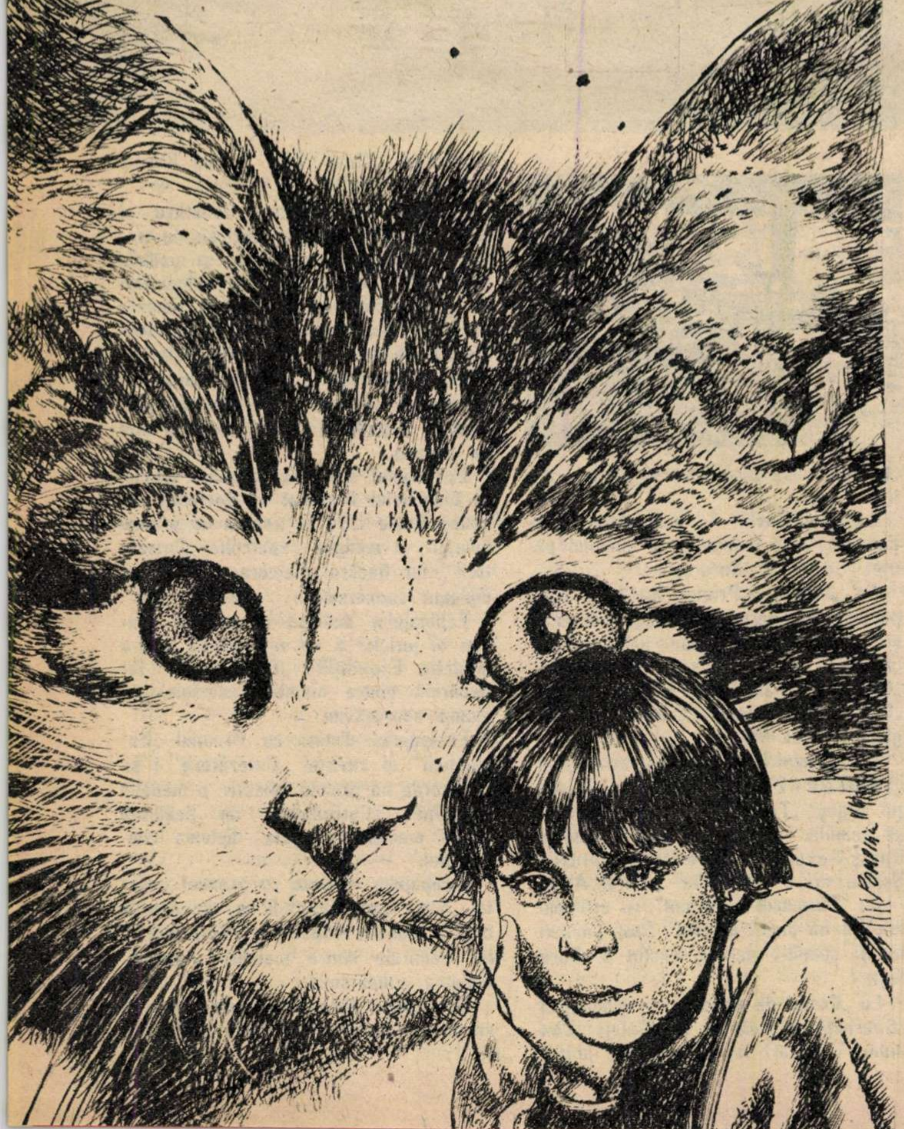

* * *

Rodnicie

Lumina iernii urcă-n brazi vibrînd
Cu toate căprioarele venite la izvor,
Iar sub zăpezi, acolo în pămînt
Respiră grîul încolțit și visător.

Cînd ninge, munții parcă spun povești,
Ținînd sub braț și nouri și ninsoare
Și-ți vine, cînd te uiți,
Cît brazii albi să crești
Într-o atît de omenească sărbătoare.

Acum pămîntul țării meditează
La marile-ncolțiri din primăvară
Cînd hărnicia înflorește sub amiază,
Cînd și luceafărul dă muguri să răsară.

Îmi vine să îmbrățișez Carpații.
Mi-aș face aripi de lumină și zăpadă
Să urc minunea iernii românești în
spații
Tot mai frumoasă,
Către alte stele să se vadă...

ION CRÎNGULEANU

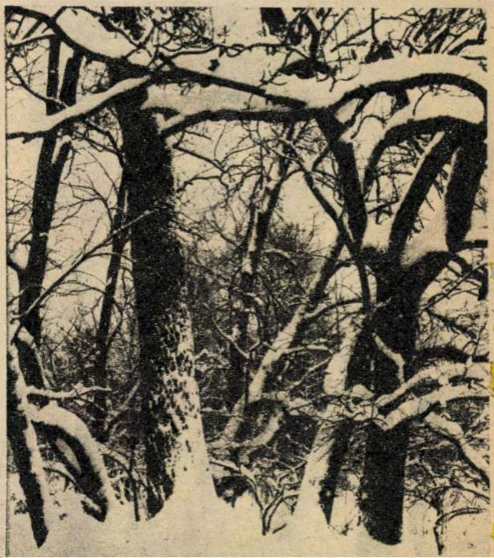

INVITAȚIE ÎN LUMEA TEATRULUI PENTRU COPII

Halic, Daniela Anencov, Genoveva Preda).

Vrem să facem mai multe mărturisiri spectatorilor noștri și cititorilor revistei „Cutezătorii".

Considerăm util să știți că felul în care concepem repertoriul și activitatea noastră curentă de spectacole nu se limitează la lectura unor piese și la programarea zilnică a reprezentațiilor teatrale. Ne interesează universul copilăriei și al tinereții, așa cum apar ele studiate de științele despre om și societate, de filozofie, de sociologie, de psihologie, așa cum apar ele evocate în literatură. În alegerea unui text de teatru, în discuțiile cu autorii care urmează a fi reprezentați, în timpul pregătirii unui spectacol, ne străduim ca aceste date științifice și artistice să fie integrate în procesul muncii noastre - spectacolul de teatru.

Cum probabil știți, cea mai recentă premieră a noastră este „Cenușăreasa". Vă atragem atenția asupra muzicii acestui spectacol, care este scrisă de Dumitru Capoianu. Poate veți încerca să mergeți și la concertele simfonice în al căror program sînt cuprinse piese scrise de acest compozitor.

Sperăm ca prin imaginea spectacolelor noastre să vă cultivăm gustul pentru frumos. Mai sperăm ca autorii jucați de noi să vă facă curioși să citiți și alte opere scrise de ei...

În vacanță jucăm foarte multe spectacole. Am observat că spectatorilor de vîrsta voastră le place să vină la teatru de mai multe ori, să revadă unele spectacole. Vă așteptăm cu drag! Să știți însă că atunci cînd teatrul este închis noi repetăm: piesa „Muzicanții veseli" de Dimităr Dimitrov, cu o muzică foarte interesantă: jazz simfonic!

În ultimii ani, multe dintre spectacolele noastre se adresează simultan atît celor mai tineri spectatori cît și maturilor. E drept, teatrul nostru are în repertoriul său și spectacole realizate pentru publicul de seară, publicul adult: muncitori, studenți, dar și elevi mari. Deci, pe de o parte, prin forma lor, spectacolele noastre credem că sînt interesante nu numai pentru copii, ci și pentru educatorii lor, părinți, învățători, profesori. Acesta nu este de fapt întîmplător: pînă la o anumită vîrstă copiii merg însoțiți la teatru, nu-i așa? Este aceasta o cale de a forma un public al teatrului care să caute, în timp, spectacolele studioului de seară, unde sînt analizate, prin mijloacele teatrului, **probleme contemporane** ale condiției umane (de exemplu: „Hoțul de vulturi" de D.R. Popescu și „Cădere liberă" de Colin Mortimer).

CENUȘĂREASA (Cornelia Oseciuc).

Sperăm și credem că, uneori, copiii vor dori să-și însoțească părinții la teatru, urmare firească a faptului că, odată, părinții și-au dus copiii la teatru, că „amintirile din copilărie" pe care le reprezintă spectacolele teatrului nostru vor deveni o deprindere culturală.

EMIL MANDRIC,
directorul Teatrului „Ion Creangă"

PINOCCHIO (Alexandrina Halic, Florina Luican).

AFIȘ TEATRAL

Teatrul „Ion Creangă" a pregătit pentru zilele iernii un repertoriu bogat. Să cercetăm afișul de vacanță al îndrăgitei scene bucureștene. Vă recomandăm să vedeți „Nota zero la purtare" de Virgil Stoenescu și Octavian Sava, o piesă de mare succes. Acțiunea frumoasei povestiri dramatice se petrece într-o școală. Un colectiv de fete și băieți în pragul adolescenței dau o probă a capacității de dăruire, de prietenie, de dragoste, de generozitate. Unda de lirism cald, umorul de bună calitate care străbat piesa vă vor cuceri, fără îndoială.

Prin spectacolul „Mary Poppins", îndrăgitul compozitor și interpret de muzică ușoară Marius Țeicu ne oferă un muzical plin de mișcare și veselie. Admirabilul roman al Pamelei Travels, transcris pentru scena de Silvia Kerim, i-a oferit compozitorului prilejul de a compune o muzică melodioasă, care cucerește de la primele acorduri. „Mary Poppins", interpretată de Daniela Anencov, sosește pe scenă, așa cum spune textul, „pe aripi de nor", dar adăugăm noi, și pe aripi de cîntec, oferindu-ne un spectacol incitant și prin împletirea realului cu extraordinarul.

HOȚUL DE VULTURI (Dumitru Anghel).

Tot un muzical este „Cenușăreasa", datorat lui Ion Lucian și Virgil Puicea, după basmul lui Charles Perrault. Muzica o semnează distinsul compozitor Dumitru Capoianu. Coregrafia Adinei Cezar adaugă un plus de frumusețe binecunoscutului basm. Cunoscuta actriță Florina Luican și tînăra Cornelia Oseciuc realizează, alături de alte talente ale teatrului, un încîntător spectacol. Actorul Ion Lucian, care semnează și regia, ne convinge prin frumoasa lui realizare că, într-adevăr, „basmul este necesar tuturor vîrstelor, pentru că mereu simțim nevoia de a regăsi universul copilăriei", după cum o mărturisește el însuși.

Vacanța este... o recreație mai mare, așa că va fi potrivit să vă interesați cînd se joacă „Recreația mare", o comedie satirică datorata cunoscutului scriitor Mircea Sântimbreanu.

„Și dacă se învîrtește?" este o piesă fantastico-științifică despre „farfurii zburătoare" și încă ceva. O piesă care nu trebuie să lipsească de pe agenda voastră de vacanță.

Afișul teatrului ne mai semnalează „Snoave cu măști", „Albă ca Zăpada și cei șapte pitici", „Pinocchio".

Pentru cei care vor să știe ce mai pregătește Teatrul „Ion Creangă" ne-am adresat secretarului literar al teatrului, Mariana Ioan, care ne-a spus:

— Ne pregătim să punem în scena „Toate pînzele sus", o dramatizare după mult îndrăgitul roman cu același titlu al lui Radu Tudoran. Am mai ales pentru publicul nostru „Trei mușchetari", după romanul lui Al. Dumas, și o altă piesă — muzicală —, așa cum arată și titlul: „Muzicanții veseli", o lucrare dramatică a scriitorului bulgar Dimităr Dimitrov, cu muzica semnată de Alexandăr Vladigherov.

Prin revista „Cutezătorii", ne mai spune Mariana Ioan, aș vrea să-i invit pe toți pionierii, spectatorii noștri, ca, venind la teatru, să parcurgă neapărat programele de sală. În unele, ca, de pildă, în programul spectacolului „Și dacă se învîrtește?", le oferim o microenciclopedie pe teme științifice. În programele la „Cenușăreasa" sau „Mary Poppins" apar și textele cîntecelor.

Dragi cititori, nu ne rămîne decît să răspundem invitației pe care ne-o adresează talentatul colectiv artistic de la „Ion Creangă":

— Poftiți la teatru!

Reporter

CUTEZĂTORI DE-A LUNGUL VEACURILOR

MARCO POLO

A EXISTAT?

Serialul de televiziune **Marco Polo** se bazează pe observațiile și notele călătorului venețian, care a trăit între 1254 și 1324. El a parcurs într-adevăr imensul itinerar asiatic pe care îl descrie în cartea sa **Milionul.** Începută în 1271, marea aventură a călătoriei sale a durat patru ani. Marco Polo a rămas 15 ani în serviciul împăratului Kubilai, lucrînd în administrația imperiului, apoi servind ca interpret misiunilor diplomatice din sudul Asiei.

Întors în Europa, Marco Polo a pus la punct, împreună cu prietenul său Rustichello din Pisa cartea care îl va face cunoscut. El a încercat să aducă în Europa secretul tiparului și alte realizări din China vremii sale.

Multă vreme publicul a citit cu neîncredere cartea lui Marco Polo, convins că are de-a face cu o frumoasă poveste imaginară. Majoritatea relatărilor sale s-au dovedit însă exacte, mai ales uimitoarele istorisiri despre obiceiurile popoarelor de stràveche civilizație ale extremului orient. **Milionul** rămîne și astăzi o lectură pasionantă.

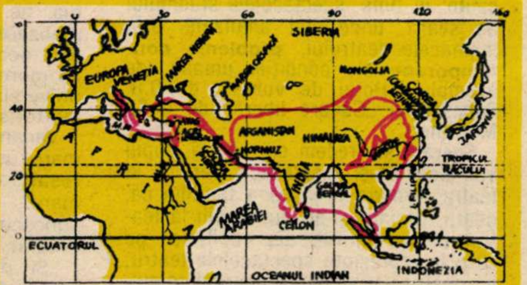

În imagine: protagonistul serialului, actorul K. Marschall.

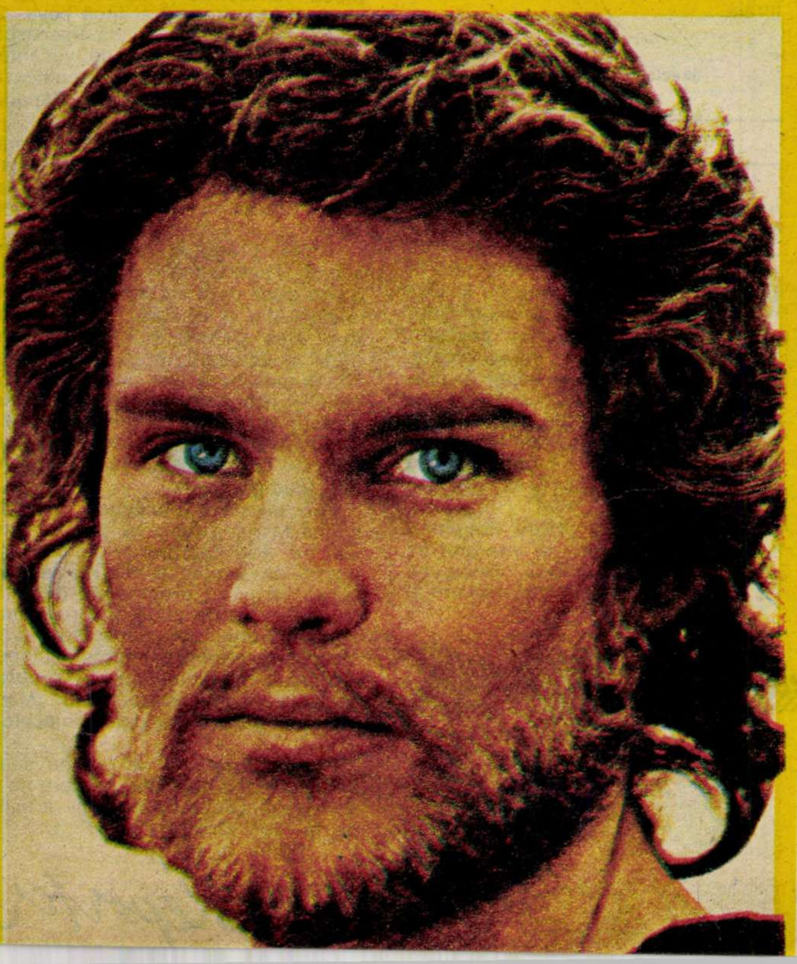

Almanah

DE VACANȚĂ

PUNCTUL SLAB AL UNUI MARE CURAJOS

CHIRIL NAZAROV
În românește de TUDOR GEORGE

– Eu, chiar tigrul fioros,
Pot să-l prind și să-l pun jos,
Și-oricît urlă ca de streche,
Il voi trage de-o ureche!

Forța mea poa'să răstoarne,
Mai dihai ca Taica-Moșu,
Taurul proptit în coarne
Și să-l leg cu șnurul roșu!

Un rechin spăimîntător
Mie-mi pare-un peștișor,
Crocodilul – și mai mic –
Cît un lucru de nimic!

Dacă-nhaț un vultur viu,
Ca pe-un fluturaș mi-l țiu!

Nu mă tem, la drumul mare,
De balauri, nici de fiare,
Ba le trag cîte-un perdaf
Cînd le prind și le fac praf!

Vezi, fiindcă-s voinic de seamă,
De nimica nu am teamă!...

S-a găsit doar un băiat
Care nu l-a mai răbdat!...

– Ești viteaz, cu-adevărat,
Dar ți-o spun de la obraz
Că ești mai puțin viteaz
Cînd te-nfrunți – ia ghici cu cine?

Cu-Aritmetica, vecine!
Ea te-nvinge și pe tine!
Geaba-mi faci isprăvi mereu!
Asta-i lucrul cel mai greu!

Desen de Poenaru Lăcrămioara - București

RĂSPUNDEȚI ÎN 30 DE SECUNDE: CARE FIGURI SÎNT MAI NUMEROASE, CELE ALBE SAU CELE NEGRE?

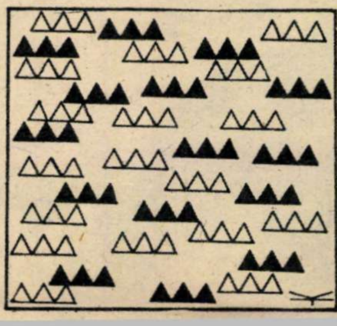

FIECARE CIFRĂ DE LA 1 LA 10 SE REPETĂ ÎN DESEN DE TREI ORI. O SINGURĂ CIFRĂ FIGUREAZĂ DE PATRU ORI. CARE?

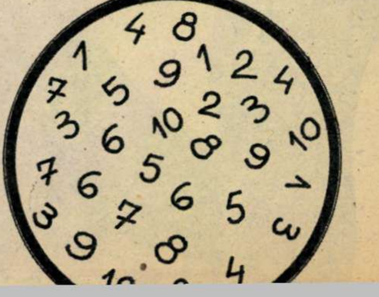

IARNA

Jaroslav Dostál

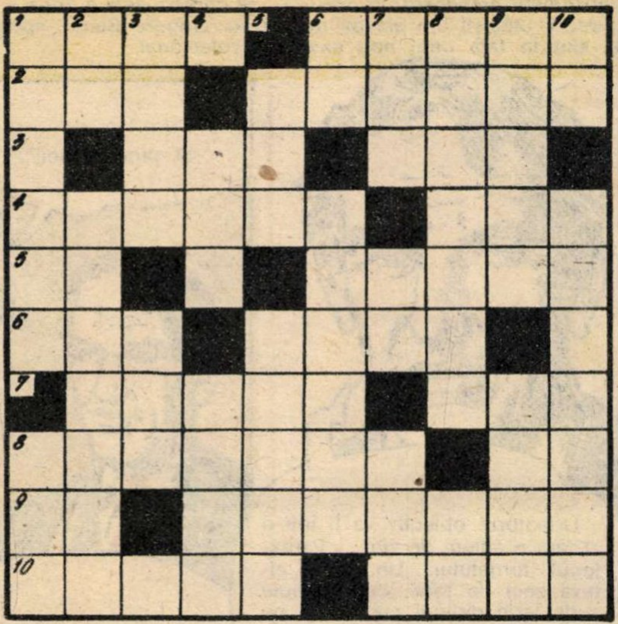

ORIZONTAL: 1) Haină pufoasă de iarnă. Poetă contemporană, autoarea poeziei „Reverie de iarnă" (Maria). 2) Înghețate de frig. Surprize de Anul Nou. 3) Poet contemporan, autorul poeziei „La vremea iernii" (Aurel). Săniuța nr. 214! 4) Poet sovietic (1895–1925), autorul poeziei „Sania gonește, zările se sparg". Etc. altfel! 5) Începe Anul Nou! 6) Pseudonimul sub care a semnat scriitorul Panait Macri. Oraș în U.R.S.S. 7) Se topește în pomul de iarnă. Exclamație în fața pomului. 8) Troiene de zăpadă. În sarmale! 9) La sorcovit! Daruri de Anul Nou. 10) „...bune anul are" (Plugușor). Pictor și grafician român, autorul pînzei „Iarna" (1881–1958).

VERTICAL: 1) Marele alb al copiilor (pl.). Vine de Anul Nou. 2) Pom gol, răsturnat! Ramurile Noului An. 3) Vînturi. Plin cu stele de zăpadă. 4) Cei mulți de Anul Nou. Pictor român, autorul pînzei „Iarna". 5) Ciocîrlan (reg.). Colindă de Anul Nou. 6) Nu e în brad! Grămezi de zăpadă. 7) Plasă. În vîrful pomului! Ultimele troiene! 8) Iviri. Tras pe margine! 9) Deschide la intrare. Pe teren „cu cîntec". 10) Ultimele răvașe! Poetă română, autoarea poeziei „Baba iarna intră-n sat".

DICȚIONAR: UIAR.

Ing. **DAN ȘTEFĂNESCU,**
PIATRA NEAMȚ

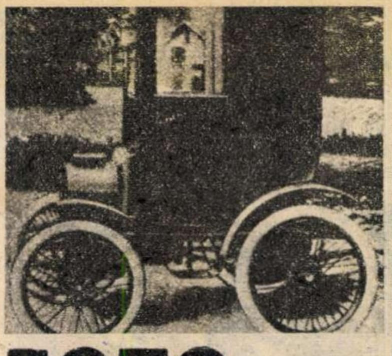

FOTO
GHICITOARE

Care este marca și anul de fabricație al acestui automobil?

COPIAȚI ACEST DESEN FĂRĂ SĂ TRECEȚI DE DOUĂ ORI CU CREIONUL PRIN ACELAȘI LOC.

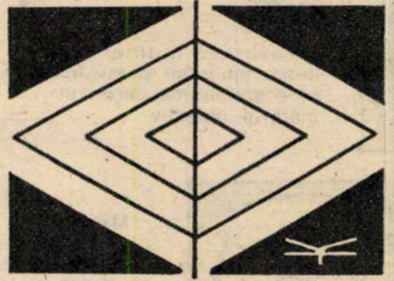

DIN POEZIA NOASTRĂ CLASICĂ

Sînt citate, mai jos, cîteva versuri din operele a cinci poeți clasici români, care se referă la păsări din țara noastră. Despre ce pasăre este vorba? Care este titlul poeziei din care a fost extras citatul?

1. Care pasăre domestică de-ar fi „avut noroc să-nvețe"... „la bătrînețe/ ajungea și profesoară"?

2. Cine este „al primăverii dulce iubit prevestitor"?

3. Care pasăre „spune cu uimire/ tainele inimei sale, visul ei de fericire..."?

4. Despre cine spune Gr. Alexandrescu că este o „pasere proastă, dar plină de mîndrie"?

5. Și pe cine caracterizează același fabulist ca fiind „simțitoare,/ care pe om iubește/ și-n preajmă-i se nutrește"?

6. Cine, „făcînd pe supăratul" spune... „a trecut acceleratul"?

7. Care pasăre „fără ocupație/ a adus o veste-n goană/ și-a făcut senzație"?

8. Cine stă „încrustată-n atmosferă/ ca un ou de ciocolată;/ amărîtă și stingheră/ ca o prună afumată"?

9. „Un solist vestit,/ de prin alte țări venit,/ va cînta din flaut". Cine-i?

10. Care pasăre, la o „nuntă", stînd „dup-o ușă/ se certa c-o găinușă/ pentr-un gîndăcel"?

Comparați răspunsurile pe care le-ați dat cu cele de mai jos, apoi acordați-vă cîte un punct pentru fiecare nume de pasăre și pentru fiecare titlu corect. La fiecare întrebare pot fi obținute două puncte. Faceți totalul punctelor pe care le-ați recoltat și apreciați că pentru 19—20 de puncte aveți **foarte bune** cunoștințe de poezie clasică românească; pentru 16—18 puncte cunoștințele sînt **bune;** la 14—15 puncte aveți calificativul **suficient.** Sub 14 puncte, considerați că aveți lipsuri în cunoașterea unor mari frumuseți ale literaturii noastre clasice. Le puteți lesne remedia prin lecturi mai bogate și mai frecvente.

Raspunsuri: 1) Gisca, „Giri-Giri" (T. Arghezi). 2) Cocostîrcul, „Oaspeții primăverii" (V. Alecsandri). 3) Privighetoarea, „Concertul în luncă" (V. Alecsandri). 4) Cucul. 5) Barza, „Corbii și barza" (Gr. Alexandrescu). 6) Un pui de pițigoi, „Acceleratul" (G. Topîrceanu). 7) O coțofană, „Rapsodii de toamnă" (G. Topîrceanu). 8) Cioară, „Cioară" (G. Topîrceanu). 9) Cucul, „Concertul primăverii" (G. Coșbuc). 10) Sitarul, „Nunta în codru" (G. Coșbuc).

Jucați domino?

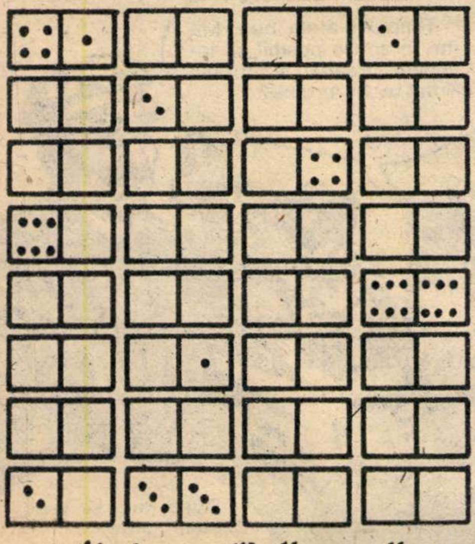

Vă prezentăm o problemă de domino. Înlocuiți piesele albe de domino cu piese „punctate" astfel încît, adunînd punctele de pe fiecare rînd orizontal și vertical, să obțineți totalul de 25 de puncte.

Cîte minute v-a luat dezlegarea problemei?

POVESTI
POMPILIU

UN PERSONAJ ÎNDRĂGIT

Poetul de remarcabilă sensibilitate, liricul discret și profund reflexiv, pe care îl cunoaștem din cărțile lui pentru maturi, Tiberiu Utan - știe și **a se copilări,** ca puțini alții. Știe într-atît, încît a conturat un personaj de referință în literatura pentru copii și o carte fermecătoare: **Ciopîrțilă,** în genul unor opere de mare interes, din literatura lumii („Alice în Țara minunilor") sau din noua noastră literatură („Cărțile cu Apolodor").

Autorul a izbutit această performanță fiindcă, pentru el, literatura pentru copii nu este doar strădania de a scrie - cu orice preț - la nivelul de înțelegere al micilor cititori (și poate chiar încă necititori), ci ea înseamnă mai ales năzuința de a circumscrie **universul infantil** în datele lui esențiale, definitorii. Ceea ce în fond se cheamă și a satisface, din plin, și dezideratul accesibilității, pentru că arta autentică s-a adresat întotdeauna tuturor vîrstelor.

Volumul de curînd apărut, al poetului Tiberiu Utan, reunește scrierile sale anterioare, **Isprăvile lui Ciopîrțilă, Ciopîrțilă cascador** și **Zoo-Ciopîrțilă.** Iar personajul cărții este, bineînțeles, tipul copilului numit prin însuși numele lui, aș zice copilul universal, dintotdeauna și de pretudindeni: curios fără de margini; „neastîmpărat" ca argintul viu; stricînd și „dregînd" în același timp; căutînd în lucrurile din juru-i, cumva, ființa lor ascunsă.

Cine este Ciopîrțilă? Ne-o spune autorul în întreaga carte, dar - să spicuim din ea măcar cîteva **linii** ce îl definesc pregnant: „Ciopîrțilă, dragi copii/ face-ntr-una năzbîtii". Se blochează în lift, unde rămîne speriat și prizonier minute-bune, îi sechestrează pe ai săi, încuindu-i prin camerele lor, dispare pe negîndite din apartament, face alte fel de fel de pozne... Dar, cum să te superi pe el, cînd tot ce întreprinde este **copilăria** însăși? Cu tot încîntătorul ei pitoresc... Încît autorul, după ce l-a certat, pentru sine și pentru noi, în ciuda atîtor năzbîtii ale lui Ciopîrțilă, ni se adresează, topit de dragoste pentru cuceritorul lui vlăstar din carte: „Dragi părinți, nu vi-l mai dau./ Cum îl am, așa îl vreau." Fiindcă, mai adaugă poetul, „Ciopîrțilă-o fi ștrengar,/ dar mi-i drag..."

Se înțelege de la sine că **Ciopîrțilă** educă **prin revers!** Creatorul lui, așadar, nu-i aprobă „năzbîtiile" și știe că cei mici se vor despărți de el rîzînd... Tocmai de aceea, se poate spune că Tiberiu Utan a reușit, în ari-îndrăgitul său erou, una dintre cele mai vii imagini ale copilăriei, din întreaga noastră literatură a genului, de după război.

HRISTU CÂNDROVEANU

Cărțile cu
CIOPÎRȚILĂ
TIBERIU UTAN

Cutezătorii

Redactor șef MIHAI NEGULESCU; Secretar responsabil de redacție OVIDIU ZOTTA; Responsabil de număr ION CRÎNGULEANU; Prezentarea artistică POMPILIU DUMITRESCU

Redacția Piața Scînteii nr. 1, București 33. Telefon: 17 60 10. ADMINISTRAȚIA: Editura „Scînteia". TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona adresîndu-se la ILEXIM — departamentul export-import presă P.O.B. 136—137. Telex 11 228 București.

Materialele nepublicate nu se înapoiază.

Index 41836, 12 pagini 1,50 lei

BRIGADA INDRAZNEȚILOR

Scenariu: ILIE TĂNĂSACHE

Desene: VALENTIN și LIANA TĂNASE

8

Rezumatul episodului precedent: În orașul C. se construiește o nouă și mare cetate de foc a României. Sudorii utecişti din echipa meșterului Grigore Bentu, specializați în lucrari la mare înălțime, sînt în fața unui nou examen profesional.

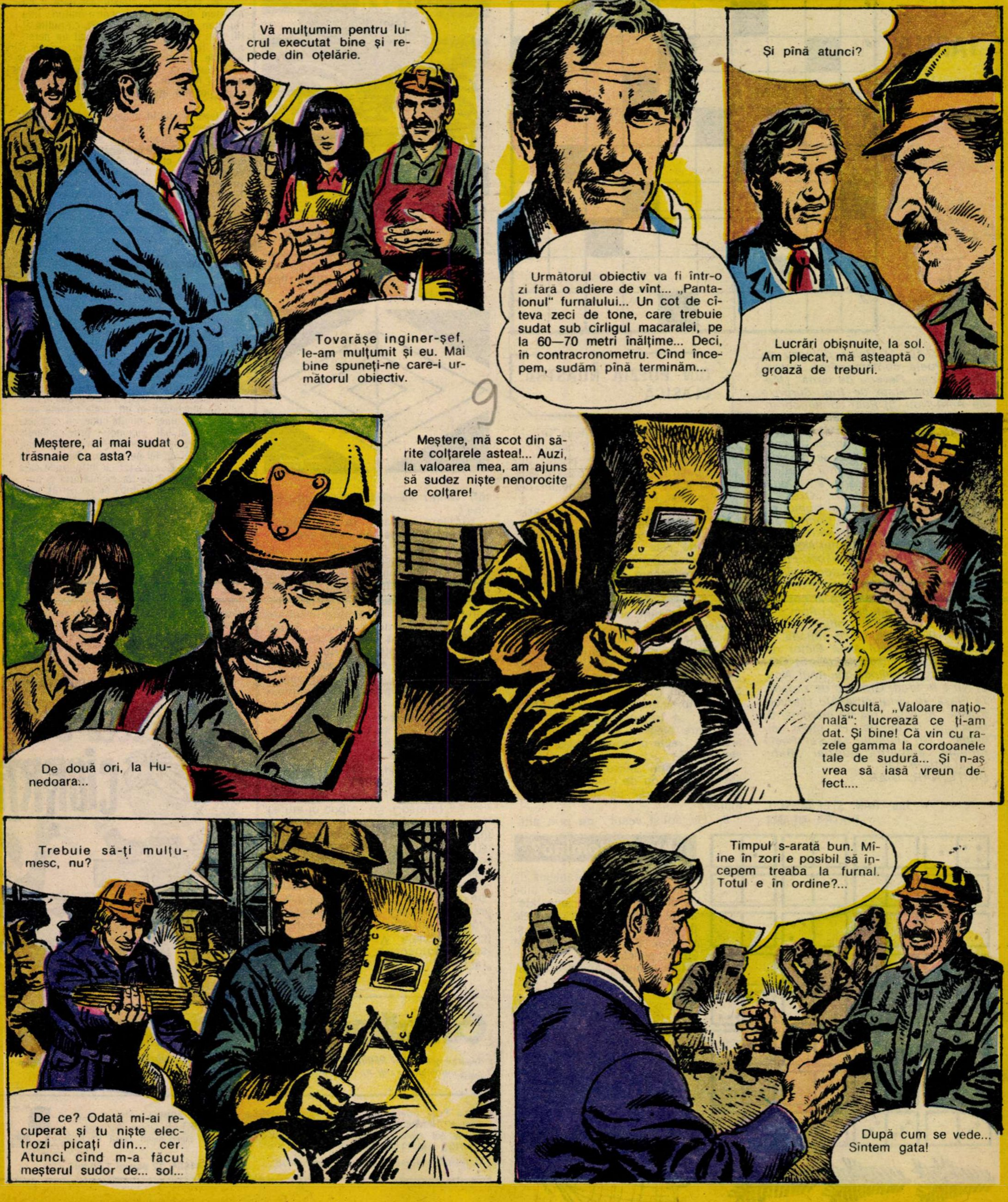
Vă mulțumim pentru lucrul executat bine și repede din oțelărie.
Tovarășe inginer-șef, le-am mulțumit și eu. Mai bine spuneți-ne care-i următorul obiectiv.
Următorul obiectiv va fi într-o zi fară o adiere de vînt... „Pantalonul" furnalului... Un cot de cîteva zeci de tone, care trebuie sudat sub cîrligul macaralei, pe la 60—70 metri înălțime... Deci, în contracronometru. Cînd începem, sudăm pînă terminăm...
Și pînă atunci?
Lucrări obișnuite, la sol. Am plecat, mă așteaptă o groază de treburi.
Meștere, ai mai sudat o trăsnaie ca asta?
De două ori, la Hunedoara...
Meștere, mă scot din sărite colțarele astea!... Auzi, la valoarea mea, am ajuns să sudez niște nenorocite de colțare!
Ascultă, „Valoare națională": lucrează ce ți-am dat. Și bine! Că vin cu razele gamma la cordoanele tale de sudură... Și n-aș vrea să iasă vreun defect....
Trebuie să-ți mulțumesc, nu?
De ce? Odată mi-ai recuperat și tu niște electrozi picați din... cer. Atunci cînd m-a făcut meșterul sudor de... sol...
Timpul s-arată bun. Mîine în zori e posibil să începem treaba la furnal. Totul e în ordine?...
După cum se vede... Sîntem gata!

(Va urma)

Foto: GRIGORE PREPELIȚĂ

3

JOI, 17 IANUARIE 1985.
ANUL XIX (NR. 902)

Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

PENTRU UN TIMP DE VIS ȘI MĂREȚIE

Există-n România un bărbat
Ce și-a unit viața cu poporul,
Ce viața strîns de țară și-a legat
Slujindu-i țării visul, viitorul.

Există-n România un erou
Ce și-a pus gîndul, trainic, temelie
Pentru lumina vieții, pentru nou,
Pentru un timp de vis și măreție.

Există-n România, de neînfrînt,
Un comunist de-aleasă omenie
Ce a făcut de tînăr legămînt
Ca țării viitorul demn să-i fie.

Există-n România om de seamă,
Fiu devotat al marelui partid
Ce prin cuvînt ardent poporu-l cheamă
Spre comuniste zări, pe drum lucid.

Există-n România un erou
Purtat cu drag în inimi, cu credință.
Cu El, cîrmaci în evul țării nou,
Urcăm din biruință-n biruință.

E Nicolae Ceaușescu, fiul
Cel mai iubit al patriei române
Prin care un popor în unitate
Își 'nalță-n glorii comunistul mîine.

Acestui mare om, întreg poporul
Îi este reazim, solidar urmîndu-l.
Prin fapta lui, mai mîndru-i tricolorul
Solemn răsună, românesc, cuvîntul.

NICOLAE DRAGOȘ

CEL MAI APROPIAT AL TINEREI

Istoria a fost și este o carte deschisă, un nesecat izvor de învățăminte pentru fiecare generație. Cu atît mai însemnat este acest rol pentru istoria națională, de care ne simțim legați cu întreaga noastră ființă și de la care moștenim – noi, cei de aici și de acum, din România socialistă – tot ceea ce au făurit mai bun înaintașii noștri. O bogata tradiție de luptă și de creație s-a conturat în viața oamenilor care trăiesc pe pămîntul strămoșesc, care dau acum un chip nou țării noastre de dragoste și de legendă. Putem spune însă, cu mîndria pe care ți-o dă faptul împlinit, că în țara noastră s-a născut și o tradiție aparte, cea a înfăptuirilor socialiste, a noului ev de muncă și viață pe care îl construiește întregul nostru popor. La peste patru decenii de la declanșarea și victoria Revoluției de eliberare socială și naționala, antifascistă și antiimperialistă din august 1944, România ni se înfățișează ca o țară puternică și înfloritoare, ca un imens șantier al construcției chibzuite, înălțată după un proiect cutezător, îndrăzneț, revoluționar, semnat de gîndirea comuniștilor români. În tradiția împlinirilor socialiste, a noului arc de istorie care se întinde peste pămîntul țării noastre, ultimele două decenii au o strălucire aparte: ele cuprind anii de cînd în fruntea Partidului Comunist Român se află tovarășul Nicolae Ceaușescu, fiul cel mai iubit al poporului nostru, omul care și-a închinat întreaga viață, cu puternică dăruire revoluționară, cauzei libertății și dezvoltării României.

Este pilduitor că, încă din anii cei mai fragezi ai tinereții sale, în perioada luptei din ilegalitate, tovarășul Nicolae Ceaușescu a participat activ la activitatea revoluționară, remarcîndu-se prin curajul și dîrzenia cu care milita pentru drepturile celor mulți, ale oamenilor muncii. Tinerețea revoluționară a conducătorului partidului nostru, desfășurată în școala vie a mișcării comuniste și muncitorești, constituie un strălucit exemplu de înțelegere și proiectare a vieții în cea mai strînsă legătură cu nevoile și aspirațiile poporului. După cum, prin întreaga sa desfășurare, viața și activitatea tovarășului Nicolae Ceaușescu au devenit un adevărat simbol al eroismului revoluționar, al fermității comuniste, al angajării depline pe calea împlinirii celor mai luminoase idealuri și aspirații. Iar acum, la aproape două decenii de cînd se află în fruntea comuniștilor români, tovarășul Nicolae Ceaușescu ne oferă mereu dovada permanenței spiritului revoluționar, aflîndu-se în rîndul întîi al inițiativei și cutezanței, conducînd cu pricepere și destoinicie destinele poporului nostru, dinamizînd cu consecvență procesul de făurire a noii societăți, de înaintare spre comunism.

Istoria poporului român a concentrat în acești 20 de ani cea mai cuprinzătoare și mai adîncă perioadă de prefaceri și victorii. Nicicînd, în îndelungata sa ființare prin veacuri, poporul român n-a obținut atîtea realizări mărețe ca în acești ani, numiți pe drept cuvînt Epoca Ceaușescu . Sînt anii care poartă pecetea gîndirii și acțiunii revoluționare a comunistului de mare omenie care este secretarul general al partidului și președintele României socialiste, tovarașul Nicolae Ceaușescu. Sînt anii care au cunoscut o mare densitate a faptelor, un dinamism fără precedent, o efervescență a creației libere cum numai un popor harnic și stăpîn pe soarta sa poate să demonstreze. Sînt anii care înseamnă, pe lîngă, dar în strînsă legătură cu realizările din industrie și agricultură, din celelalte sectoare ale vieții economice – o nouă înțelegere a rosturilor copilăriei, tinereții și educației în societate, o amplă activitate de transformare a întregii noastre societăți într-o adevărată „cetate educativă".

Conducătorul partidului și statului nostru gîndește și lucrează pentru țară în virtutea unei expresii care îi aparține și care, în simplitatea și adîncimea sa, exprimă cele mai profunde adevăruri: „socialismul se construiește cu oamenii, pentru oameni". Dar acești oameni, cum ne învață mereu tovarășul Nicolae Ceaușescu, trebuie să fie stăpîni pe tainele științei și tehnicii contemporane, să aibă un larg orizont de cunoaștere, să se inspire mereu de la izvoarele adevărului științific, dovedind totodată luminoase calități morale, un fierbinte patriotism, o atitudine înaintată față de muncă și viață.

Tocmai pentru „a construi" astfel de oameni, partidul nostru, secretarul său general au acordat și acordă o atenție de prim rang învățămîntului și educației, creșterii și formării copiilor, a tineretului în spiritul celor mai impunătoare achiziții ale cunoașterii umane, al idealurilor nobile de dreptate și libertate, a căror împlinire este legată de opera făuririi societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintării României spre comunism.

Epoca Ceaușescu este perioada celui mai fertil act educativ, potențat de principiile umanismului, ale situării omului – ca personalitate mereu perfectibilă – în centrul tuturor transformărilor care au loc în societatea noastră. În ultimele două decenii, grație gîndirii novatoare și spiritului vizionar ale tovarășului Nicolae Ceaușescu, întregul învățămînt, întreaga muncă educativă au înregistrat o puternică schimbare calitativă, legîndu-se tot mai strîns de viață, de nevoile concrete ale activității economice și sociale. Triunghiul „școală – știință – produc-

CONGRESUL
XIII
AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN
PCR

PRIETEN ȘI ÎNDRUMĂTOR GENERAȚII

ție" a devenit cadrul propice pentru dezvoltarea armonioasă a noilor generații, pentru pregătirea multilaterală a tineretului școlar. Totodată, în conținutul procesului de învățămînt au pătruns masiv cuceririle științei și tehnicii contemporane, tot ceea ce a creat și creează mai valoros geniul uman. Școala noastră – definită nu o dată ca principal izvor de cultură și factor de civilizație – își rînduiește eforturile pentru pregătirea elevilor, a întregului tineret studios pe baza fondului de aur al valorilor celor mai reprezentative din creația națională și universală. Cu statornică grijă pentru calitățile profesionale și morale ale oamenilor, tovarășul Nicolae Ceaușescu îndeamnă permanent pe școlari să învețe cu sîrguință și dăruire, formîndu-se ca oameni capabili nu numai să preia ștafeta marilor construcții ale socialismului și comunismului, ci și să aducă, prin munca lor viitoare, un plus de trăinicie și frumusețe acestor impunătoare construcții. „A învăța" – verb care desemnează una dintre cele mai ample acțiuni care se desfășoară în România de azi – cuprinde, în înțelesurile sale, asimilarea științei în perspectiva cerințelor vieții și pregătirea pentru viață în perspectiva noii revoluții tehnico-științifice contemporane.

Ctitorind noua înfățișare a școlii românești, tovarășul Nicolae Ceaușescu a gîndit și gîndește învățătura ca temelie a creșterii și afirmării puterii creatoare a omului și ca premisă a eliberării vieții sale spirituale de orice prejudecată. Centru de greutate al tuturor eforturilor întreprinse de școală, de Organizația Pionierilor, de toate forțele educative, învățătura are astăzi cele mai favorabile condiții de dezvoltare și împlinire. Este o activitate care, cu precădere pentru cei mai tineri cetățeni ai țării, înseamnă ațintirea privirii spre viitor, spre zorile înfăptuirii comunismului. Congresul al XIII-lea al partidului, desfășurat cu numai două luni în urmă, a adoptat un amplu și mobilizator program de acțiune, de dezvoltare intensivă a țării, pentru apropierea viitorului ca realitate istorică. Proiectul acestuia a fost magistral expus în Raportul prezentat la Congres de către tovarășul Nicolae Ceaușescu. Iar materializarea sa va depinde în mare măsură de competența și priceperea celor care astăzi populează sălile de clasă și care în anii următori vor deveni forță de muncă activă, noile detașamente ale oamenilor muncii. Să reținem însă un aspect deosebit: macheta viitorului comunist se va împlini la scara realităților numai printr-o implicare fără precedent a științei și tehnicii, prin propulsarea domeniilor celor mai avansate ale creației actuale și printr-o temeinică și chibzuită gîndire, caracterizată prin eficiență, economicitate și randament sporit.

De aceea, „a învăța" înseamnă, astăzi, și un plus de voință, o pasiune pentru performanță, un motiv activ al autodepășirii, responsabilității și competenței. Este, de altfel, ceea ce – cu o consecvență aparte a gîndirii sale revoluționare – ne îndeamnă să dovedim

tovarășul Nicolae Ceaușescu. Este, totodată, laolaltă cu toate însușirile noi ale învățăturii, cadrul în care se dăltuiește mărturia devotamentului și încrederii cu care copiii patriei, tot tineretul, urmează politica partidului, îndemnurile atît de luminoase ale tovarășului Nicolae Ceaușescu.

Învățînd cu pasiune, formîndu-și trăsături înalte de caracter și voință prin activitățile școlare și pionierești, elevii de astăzi se dezvoltă ca beneficiari ai celor mai luminoase perspective de dezvoltare în viitor. Prin hotărîrile sale, Congresul al XIII-lea al partidului nostru a înscris învățămîntul și educația – pentru cincinalul viitor – în rîndul priorităților, socotindu-le factori hotărîtori ai progresului multilateral al țării, în strînsă legătură cu știința și cultura, cu munca creatoare. Perspectivele dezvoltării țării noastre pe toate planurile, creionate apoi spre orizonturile anului 2000, păstrează grija pentru deplina înflorire a resurselor umane în muncă și viață în aceeași sferă a marilor priorități pe care le are societatea noastră, pe care le definește partidul nostru.

De aceea, omagiul copiilor pentru iubitul conducător de partid și de țară care este tovarășul Nicolae Ceaușescu se exprimă și ca opțiune pentru viitor, ca hotărîre de a munci și învăța în așa fel încît bucuria împlinirilor să poarte, peste ani, și semnătura tuturor celor care astăzi sînt încă școlari.

Acum, în pragul sărbătoririi zilei de naștere a tovarășului Nicolae Ceaușescu, la puțin timp după ce, prin voința întregii națiuni, a fost reînvestit în înalta funcție de secretar general al partidului de către marele forum al comuniștilor, a învăța cu pasiune și dăruire înseamnă deopotrivă și un strălucitor gînd de bucurie al sarbătoririi, un angajament al faptei și o urare de lumină adresate iubitului conducător al partidului și statului nostru.

„La mulți ani întru sănătate și putere de muncă!" – iată mesajul colectiv al milioanelor de pionieri și școlari către tovarășul Nicolae Ceaușescu. Un mesaj al copilăriei fericite și al încrederii neabătute în viitorul comunist al țării.

Conf. univ. dr. **ACULIN CAZACU**

Bucurii de vacanță

TRANSMIT CORESPONDENȚII NOȘTRI:

Zilele bogate de vacanță pionierească prind contur grăitor în numeroasele vești transmise de prietenii noștri corespondenți. Pioniera **Carmen Muntean**, comandanta unității de la Școala din localitatea **Galda de Jos**, județul **Alba**, ne relatează pe larg despre numeroasele activități organizate în unitatea ei pe care le intitulează...

Omagiu pionieresc

În gama variată de acțiuni organizate în această primă lună a anului, un loc preponderent îl ocupă acțiunile ce se desfășoară sub genericul **„Partidul, Ceaușescu și poporul"**. Astfel, pionierii din întreaga unitate fac intense pregătiri pentru adunarea festivă, intitulată **„Fiul iubit și stimat al poporului român"**, în care vor fi evocate cu dragoste momente din tinerețea revoluționară a tovarășului Nicolae Ceaușescu, din eroica sa viață și activitate, care constituie cel mai înalt exemplu pentru noi toți. Prin versurile și cîntecele pionierești pe care le vor interpreta, ei vor exprima simțămintele de dragoste fierbinte ale purtătorilor cravatelor roșii cu tricolor față de cel mai apropiat prieten și îndrumător al tinerei generații. Un concurs gen „Cine știe răspunde" îi așteaptă pe pionierii concurenți din echipajele selecționate din clasele a VII-a și a VIII-a. Concursul se desfășoară sub genericul **„România în Epoca Ceaușescu"**. Cabinetul de științe sociale din școală este foarte animat. Emoții împărtășesc nu numai cei ce fac parte din echipaje, ci și pionierii care fac parte din juriu, împreună cu tovarășii profesori. Iar reporterii de la gazeta „Semafor" și-au pregătit carnețelele unde vor nota date și impresii pentru articolele menite să popularizeze concursul în rîndurile cititorilor din școală. **„Forumul comuniștilor — mîndria tuturor românilor"** este genericul sub care se desfășoară întîlnirea pionierilor din școală cu tovarășul Partenie Crețu, participant la marele forum al comuniștilor — Congresul al XIII-lea al partidului. Organizatorii acestei întîlniri sînt pionierii din clasa a VII-a A și colegii lor mai tineri din clasa a III-a. Jurnalul vorbit **„Documentele Congresului al XIII-lea — traiectoria viitorului României socialiste"** are loc în cadrul cercului de dezbateri politico-ideologice. La această acțiune, pionierii au invitat în mijlocul lor pe primarul comunei, tovarășul Alexandru Duca, din al cărui cuvînt copiii vor afla noi și interesante date despre dezvoltarea localității lor natale în anii viitori. De neuitat rămîne și laborioasa excursie efectuată în aceste zile la Alba Iulia, pe care au numit-o „Alba multimilenară — vatră de istorie".

În orașul chimiștilor

Multe vești au avut să ne transmită și prietenii noștri de la subredacția „Cutezătorii" din orașul chimiștilor **Ocna-Mureș**. Dintre frumoasele lor acțiuni de vacanță, semnalăm vernisajul expoziției de desene realizate de tinerii pictori de la Casa pionierilor și șoimilor patriei din oraș.

Vacanța a adus o surpriză plăcuta și inedită pentru copiii orașului: terenul din curtea Casei pionierilor și șoimilor patriei a fost asfaltat, în vederea realizării unui patinoar. Odată cu coborîrea mercurului din termometre sub zero grade, patinoarul „s-a încălzit" prin apariția a zeci și zeci de copii alunecînd grațios pe luciul gheții. Dacă zigzagurile și spiralele făcute cu patinele ar avea o grafie a lor, ele ne-ar semnala două cuvinte scurte și... cuprinzătoare: „Vacanță veselă".

M. MICU

FEERI

- Cum e în vacanță, vă place?

Copiii cărora le-am pus întrebarea așteptau nerăbdători, așezați „ca la fotograf", declanșarea de fulger a blitzului nostru, așa încît, pentru moment, s-au arătat surprinși.

1

CRONICĂ PIONIEREASCĂ SUCEVEANĂ

Din caleidoscopul vacanței pionierilor suceveni ne-a reținut atenția și o interesantă dezbatere ateist-științifică, cu tema „Mit și adevăr în obiceiurile de iarnă", la care au participat 150 de pionieri de la Școala **Vadu-Moldovei.** *Pasionații culegători de folclor de la Școala* **Paltinu** *au avut și ei un interesant colocviu științific cu privire la „Riturile geto-dacice și obiceiurile populare românești". Cu acest prilej ei au prezentat și cele mai recente descoperiri pe această temă, rezultate din expedițiile lor cu caracter folcloric desfășurate în localitățile din această zonă a Moldovei. Un medalion științific intitulat „Adevăr și legendă despre Pămînt și oameni" au organizat de curînd pionierii de la Școala Zvoriștea. Rămînînd în domeniul preocupărilor folclorice, amintim și concursul „Pămînt străbun", la care au participat (la faza pe școală) pionierii iubitori ai artelor populare din școlile județului.*

Pionierii suceveni ne anunță că printre numeroasele acțiuni înscrise în cronica bogată a vacanței lor se află și cele ce pregătesc foarte îndrăgitele competiții de... haz, care-și așteaptă „campionii" în savuroasele întreceri ce vor avea loc pe scenele de zăpadă și ghețuș de la Cîmpulung Moldovenesc.

E DE IARNĂ

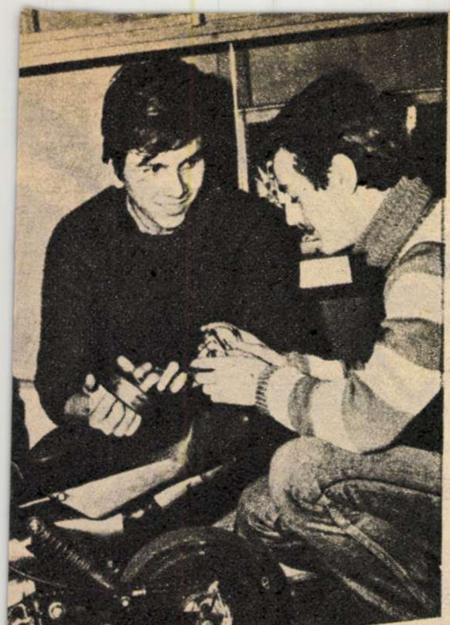

2

– E greu de răspuns? îi... provocăm.

– Nicidecum! Dar avem atîtea de spus... se repede Daniela Paceagiu, o fetiță cu ochi ca de veveriță, care ne face și prima invitație: haideți să vă fac cunoștință cu fratele meu, Bogdan.

Urcăm aproape în fugă pentru a ține pasul cu Daniela. Scările se opresc în fața unei uși pe care stă scris: Y09KPF. Un beculeț cu lumină intermitentă ne atrage atenția.

– Nu putem intra chiar acum. Să așteptăm puțin. Cred că este recepționat Y09KAG! ne explică, în cunoștință de cauză, însoțitoarea noastră.

Brusc, clipirea becului se liniștește și intrăm. Ne întîmpină o atmosferă asemănătoare unei... nave spațiale. Pretutindeni, aparate în funcțiune, căști în care se aud semnale necunoscute (pentru noi, firește!), hărți, schițe, scheme, cifre care umplu pereții, un magnetofon care vorbește un limbaj aparte.

– Vă aflați la Radio-clubul Casei pionierilor și șoimilor patriei din Ploiești. Cu cine doriți să intrați în legătură? Chiar acum am recepționat un mesaj de la colegii noștri mai mari, de la radio-clubul județean, ne spune zîmbind un băiat.

Pînă una, alta, facem cunoștință cu cei doi Bogdan, Paceagiu și Scărlătescu, de-acum recunoscuți radiotelegrafiști amatori (foto 1). La un moment dat, tocmai cînd începuseră ei să povestească cît de destoinici au fost la ultima „vînătoare de vulpi", unde s-a dovedit cea mai bună din județ echipa lor, un zgomot puternic de motor le acoperă vocile.

– Iar e pe aproape „motorul zburător"! zice cu un fel de năduf Bogdan cel mic.

– Motorul zburător? ne mirăm.

Daniela sare veselă și deschide ușa.

– Așa-i spunem noi motocicletei construite de băieții de la mecanică (foto 2). Ne jucăm toți cu ea. Merge de-adevărat!

Ne convingem că acesta-i adevărul. Și ni se mai arată un mic tractor șenilat care poate face unele treburi, tot „de-adevărat", în grădină, simulatorul de conducere auto și încă multe alte astfel de lucrări.

De cum s-a oprit zgomotul „motorului zburător", o melodie unduitoare, cu ritmuri lente, s-a strecurat din sala de balet pînă sus, la noi.

– Haideți, să nu le pierdem pe fete! ne-a îndemnat Daniela căreia, se vedea treaba, îi plăcea foarte mult rolul de ghid.

Fete grațioase, îmbrăcate în costume confecționate de ele, cum aveam să aflăm mai apoi, ne întîmpină cu o reverență (foto 3).

– Sînt laureate ale Festivalului Național „Cîntarea României!" se mîndrește cu colegele ei Daniela. Au dat, și vor mai da, numeroase spectacole la care au un mare succes. Domnica Danciu, Mihaela Epure, Monica Salvetz, Steluța Petre ne zîmbesc cu modestie.

3

– Ne pregătim pentru un spectacol pe care îl vom da la Casa Sindicatelor. Vin mulți spectatori acolo. Trebuie să fim la înălțime.

4

În timp ce stăm de vorbă, în încăpere intră cineva, lăsînd să pătrundă un aer proaspăt, însoțit de fulgi mari de zăpadă.

– Veniți afară, e atît de frumos! ne cheamă un băiețel care seamănă cu un bulgăre de zăpadă.

Citim bucuria din ochii copiilor și ne grăbim cu toții la joacă.

Orice zi de vacanță petrecută la Casa pionierilor și șoimilor patriei din municipiul **Ploiești** *poate fi o zi deosebită. Aceasta pentru că din programul de activități nu lipsesc diminețile de audiții muzicale, vizionarea unor spectacole de teatru de păpuși, vizitele la muzee, Carnavalul pe gheață, „Cupa vacanța" la tenis de masă și șah, activități în cercuri, vizionarea expozițiilor tehnice, de ceramică, de sculptură, de desen. Și încă ceva: în „Trenul vacanței", care poartă spre Bucegii înzăpeziți mii de copii, se află mulți dintre veselii și harnicii noștri prieteni ploieșteni (foto 4).*

ELENA MĂNESCU

DESCHIDEREA EXPOZIȚIEI EXPEDIȚIILOR „CUTEZĂTORII"

Joi, 10 ianuarie, la Muzeul de istorie a partidului comunist, a mișcării revoluționare și democratice din România a avut loc deschiderea expoziției celei de-a XV-a ediții, jubiliară, a Expedițiilor „Cutezătorii". Expoziția oferă vizitatorilor posibilitatea de a cunoaște — prin intermediul jurnalelor de bord, al fotografiilor, hărților, graficelor și al altor materiale — echipajele care au desfășurat cele mai reușite expediții pionierești din cadrul acestei ediții, fiind distinse pentru rezultatele lor deosebite cu tradiționalele trofee și premii.

PRIETENII ADEVĂRULUI ŞTIINŢIFIC

Cunoaşterea Universului

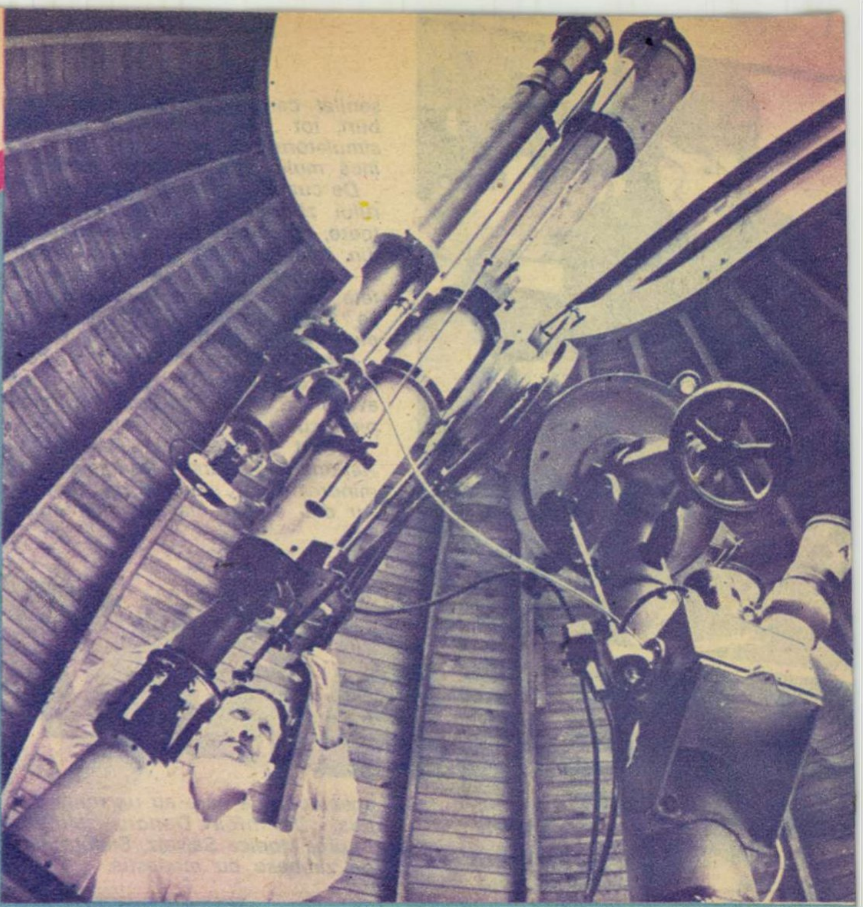

Pentru a scruta adîncimile cerului, omul primitiv avea la dispoziţie doar ochii. Azi, omul dispune de mijloace tot mai perfecţionate, care îi dezvăluie feţe nevăzute şi negîndite ale lumii căreia îi aparţine. Un drum lung ne desparte de primele instrumente optice inventate de Galileo Galilei (1564–1642). Acesta, prin luneta construită de el la Veneţia în 1609, a dezvăluit omenirii aspecte nebănuite ale naturii corpurilor cereşti. Cu acest instrument simplu s-au descoperit multe corpuri cereşti neştiute, cum ar fi sateliţii lui Jupiter, şi s-au pus în evidenţă fenomene cu totul neaşteptate, cum ar fi petele din Soare. Alături de telescopul inventat de Newton, luneta a fost principalul instrument al astronomilor vreme de secole. Mai exact, pînă cînd dezvoltarea radiofoniei a permis ca, în jurul anului 1932, să se descopere un mijloc cu totul nou de investigare a Universului, şi anume radioastronomia. E vorba de captarea şi interpretarea semnalelor de radio emise de diferite corpuri cereşti altfel nevăzute.

DE LA OBSERVAŢIA CU OCHIUL LIBER LA SPECTROSCOPIE

În zorii civilizaţiei, pentru a culege şi interpreta semnalele care vin din Univers, omul a dispus doar de organele sale de simţ. Chiar şi în aceste condiţii grele, prin raţiunea sa, omul a reuşit să stabilească unele fapte de bază. Astfel, încă din antichitatea greacă s-a stabilit natura materială a tuturor corpurilor cereşti, faptul că materia din care sînt alcătuite aceste corpuri este asemănătoare, dacă nu chiar identică celei care formează Pămîntul. Astronomii antichităţii au reuşit să stabilească forma sferică a Pămîntului, măsurîndu-i chiar şi raza cu o bună aproximaţie. Ei au căutat să măsoare şi distanţa de la Pămînt la Soare, dar aici eroarea de determinare a fost mare. Tot din antichitate s-a observat regularitatea cu care se produc eclipsele de Soare şi de Lună şi s-a explicat cauza lor firească.

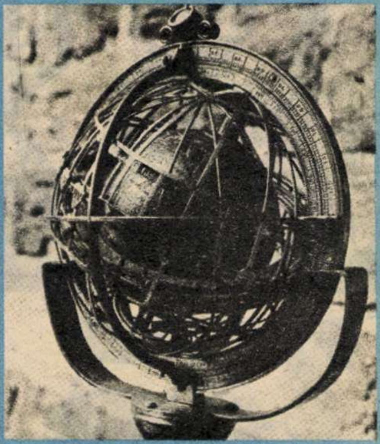

La început omenirea şi-a imaginat că Pămîntul are o formă plană – aceasta era impresia imediată pe care o avea omul acelor timpuri bazîndu-se pe suprafeţele plane pe care le putea cuprinde cu privirile pînă la orizont. Urmărind traiectoria Soarelui, credea că acesta se mişcă în jurul Pămîntului. Cunoştinţele sale erau reduse, astfel că el nu înţelegea ceea ce numim azi relativitatea mişcării. A trebuit să treacă un timp lung pînă cînd teza unor savanţi antici să fie acceptată, stabilindu-se faptul fundamental că Pămîntul se învîrteşte în jurul Soarelui, fiind o planetă ca şi Marte, Jupiter, Venus etc.

Anticii considerau că planetele se mişcă pe cercuri, deoarece pentru ei cercul era o figură geometrică perfectă şi planetele nu puteau avea decît tot mişcări perfecte. Şi, desigur, pentru ei Pămîntul era în centrul cercului, fiind, implicit, centrul Universului. Este meritul lui Copernic (1473–1543) de a fi restabilit definitiv adevărul că de fapt Soarele se află în centrul sistemului nostru planetar, Pămîntul fiind doar una din planetele ce gravitează în jurul său. Puţin mai tîrziu, Kepler (1571–1630) a stabilit, prin observaţie, legile care guvernează mişcarea planetelor în jurul soarelui. El a demonstrat astfel că mişcările planetelor nu se produc pe cercuri, ci pe elipse, Soarele ocupînd unul din focarele elipsei respective.

Dar mintea omului caută mereu să stabilească adevăruri mai profunde. Creatorul mecanicii moderne, Newton (1642–1727) a elaborat şi mecanica cerească, arătînd că putem explica mişcările corpurilor cereşti dacă plecăm chiar de la legile mecanicii obişnuite, aşa cum le aplicăm la suprafaţa Pămîntului. În special trebuie să ne raportăm la legea fundamentală care arată că forţa este egală cu masa înmulţită cu acceleraţia. În cazul mecanicii cosmice, după Newton, între corpurile cereşti are loc o atracţie, forţa de atracţie fiind proporţională cu produsul maselor celor două corpuri ce se atrag şi invers proporţională cu pă-

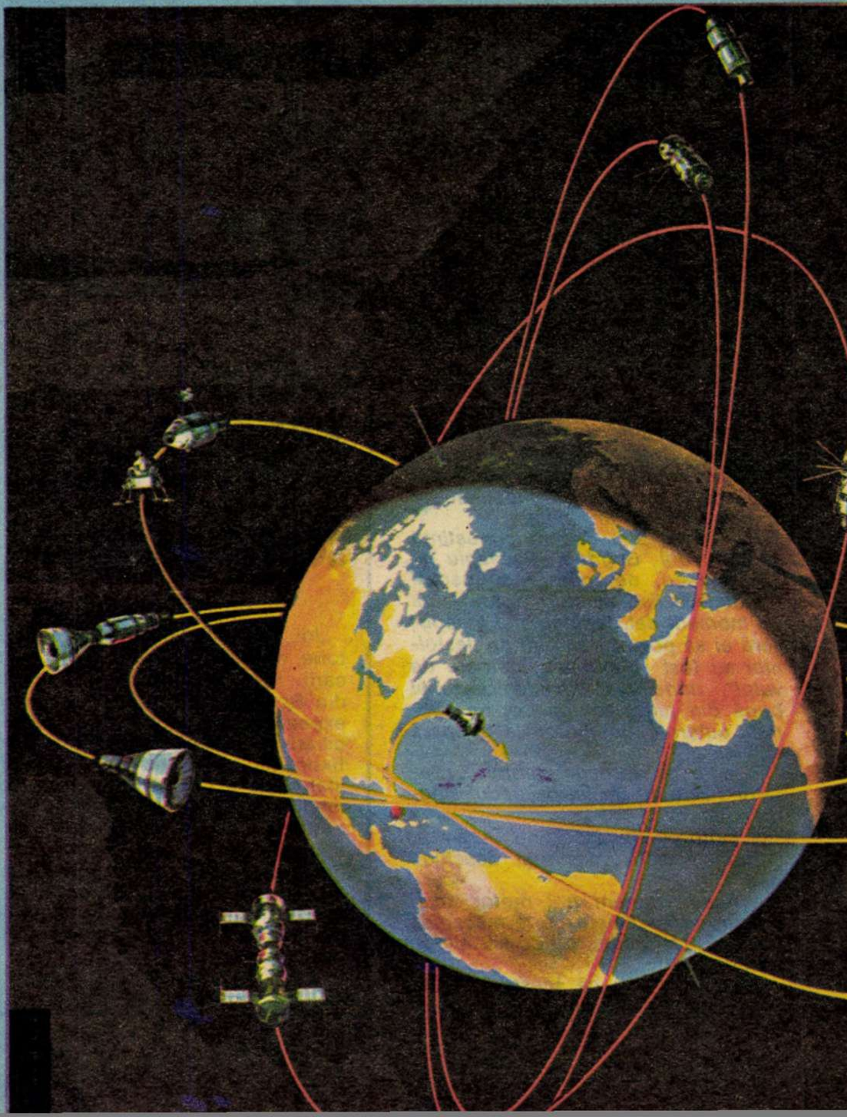

Galileo Galilei

Kepler

Copernic

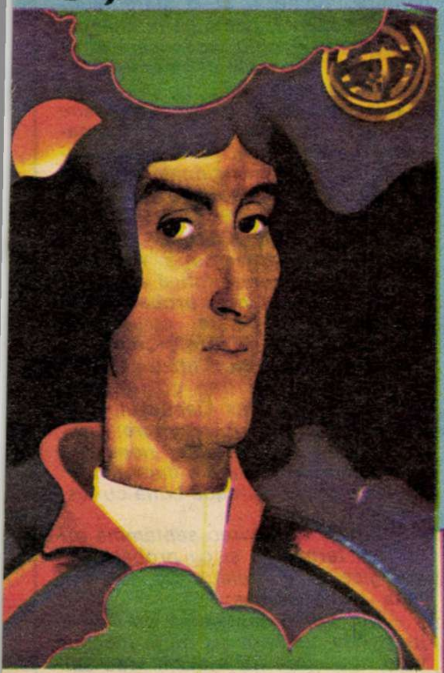

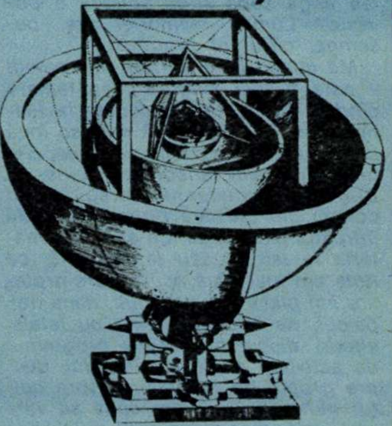

tratul distanţei dintre ele. Aceste enunţuri foarte simple au permis să se regăsească, sub formă de teoreme, ceea ce Kepler găsise prin observaţie directă. Era un important pas înainte în cunoaşterea Universului. Dar mintea omenească nu e niciodată satisfăcută de rezultatele la care a ajuns, căutînd adevăruri mai profunde, aplicînd în diferite zone ale cunoaşterii rezultate din alte domenii, mai apropiate sau mai depărtate.

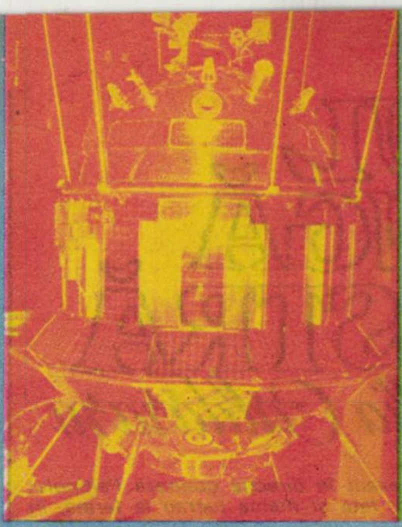

După începuturile spectroscopiei – care îşi are originea în unele cercetări ale lui Newton privind descompunerea luminii prin prisme –, dar mai ales după cercetările lui Bunsen (1811–1899) şi Kirchhoff (1824–1887), s-a trecut la studierea corpurilor cereşti cu ajutorul acestei metode. Ea a permis demonstrarea în primul rînd a unităţii materiei din Univers, apoi descoperirea heliului, element chimic pînă atunci necunoscut pe Pămînt. A fost infirmată complet teza aşa-numiţilor agnostici care afirmau că există lucruri pe care nu le vom cunoaşte niciodată, în fruntea listei acestora figurînd tocmai materia corpurilor cereşti. Astăzi cunoaştem direct materia din unele corpuri cereşti, dar despre aceasta ceva mai departe.

CE ÎNĂLŢIME AU MUNŢII DE PE LUNĂ?

Instrumentele optice au lărgit nespus de mult posibilităţile de cunoaştere ale omului. S-a putut măsura înălţimea munţilor de pe Lună şi s-au descoperit formaţii cereşti necunoscute anterior, cum ar fi galaxiile, aglomerări imense de sori. Radioelectronica a adus un spirit nou şi în astronomie, mai ales după ce s-a observat că există corpuri cereşti ce emit unde electromagnetice din spectrul radio, fără a emite şi lumină. (În treacăt fie spus, lumina este tot o undă electromagnetică, dar de lungime de undă mult mai scurtă decît cele ce se utilizau în radiotehnica anilor '30). O nouă fereastră se deschidea spre Univers. Se constata că, de fapt, atmosfera terestră lucrează ca un filtru, lăsînd să treacă spre noi numai unde electromagnetice cuprinse în două benzi: lumina şi o altă porţiune, în zona undelor de radio centimetrice. Prin radioastronomie se deschide şi o nouă etapă în cunoaşterea corpurilor cereşti, se ridică hărţi ale radiaţiei electromagnetice invizibile, iar limitele cunoaşterii Universului sînt împinse cu mult mai departe.

Odată cu lansarea primilor sateliţi artificiali ai Pămîntului, omul capătă o posibilitate cu totul nouă: acea de a studia Universul cu instrumente dintre cele mai variate, dispuse în afara atmosferei terestre. Putem astfel ridica o hartă a universului în raze X sau în infraroşii, radiaţii ce nu ajung la suprafaţa Pămîntului.

Încă de la primele sonde lansate în atmosfera înaltă a Pămîntului şi primii sateliţi s-a constatat că în jurul Terrei se află zone în care gazele sînt puternic ionizate, pierzînd electroni sub influenţa radiaţiilor care vin în special de la Soare. E vorba de aşa-numitele centuri Van Allen. Dar aparatele astronomice montate pe sateliţi speciali conduc mereu la descoperiri interesante. Astfel, numai anul trecut au fost descoperite, printre altele, patru comete mici care de la suprafaţa solului nu ar fi putut fi detectate. Tot datorită electronicii şi radioului, astronomii au putut constata că în mişcarea planetelor în jurul Soarelui sau a Pămîntului în jurul axei sale există mici neregularităţi.

Tot radioelectronica a condus la o descoperire de mare importanţă pentru cunoaşterea trecutului îndepărtat al Universului. E vorba de punerea în evidenţă a unei radiaţii de foarte înaltă frecvenţă care soseşte pe Pămînt, cu o intensitate egală, din toate direcţiile. Se consideră că sursa radiaţiei este marea explozie iniţială ce marchează începutul etapei actuale de expansiune a Universului.

SECRETELE SOARELUI

La un studiu mai atent, constatăm că era cosmică are o semnificaţie deosebită pentru cunoaşterea Universului: odată cu ea s-a trecut de la faza de observaţie la cea de experimentare, omul reuşind să creeze corpuri cereşti artificiale, care înainte nu existau. Astfel au fost lansaţi sateliţi artificiali ai Pămîntului, luni artificiale, dar şi corpuri cereşti care au părăsit sistemul nostru solar, evoluînd în marile spaţii cosmice. Paralel, radioelectronica a permis şi o cunoaştere mai bună a unor corpuri cereşti învecinate. E vorba de studierea Lunii, a lui Venus şi a lui Marte, mai întîi prin semnale radar, care au permis o ridicare mai bună a hărţilor acestor planete – cunoaşterea munţilor lui Venus, de pildă, ce nu pot fi văzuţi, datorită norilor ce acoperă permanent această planetă. Ulterior, s-a putut trece la culegerea de date directe de la suprafaţa corpurilor cereşti amintite, date obţinute cu ajutorul unor aparate sensibile depuse pe suprafaţa lor şi transmise pe Pămînt prin semnale radio.

Azi, toate navele spaţiale sînt dotate cu aparatură electronică sensibilă, care permite măsurarea multor mărimi din zone îndepărtate ale cerului. Se măsoară astfel cîmpul magnetic, concentraţia de ioni etc.

Desigur, procesul cunoaşterii este fără sfîrşit, mintea omului creînd mereu noi şi noi aparate cu care investighează noi proprietăţi ale materiei, noi zone ale Universului. Datorită progreselor foarte rapide pe care ştiinţa şi tehnica le-au cunoscut în secolul nostru, imaginea pe care o avem despre Univers în prezent este cu totul alta decît în trecut. Sîntem convinşi de unitatea materială a întregului Univers, cunoaştem legile care guvernează atît evoluţia particulelor elementare cît şi a galaxiilor. Această cunoaştere are şi o latură aplicativă, permiţîndu-ne să creăm noi procese tehnice, aici, pe Pămînt, în scopul îmbunătăţirii vieţii noastre, a oamenilor. Prin progresele înregistrate în fizica nucleară s-a putut explica şi cauza energiei uriaşe de care dispune Soarele – prin procesele nucleare de fuziune. Azi specialiştii caută să reproducă pe Pămînt fuziunea nucleară, spre a pune la dispoziţia noastră cantităţi inepuizabile de energie.

Cunoaşterea Universului nu este un proces închis, ea continuă şi, fără îndoială, această cunoaştere va permite omului să stăpînească mereu noi şi noi fenomene, şi aceasta pentru binele omenirii.

EDMOND NICOLAU

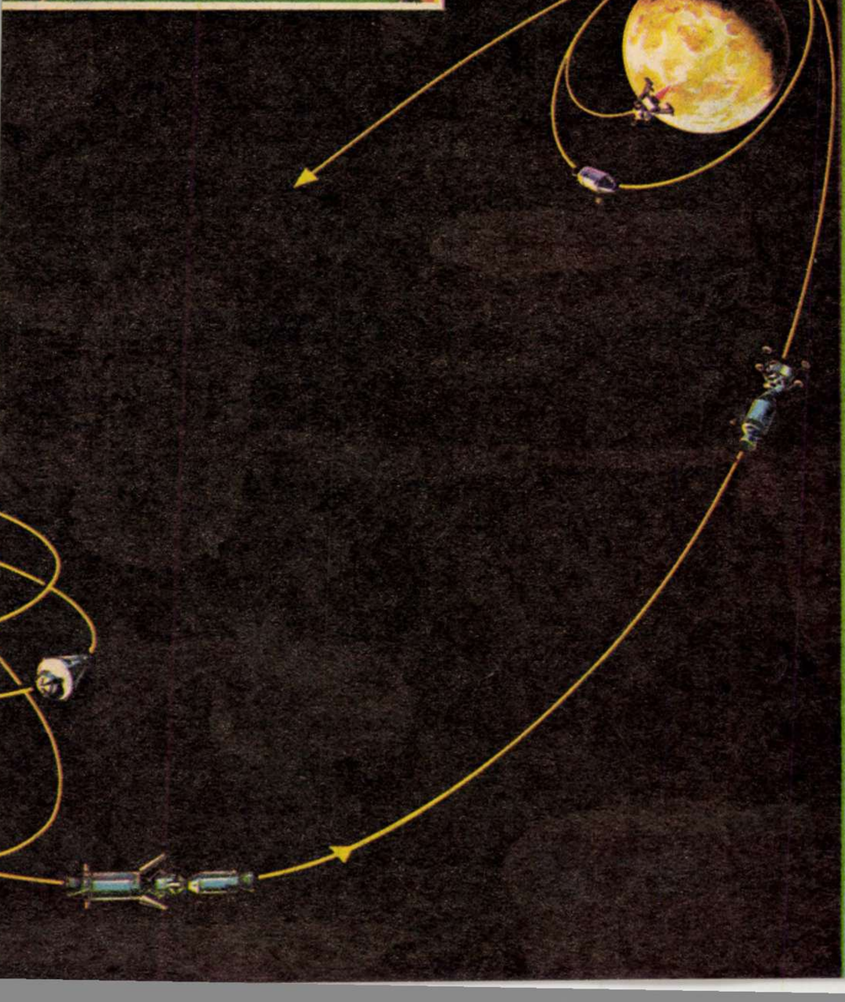

LOCUL DE LÎNGĂ FEREASTRĂ

SCHIȚĂ DE Emilia Căldăraru

E pentru mine cea mai plăcută oră a zilei. Abia aștept să mă ghemuiesc în colțul de lîngă ultima fereastră a ultimului vagon, să-mi scot cartea și să-mi reiau lectura întreruptă cu o zi înainte. Totdeauna, de la primele basme citite prin clasele elementare, lectura a fost marea mea pasiune. Am acum, zilnic, un timp sigur, pe care-l pot afecta lecturii. Pînă la „acțiunea Paltinu", cum i-a zis odată frate-meu mai mare, Gelu, citeam cam pe apucate, printre lecții și fel de fel de treburi gospodărești pe care le aveam și eu, ca toți ai casei. A fost însă o glumă răutăcioasă din partea lui Gelu să spună atunci seara, la masă, că „pentru doza zilnică de lectură" mă obligasem eu față de ai mei să merg zilnic la bunica, la Paltinu. Pentru Buni ar fi făcut-o și el sau oricare dintre noi, dacă ar fi putut. Dar nu puteau. Gelu mergea la liceu – exact în direcția contrară Paltinului – tata și mama lucrau la fermă, în sat, plecau în zori și se întorceau acasă abia pe seară. Mai rămîneam eu. Ei, da, încercaseră ai mei s-o convingă pe Buni să se mute la noi, după ce-și fracturase piciorul, dar n-a fost chip: „Lăsați, nu-mi purtați voi de grijă. Mă descurc eu. Mă mai ajută vecinii, cînd puteți mai veniți și voi. De plecat din casa mea, nu plec". Atunci, pentru Buni și pentru ochii plînși ai mamei, am spus eu în seara aceea – era pe la sfîrșitul vacanței mari – că aș putea să fac clasa a VII-a la Paltinu și, în fiecare zi, după ore, pînă la cursa de după masă, să văd de Buni, să le pun pe toate în rînduială. Buni! „Vai ce de grijuri v-am dat!" se căinează ea, cu glasul ei firav, ca de pasăre speriată, cînd mă vede cărîndu-i apă, stivuindu-i lemnele lîngă vatră, măturîndu-i tinda, așezîndu-i la îndemînă trăistuța cu bunătăți pe care o trimite mama. Însă ochii îi zîmbesc cu neastîmpăr: „Dragul Bunei!" spune uneori și își trece prin părul meu mîna, de-o vreme tot mai ușoară, ca o aripă de pasăre. Se bucură. Dar și eu mă bucur. Acolo, în căsuța ei bătrînească – numai o tindă și două odăi – în ograda plină cu trifoi și cimbrișor, și straturi voioase de mixandre, sub nucii și prunii din spatele șurii, mi-am petrecut eu cele mai frumoase vacanțe! Pe atunci mai trăia și Bunu. De ce oare, dintre atîtea jucării și jocuri copilărești, mi s-o fi întipărit în minte mai ales sfîrleaza aceea roșie, pe care mi-a meșterit-o bunicul într-o seară pe cînd ea, bunica, stătea lîngă sobă și-mi spunea o poveste? Lumea memoriei are, pesemne, cifrul ei propriu.

Mă împac bine cu noii mei colegi – asta a fost singura mea temere cînd m-am mutat cu școala la Paltinu; deși cu cîțiva mă cunosc încă din vacanțe. Dar mă împac bine; cîte unii chiar vin uneori cu mine, la Buni, să gospodărim împreună. Nici colegii din Livedea nu mă uită. Mă întreabă pînă unde am ajuns cu materia la Istorie sau la Română, ce note am luat pînă acum, care profesor îmi place cel mai mult, dacă noi, băieții, ne împăcăm bine cu fetele; alteori discutăm despre programul de activități al detașamentului, despre grupul de fluierași, despre colțul muzeistic – le-am spus să vină să-l vadă, s-ar putea face și la Livedea așa ceva, cu cîte urme de cetăți se află pe dealurile noastre.

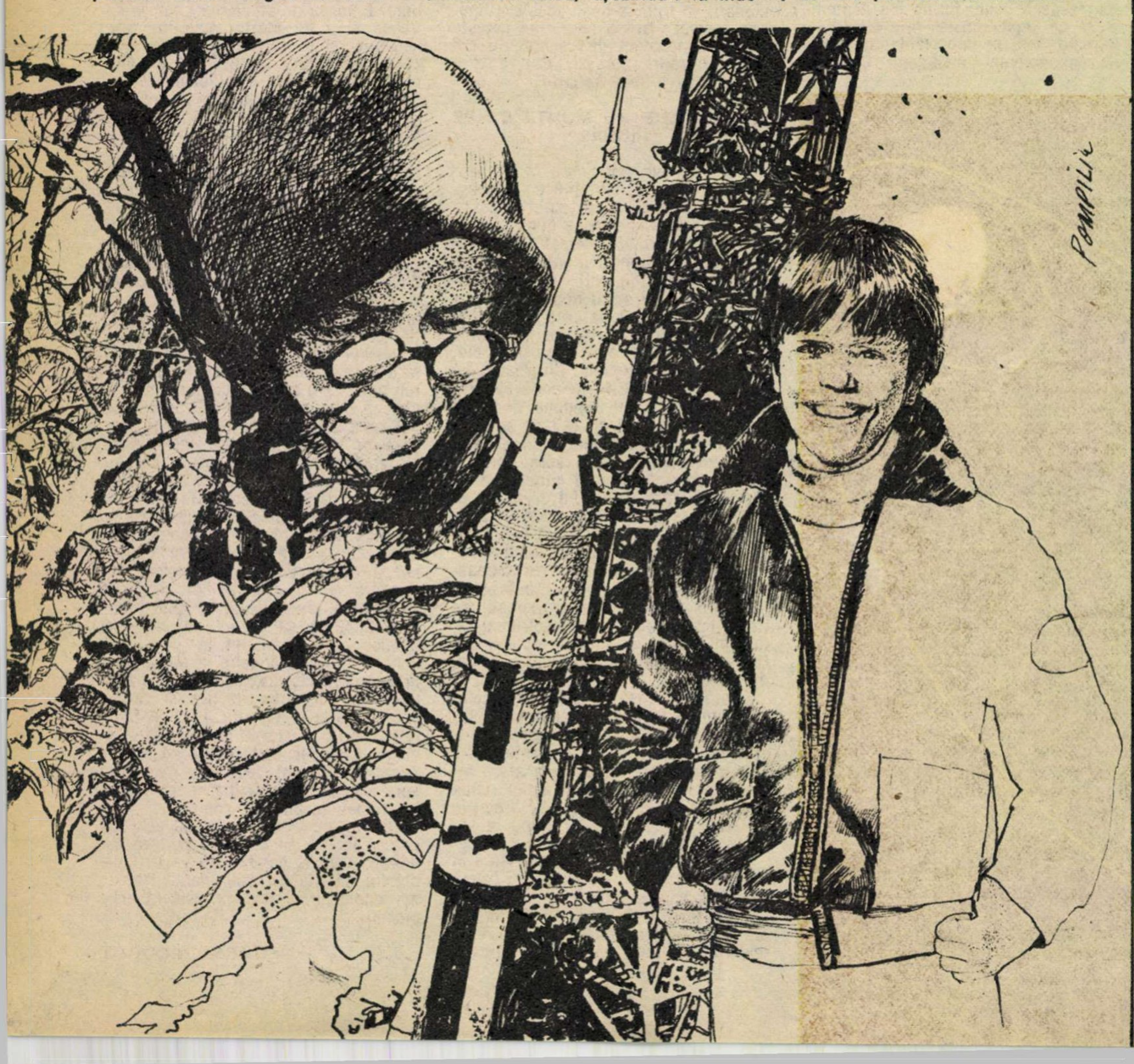

Sînt cîteva luni de-acum, de cînd călătoresc zilnic între Paltinu și Livedea. Cam tot de atunci îi cunosc și pe ei: Căruntul și Oacheșul. Îi cunosc e un fel de a spune. De aceea le și zic cum le zic, fiindcă, de fapt nu-i cunosc. De după bancheta înaltă le văd numai creștetele: unul, tuns perie, înspicat, celălalt, numai vîrtejuri pana-corbului. Ca majoritatea călătorilor urcă și ei din Bernea, de la Combinat, dar nu rămîn în partea de jos a vagonului, ci mă trezesc cu ei aici, la „etaj". Și-au ales și ei, ca și mine, un loc tihnit, un loc al lor. În chiar același șir de bănci, în chiar banca alăturată. Discută. La început nu i-am prea băgat în seamă; ei pe mine nici atît. Mi-am văzut de citit. Dacă vreau și mai ales dacă ceea ce citesc mă interesează mult, mă pot abstrage – tăcerea, în definitiv, poate fi și o stare lăuntrică. Pe atunci, parcă pe la mijlocul lui octombrie, cînd începuseră ei să urce aici, eu tocmai începusem o captivantă serie „S.F." și, prin cerul imaginației mele, treceau milioane de stele, planete, civilizații, umanoizi, nave ionice, energii de fuziune, tuburi gravitaționale, nori de plasmă, ploi meteoritice etc., etc. Rareori putea ajunge pînă în aceste depărtate spații siderale cîte un crîmpei din conversația vecinilor mei. De la o vreme, totuși am început să percep, vag, probabil prin continua lor repetare, cuvinte ca „dispozitiv", „polizare", „electromagnetic", „microni". Într-o zi m-am pomenit chiar că trag cu urechea. Mă intriga mai ales Oacheșul, care susținea cu atîta înverșunare:

– Ascultă-mă pe mine, nene Mitule. Acum principalul e dacă am făcut noi sau nu o treabă bună cu dispozitivul.

– Eu zic că în vreo săptămînă putem să terminăm și cu probele tehnologice și cu releul. Că, de fapt, atîta a mai rămas.

– Nu, nu, o săptămînă nu-i de-ajuns. Așa cum am zis de la început: vreo două-trei. Să n-avem vreo surpriză. După 5 luni de muncă, de ce să ne pripim tocmai acum?

– Aia-i, nene Mitule: după 5 luni de muncă, de ce s-o mai lungim? Eu zic să tragem tare acuma, pe ultima sută de metri. Rămînem la uzină în fiecare după-masă și isprăvim. Ieri mi-a zis și inginerul: „Măi fraților, ne frige buza în secție după invenția asta a voastră". Și a mai zis că, dacă vrem, ne dă și el o mînă de ajutor.

– Chiar așa, să ne dea. Să purece oleacă documentația, că la hîrtii noi doi ne pricepem mai puțin. Păi știe el că dacă omologarea iese bine...

– Cum adică să nu iasă, nene Mitule? Exclus așa ceva...

– ...Numai în secția noastră scoatem zilnic vreo 20 000 de lei economie!

Nu i-am mai văzut pe urmă pe cei doi vreme de-o săptămînă. Lucrau pesemne după-amiezele, așa cum propusese Oacheșul, la invenție, se întorceau acasă abia cu cursa de noapte. Eu mai eram încă la seria „S.F.", dar constatasem destul de contrariat că nu mă captiva mai mult soarta „ultimului război intergalactic" decît cea a „dispozitivului" ale cărui „probe tehnologice" aflasem că tocmai se apropiau. Sau poate că au și avut loc? Or fi ieșit bine?

Cu o zgîlțîitură, trenul tocmai oprise în gara Bernea, cînd i-am zărit pe cei doi îndemnîndu-l pe un al treilea să urce – firește, în „vagonul nostru", ultimul. Ghicisem. Era inginerul. Au tot desfăcut suluri de hîrtii, au tot discutat. Am înţeles că „ceva n-a mers", dar ce? – nu pricepeam boabă din toată terminologia lor tehnică. Şi grozav îmi era ciudă. Oricum, după părerea mea, Oacheşul se dovedea cam pripit şi prea credea el că totul o să meargă ca pe roate. Dar ce-i al lui e-al lui: scapără în jur de inimos. Aşa l-o fi convins şi pe Căruntul – deh! om mai vîrstnic, mai aşezat – „să tragă tare pe ultima sută de metri". Şi, uite că „ceva n-a mers". Atîta l-am mai auzit atunci pe Oacheş spunînd, înainte să cobor, la mine, la Livedea:

– Ce-i asta, „să mai amînăm?" Ce înseamnă că „pentru omologare nu e admis nici un rateu". La zece probe tehnologice am avut un singur rateu. Unul! Se întîmplă şi la „case mai mari" este? Spuneţi şi dumneavoastră că sînteţi inginer, este?

– Este. Dar...

– Nu, nu, un rateu la zece probe nu poate să însemne decît o chichiţă măruntă. O fi pe undeva, nu zic ba, dar o dibuim noi imediat. Eu, nea Mitu, dumneavoastră. Sau comisia. Păi adică ce, ei nu pot să dea o mînă de ajutor? Poftim, cu documentaţia, dacă ne-aţi ajutat dumneavoastră, am scos-o la capăt. Acuma, cică să mai amînăm cu omologarea. Ba să vedem împreună ce-i de făcut şi să nu mai amînăm deloc. Fiecare zi de amînare înseamnă pentru secţie... Ce mai, de-acuma mă duc la direcţie... le explic eu la toţi ce înseamnă... Dar asta după ce reluăm probele tehnologice şi după ce dispozitivul o să meargă perfect nu la zece, ci la o sută de probe!

Cum o fi rămas pînă la urmă? Pentru mine, oricum, e o poveste pasionantă. Uite, acuma, că trenul se apropie de Bernea, nici că mai am răbdare să aflu cum scapă „planeta clăbucilor verzi" de invazia celor de pe „Planeta clăbucilor albaştri". Sar la fereastra vagonului.

– Ce frumos s-a făcut afară, ce luminiş de soare sclipeşte peste brume – o trag în jos, aspir aerul proaspăt şi abia aştept să trecem şi de pintenul ăsta de măgură, ca să se arate Bernea; şi să descopăr în mulţimea de capete, care se bulucesc acolo, jos, la intrarea în vagoane, unul tuns perie, înspicat, alături de celălalt, numai vîrtejuri pana-corbului. Dar o să le văd, oare? N-au mai apărut de cîteva zile.

* * *

Cuvintele

Cuvintele au pinteni şi caleşti
Din litere-ntocmind o herghelie
Să-ţi dea, copile, în păstrare ţie
Sigiliul vechi al slovei din poveşti.

Culori, castele, lupte cucereşti
În trainicul imperiu de hîrtie
Cuvintele au pinteni şi caleşti
Din litere-ntocmind o herghelie.

Cartea sporeşte, anii ţi-i citeşti
Lumina lor solară te îmbie
Piscul să-l urci şi să-i desăvîrşeşti
Crenelul slovei ninse pe hîrtie.

Cuvintele au pinteni şi caleşti...

SMARANDA COSMIN

Amicii Salvamontului în acţiune

E noapte şi afară-i viscol, iar negura de nepătruns a învăluit muntele. Şi, deodată, în micul adăpost al Salvamontului de lîngă Cabana Peştera se aude, prin radio, un apel. Un grup de tineri care a plecat de la Peştera spre Babele de la prînz n-a ajuns nici la această oră din noapte. Pericol de rătăcire...

Imediat o echipă Salvamont pleacă la drum. Împreună cu ea, uneori, pleacă – în zilele de vacanţă sau la sfîrşit de săptămînă – şi cîte unul dintre Amicii Salvamontului. Sînt elevi de la şcoala din comuna Brăneşti, judeţul Dîmboviţa, unde există o „pepinieră" de viitori salvamontişti. Unii abia au împlinit opt ani, alţii au 14. Toţi sînt pregătiţi de profesorul de educaţie fizică şi sport Doru Diaconescu. Pe timpul verii, unii dintre ei îndeplinesc şi singuri unele misiuni ca, de pildă, însoţirea unor turişti pentru a-i feri de micile capcane ale muntelui şi a le arăta frumuseţile traseelor pe care tinerii pionieri le cunosc foarte bine. „Aşa de bine – ne spunea Dragoş Stăncescu, şeful formaţiei celor mici – încît atunci cînd tovarăşul profesor ne cere să-i descriem un traseu, noi îi putem desena toate detaliile: văioagele, stîncile, moviliţele, ba chiar şi pîlcurile de jnepeni". „Le ştim cu ochii închişi" – ne spunea Doruţu Simion, cel mai mic dintre ei, cînd l-am întîlnit, în curtea şcolii din Brăneşti, în timp ce-şi pregătea schiurile şi bombănea că-i rămăseseră mici clăparii.

La ora cînd i-am vizitat, Sergiu Pintilescu, Marian Tabacu şi Claudiu Mantu, toţi dintr-a VII-a B, îşi pregătiseră schiurile pentru ieşirea de sîmbătă. Constantin Fenechiu făcea exerciţii de orientare cu o nouă busolă care „te duce singură", cum spunea el, în glumă. Ion Geală, cîştigător, cu un an în urmă, la schi alpin, în cadrul unui concurs judeţean, îşi ungea clăparii. „Trebuie să fii schior a-ntîia. Altfel nu răzbeşti prin troiene. Să ştii să te orientezi cu ochii închişi. Să ştii şi un pic de alpinism, să-i poţi scăpa pe cei care au căzut între stînci...

Profesorul Doru Diaconescu ne poate povesti multe dintre acţiunile micilor săi salvamontişti. Alege pe aceea în care „erou" a fost Bogdan Stoica. Era vară şi un grup de elevi bucureşteni cobora de la Vîrful Omu, neştiind că se apropia o furtună cu grindină. Bogdan şi colegii lui au pornit în întîmpinarea lor. I-au dirijat pe un drum mai scurt. Pe cei care rămăseseră în urmă, i-au adăpostit. Că bătea o grindină cumplită.

Acum, în plină iarnă, ştiind că mulţi pionieri şi şcolari vor porni în drumeţie pe munte şi la schiat, l-am rugat pe profesorul Doru Diaconescu să le dea, prin intermediul revistei noastre, cîteva sfaturi.

– Mai întîi, a spus el, i-aş povăţui să fie prudenţi, să nu se avînte pe trasee necunoscute, acoperite de zăpadă, că iarna te poţi rătăci uşor. Iar dacă s-au rătăcit, să nu-şi piardă cumpătul. Să fie curajoşi, dar să nu rişte. Că muntele are legile lui şi cine le calcă plăteşte, uneori scump. Să vină la munte îmbrăcaţi corespunzător; cînd pleacă la drum să aibă asupra lor ceai şi ceva alimente şi să ceară sfatul cabanierului, care ştie semnele vremii. Să plece în grup şi să nu se răzleţească. Dar cel mai important este să nu rişte, să nu se... grozăvească, să nu facă pe vitejii. Că nu-i vorba numai de rătăcire sau de vreun accident, ci şi de o îmbolnăvire din senin. Salvamontul vine în ajutor, dar, ca şi-n medicină, şi aici e mai uşor să previi decît să salvezi.

...Uneori, în fapt de seară sau în plină noapte, cînd pe munte vremuieşte, la unele refugii ale Salvamontului se aud apeluri. Echipele pleacă imediat să dea ajutorul cuvenit. Cu ei, adeseori, pleacă şi cîte un amic al Salvamontului, cum sînt numiţi pionierii dîmboviţeni ai profesorului Diaconescu. Dacă-i întîlniţi, priviţi-i cu respect. Ei sînt pionierii care învaţă, de mici, să pună sportul în slujba uneia dintre cele mai frumoase acţiuni: salvarea, în munţi, a vieţii celor aflaţi în primejdie.

SEVER NORAN

EXPEDIȚIILE „CUTEZĂTORII“
LA UN PAS DE EXTRAORDINAR

Fiii munților

Chiar și în situația în care nu ai fi deloc pasionat de practicarea turismului montan, citind jurnalul de bord al echipajului „Fiii munților“ (de la Casa pionierilor și șoimilor patriei din Rîmnicu Vîlcea), nu poți să nu regreți că n-ai avut șansa să participi la **marea lor aventură în munți** – după cum membrii acestuia își etichetează ei înșiși expediția lor din vara anului trecut.

„...Deși venind de departe, simțeam chemarea munților cum zvîcnește în fiecare dintre bătăile inimilor noastre, dominîndu-ne gîndurile și oglindindu-se în fiecare dintre vorbele pe care le rosteam...“

Dînd curs acestei chemări irezistibile, cele șapte fete și cei doisprezece băieți, împreună cu comandantul lor – profesorul Ghiță Procopie –, se pregătesc din vreme și temeinic în vederea întîlnirii, multdorite și așteptate, cu munții.

Îndrăzneți și ambițioși, dar mai ales dornici să-și justifice prin fapte convingătoare denumirea de „fii ai munților“ pe care și-au dat-o, ei și-au propus nu numai să străbată și să cunoască munții, ci și să-i „amenajeze“, să deschidă, adică, în fascinantul lor peisaj, noi trasee pentru turiștii însetați de aerul pur al culmilor înalte și să le refacă pe unele mai vechi și deteriorate. Pentru aceasta aveau însă nevoie de fonduri substanțiale pentru a putea procura materialele necesare. Ar fi putut să facă rost de ele mult mai ușor, bătînd pe la diferite uși. Dar „fiii munților“ sînt nu numai îndrăzneți și perseverenți, ci și mîndri, și harnici, și ingenioși. Fondurile necesare și le procură singuri, le scot din fier vechi, din ambalaje de **sticlă**, din deșeuri de hîrtie, din plante **medicinale** și din fructe de pădure (între care o pondere însemnată au avut-o **ciupercile**) pe care le colectează, le adună și le valorifică.

Și iată-i pe cei nouăsprezece cutezători – și cu comandantul, douăzeci – lansați în plină aventură. Împovărați cu stîlpi, cu plăcuțe indicatoare, cu vopsele, cu pensule, cu toporiști, tîrnăcoape, perii de sîrmă și alte unelte, cu corturi, cu rucsacuri doldora de alimente, ei pornesc asaltul munților Parîngului și Căpățînei, în împărăția cărora își petrec – util, instructiv și neînchipuit de frumos – paisprezece zile din vacanța lor de vară. Patrusprezece zile, timp în care marchează sau remarchează mai bine de 30 kilometri de trasee turistice, cei douăzeci sînt eroii multor întîmplări și experiențe, dar mai ales trăiesc neuitate clipe de extaz în fața frumuseților și bogățiilor acestor munți, de bucurie și de satisfacție fără egal. Se confruntă, în expediția lor, cu tot felul de situații dificile – cu soarele arzător **„ca pe litoral în luna lui cuptor“**, dar și cu gerul și lapovița ca în plină iarnă, cu greutatea stîlpilor și a urcușurilor abrupte, cu migala pe care le-o cer desenele pe arbori și pe stînci, cu ploaia și ceața, cu urșii pe care mai întîi îi... simt prin preajmă, apoi au prilejul și să-i vadă (de la distanță, e adevărat). Dar toate greutățile acestea sînt compensate din plin de conștiința că fac un lucru deosebit de util, de întîmplările vesele care se țin lanț, de clipele petrecute la focurile de tabără aprinse în nopțile senine și cu lună plină, de bunătatea și ospitalitatea oamenilor ce trăiesc și muncesc la aceste înalte cote geografice, de priveliștile ca de basm ce li se oferă necontenit privirilor lor însetate de frumos, de descoperirile – senzaționale pentru ei – pe care le fac la tot pasul. Să-i dăm, fie și pentru... scurt timp, cuvîntul pionierei **Valeria** Dănilă, cronicara echipajului:

„...De vopsit vopsim fiecare, după ce mai întîi tovarășul profesor ne-a explicat, începînd cu... definiția pensulei, cum trebuie să procedăm. La început, triunghiurile roșii făcute de noi sînt cam tremurate și par sfioase și emoționate, așa cum sîntem și noi. Curînd însă căpătăm îndemînare și marcajele noastre devin adevărate opere de artă...“ „...Facem marcajele foarte dese și, pentru ca munca să ni se pară mai ușoară, glumim și cîntăm neîncetat. Purtăm în noi întreaga energie a celor 13 ani și, colindînd munții, sîntem atît de plini de voie bună, de parcă sufletele noastre ar fi o uriașă petală de curcubeu, de parcă toți brazii dimprejur s-ar fi scuturat de tinerețea lor peste sufletele și gîndurile noastre...“ „...Vîntul aleargă ca un nebun peste munți, lovește și mușcă fără milă și fără mustrare tot ce întîlnește în calea lui. Se năpustește vuind asupra noastră, ne lovește și ne întoarce pelerinele pe toate părțile. Mîinile ni se string cu cele din urmă puteri pe cutiile cu vopsele și stîlpi și rămîn înțepenite astfel, ca niște sloiuri de gheață. E grea înfruntarea cu vîntul și cu lapovița, dar nu ne dăm bătuți. Pe lîngă cele 58 de marcaje pe copaci și 15 pe piatră pe care le-am făcut pînă la intrarea în golul alpin, mai facem încă vrei 10 pe piatră pînă la confluența pîrîului Cîlcescu cu Zănoaga Mare...“ „...Deodată, două pete maronii ce se mișcă alene pe o pajiște alpină din căldarea Zănoaga ne trezesc curiozitatea și ne fac să devenim atenți. Merg cîțiva pași și iar se opresc, de parcă ar fi două jucării cărora o mînă nevăzută le răsucește mereu cheițele cu arc. Este greu de crezut că aceste două puncte ce înaintează legănîndu-se ușor spre cealaltă margine de pădure sînt doi urși fioroși. Dar acesta-i adevărul...“ „...Răsfoim cartea naturii și citim tot timpul în paginile ei și tot mai adînc ne înfiorăm de respirația ei și ne simțim alți oameni — mai mari și mai buni, mai puternici și mai viteji. Fascinați de frumusețea locurilor pe care le străbatem, nici nu știm cînd ajungem la cabana Huluzu...“ „...Odată cu fiecare marcaj pe care-l facem, odată cu fiecare pîrîu sau izvor, cu fiecare stîncă pe care le mîngîiem cu privirea, ne simțim tot mai legați de acești munți. Pe fiecare dintre ei am dori să-i colindăm o viață întreagă și în fiecare dintre ei lăsăm un buchet din gîndurile și sentimentele noastre. Sînt mult prea frumoși acești munți, multe și pline de taine sînt chipurile și priveliștile pe care ți le dezvăluie la tot pasul. Aici o sută de vieți nu ți-ar fi suficiente ca să-i poți înțelege, ca să le cunoști fiecare cărare și fiecare luminiș, să te pătrunzi de întreg farmecul lor, să-ți întregești destinul tău cu destinul lor...“

Sînt doar cîteva dintre numeroasele momente de neuitat pe care acești douăzeci de cutezători le-au trăit, în cele patrusprezece zile ale expediției lor extraordinare, în împărăția plină de neasemuite frumuseți și bogății ale Parîngului și Căpățînei. Frumuseți și bogății pe care, prin activitatea desfășurată cu acest prilej, ei au reușit să le facă mai accesibile și să le scoată și mai mult în evidență, dovedindu-se astfel a fi, cu adevărat, buni și iubitori fii ai munților.

C. DIACONU

Festivalul pionieresc de judo, ediția a V-a, Tîrgoviște, 1984

În primele zile ale vacanței de iarnă, orașul Tîrgoviște a fost gazda uneia dintre cele mai populare și mai îndrăgite competiții sportive republicane rezervată băieților între 9 și 12 ani: **Festivalul pionieresc de judo.**

Sosiți aici din 27 de județe ale țării și din municipiul București, cei aproape 400 de mici judoca — membri ai cercurilor sportive de specialitate de la casele pionierilor și șoimilor patriei și ai cluburilor sportive „Pionierul“ — s-au reunit sub imensa cupolă a noii și modernei săli polivalente din localitate unde, pe cele două mari „tatami“ (saltele speciale), și-au disputat, timp de aproape doua zile (25 și 26 decembrie 1984) întîietatea, titlurile de campioni ai „Daciadei“, medaliile, diplomele și premiile (oferite de către C.N.O.P. și C.N.E.F.S.), cu pasiune și cu ardoare, dovedind, în același timp, și o temeinică pregătire fizică și tehnică, de un nivel evident mai înalt față de ediția precedentă. Așa se face că fiecare dintre cele cîteva sute de meciuri au fost urmărite cu deosebit interes de numeroșii spectatori — în majoritatea lor pionieri și școlari din localitate — aflați în tribunele sălii.

După două zile de întreceri pasionante și spectaculoase, cei mai buni judoca ai celei de-a V-a ediții a Festivalului pionieresc s-au dovedit a fi următorii: **La copii II — Radu Zaharescu Juderi** (29 kg) din Bacău; **Alexandru Prisecariu** (32,5 kg) din Bacău; **Mihai Debrețin** (35 kg) din Oradea; **Bogdan Tănase** (40 kg) din Pitești; **Șerban Toma** (45 kg) din București; **Ovidiu Lăzărescu** (+ 45 kg) din Rîmnicu-Sărat. **La copii I — Silviu Puiu** (30 kg) din București; **Lucian Preda** (33 kg) din Satu Mare; **Marian Gheorghe** (36 kg) din București; **Claudiu Moldovan** (40 kg) din Cluj-Napoca; **Silviu Țicu** (45 kg) din Rîmnicu-Sărat; **Ionel Veselin** (52 kg) din Slatina; **Cătălin Puiu** (+52 kg) din București.

În clasamentul pe județe și pe municipiul București, pe primele trei locuri s-au situat, la copii II, BACĂUL, Bucureștiul și **Argeșul iar la copii I, BUCUREȘTIUL, Clujul** și **Bacăul. În clasamentul caselor pionierilor și șoimilor patriei, primul loc a fost ocupat de BUCUREȘTI, urmat, în ordine, de Timiș și de Argeș, iar în clasamentul cluburilor sportive „Pionierul“, ordinea a fost următoarea: BACĂU (LOCUL I), Bihorul (locul 2) și Clujul (locul 3). În clasamentul general, PE LOCUL I S-A SITUAT MUNICIPIUL BUCUREȘTI, urmat de județele Bacău și Buzău.**

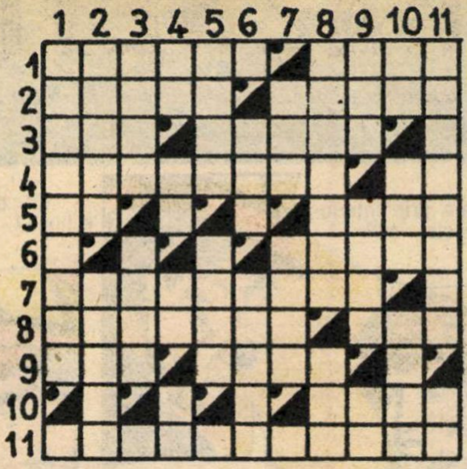

La carnaval

ORIZONTAL: 1) Hazlie. Pictor și desenator român, autorul portretului intitulat „Cap de copil". 2) Poate fi ipostaza unei deghizări la carnaval (pl.). Facle uriașe aprinse de iranieni în curți și pe cîmp cu ocazia înnoirii anului (sing.). 3) Lac în republica Irlanda. Acțiunea de întemeiere de către albine a unui nou stup. 4) Personaj de carnaval. Deschide carnavalul! 5) Două gene! Rîu în U.R.S.S. 6) A te fura somnul. 7) Capitala Olandei, în care, la carnavalul Anului Nou, pe străzi defilează cortegii. 8) Un carnaval al acestor felinare făcute din hîrtie colorată are loc în China la sfîrșitul lunii ianuarie (sing.). A usturoia (trans.). 9) Agenția spațială europeană (abr.). Dansai, dar nu tot dansul! 10) Pictor clasic român, autorul pînzei „Balul". 11) Carnavalul de la Rio de Janeiro înseamnă cinci zile de dansuri, de cîntece tradiționale și parăzi populare de un pitoresc deosebit.

VERTICAL: 1) Autorul piesei „D-ale carnavalului". 2) „Bal mascat" de G. Verdi și „Paiațe" de R. Leoncavallo. Nelipsită de la carnaval. 3) Lame în anagramă. Rîu în U.R.S.S. 4) Din vis! Pete. Teodorescu Petre. Primele din alfabet. 5) Spectacol cu reprezentații de gimnastică, acrobație, dresură de animale și numere comice cu clovni. Lîna cojocului (masc.) 6) Semnal al muncitorilor forestieri. Grimat. 7) Exclamație de admirație. Orășel în S.U.A. 8) Declanșată. În fiecare iarnă e carnaval. 9) Ceasuri. A interpreta un rol prin gesturi sau a imita apucăturile cuiva. A treia notă. 10) Pentru (abr.). Poartă masca de carnaval. Stîrnește rîsul. 11) Celebru violonist italian care a imortalizat „Carnavalul din Veneția". Ultimele lampioane!

DICȚIONAR: REE, IMAN, AII, ISMA, OHI, ADNA.

ANA MOGA

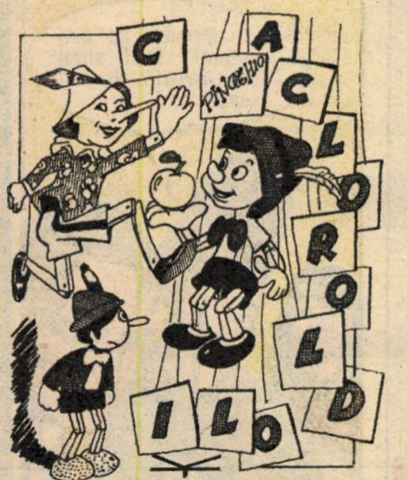

Pinocchio, personaj îndrăgit al tuturor copiilor, apare în desenul nostru cu cele trei chipuri pe care i le-au dat desenatorii și creatorii de film Comencini, Walt Disney și realizatorii serialului japonez de televiziune urmărit și de voi. Autorul cărții, ziaristul italian **Carlo Lorenzini** (1826–1890), și-a semnat cartea cu un pseudonim. Care?

PE CEAHLĂU

(Monoverb: 6—9)

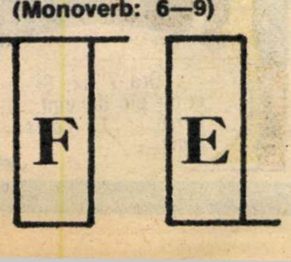

test

AVEȚI MEMORIE?

Citiți de două ori, nu prea repede, următoarele:

„Nu cred să existe o prăjitură mai bună decît cataiful cu frișcă. Doina, sora mea, nu mănîncă însă decît savarine și afirmă că nici o altă prăjitură nu-i este pe plac. Eu nu mă supăr: fiecare poate avea gustul său. Numai Ștefăniță nu face mofturi; el mănîncă orice fel de prăjituri și n-are decît o singură dorință: să fie cît mai multe."

Ați reținut cîte negații sînt în text? Înainte de a da răspunsul, gîndiți-vă un minut.

ATITUDINI

Iarna vine șuierînd
În bătrînul meu cătun,
Toamna pleacă alergînd
Cine-i poate sta în drum?

Florile cad ofilite,
Frunze nu mai sînt pe ram,
Vrăbiuțe zgribulite
Bat din nou la noi în geam.

Și dacă le este greu,
Le ajut degrabă eu
Cu ai mei, cu cei din sat,
Fiindcă ele n-au plecat!

Au rămas cu noi de-o seamă,
Chiar de n-au pene bogate,
Să-nfruntăm geroasa iarnă
Cum se poate.

Iar cînd cerul s-o aprinde
În sclipirea soarelui,
Primăvara ne-o cuprinde
În vîltoarea lucrului.

Și-om privi în nesfîrșirea
Liniștii odihnitoare
Cîrduri, rîuri de-ostenite
Păsările călătoare,

Le-om întîmpina cu fala
Greului de-o iarnă-nvins,
Cu-mplinirea muncii noastre
Și cu mintea ce-am cuprins.

Le-om primi ca și-altă dată,
Plini de vlagă și voioși
Și cu-oleacă de reproș
În frumoasa noastră vatră,
Generoși.

Vlad Mihăilă Ivașcu,
București

Epigrame
GH. ZARAFU

UNEI ȘCOLARIȚE

I-a plăcut să se distreze
Și pe lac să patineze,
Dar la școală — curios! —
Catalogu-i lunecos!

UNUI NEATENT

L-am văzut trecînd prin piață
Chiar pe roșu, neatent,
Și-am crezut c-a luat „vacanță"
Și de la comportament!

BOTANICA

Ia aminte, puișor!
Dacă nu înveți, să știi,
Catalogu-i un ogor
Unde cresc și bălării!

„ÎNTRECERE" ÎN CLASĂ

Bunul meu amic, Matei,
A tăcut de nota trei...
Dar l-a întrecut Rădoi,
Că el a tăcut de doi!

* * *

Cutezătorii

Redactor șef MIHAI NEGULESCU. Secretar responsabil de redacție: OVIDIU ZOTTA; Responsabil de număr: C. DIACONU; Prezentarea artistică: POMPILIU DUMITRESCU

Redacția Piața Scînteii nr. 1, București 33. Telefon: 17 60 10. ADMINISTRAȚIA, Editura „Scînteia" TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona prin „ROMPRESFILATELIA" – Sector export-import presă P.O.Box 12-201, telex 10376 prsfir București, Calea Griviței nr. 64–66.

Materialele nepublicate nu se înapoiază. Index 41836 12 pagini 1,50 lei

BRIGADA ÎNDRĂZNEŢILOR

Scenariu: ILIE TĂNĂSACHE
Desene: LIIANA şi VALENTIN TĂNASE

9

Rezumatul episodului precedent: Sudorii utecişti din echipa meşterului Grigore Bentu se află în preziua celui mai dificil examen din meserie: sudarea la 70 metri înălţime, a unui enorm subansamblu de la furnal. Zorii zilei i-a prins în baraca lor de santier.

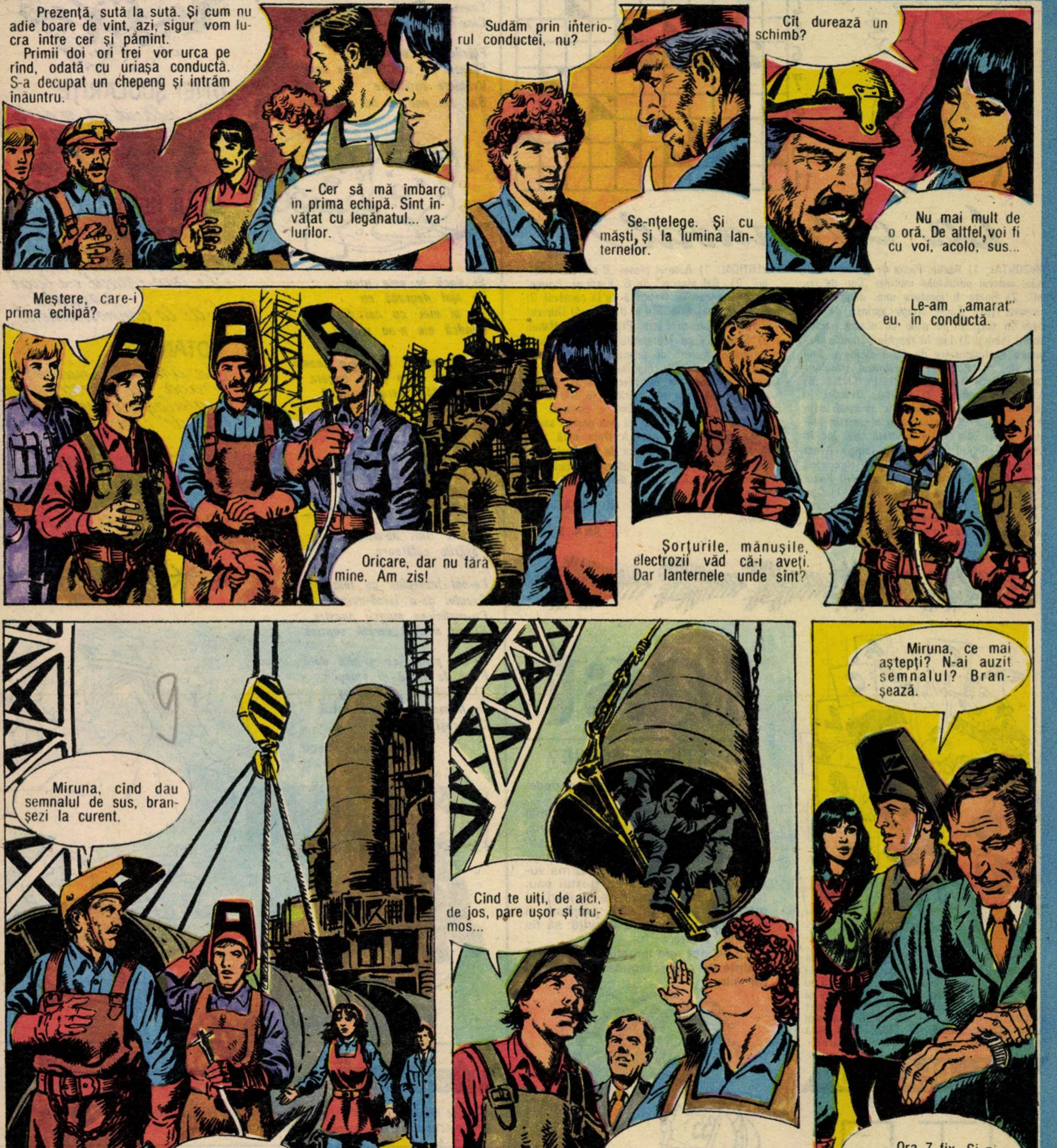
Prezenţă, sută la sută. Şi cum nu adie boare de vînt, azi, sigur vom lucra între cer şi pămînt. Primii doi ori trei vor urca pe rînd, odată cu uriaşa conductă. S-a decupat un chepeng şi intrăm înăuntru.
– Cer să mă îmbarc în prima echipă. Sînt învăţat cu legănatul... valurilor.
Sudăm prin interiorul conductei, nu?
Se-nţelege. Şi cu măşti, şi la lumina lanternelor.
Cît durează un schimb?
Nu mai mult de o oră. De altfel, voi fi cu voi, acolo, sus...
Meştere, care-i prima echipă?
Oricare, dar nu fără mine. Am zis!
Le-am „amarat" eu, în conductă.
Şorţurile, mănuşile, electrozii văd că-i aveţi. Dar lanternele unde sînt?
Miruna, cînd dau semnalul de sus, branşezi la curent.
Am înţeles, meştere!
Cînd te uiţi, de aici, de jos, pare uşor şi frumos...
Numai de n-ar uita să ne ancoreze în centurile de siguranţă.
Miruna, ce mai aştepţi? N-ai auzit semnalul? Branşează.
Ora 7 fix. Şi nici un pic de vînt... E bine... E foarte bine...

(Va urma)

JOI, 24 IANUARIE 1985,
ANUL XIX (NR. 903)

Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

PĂRINTE, ÎNDRUMĂTOR, ŞI VIAŢĂ PENTRU

Este în firea poporului nostru să-i omagieze pe cei mai vrednici fii ai săi, să evoce, cu prilejul unor momente sărbătorești, faptele lor de zidire trainică în folosul patriei; să glorifice eroismul maselor populare, din rîndul cărora s-au ridicat, în tumultul istoriei, mari conducători care au înțeles că este de datoria lor să facă totul pentru a patriei înălțare și și-au îndeplinit cu cinste această supremă îndatorire.

Istoria a înscris pentru totdeauna, în galeria acelor mari eroi care, așa cum scria Nicolae Bălcescu, „întrupară în sine individualitatea și cugetarea poporului spre a le manifesta lumii", luminoasa personalitate a tovarășului Nicolae Ceaușescu. Acum, la început de an, întreaga noastră națiune aduce un cald omagiu fiului său cel mai iubit cu prilejul sărbătoririi a peste o jumătate de veac de activitate revoluționară și a zilei sale de naștere. Această zi aniversară este sărbătorită, asemenea tuturor marilor evenimente ale țării, prin remarcabile fapte de muncă, prin importante realizări obținute în toate domeniile vieții economice și sociale.

Odată cu țara întreagă, purtătorii cravatelor roșii cu tricolor dau expresie, prin omagiul înălțător pe care îl aduc, în această zi de solemnă sărbătoare, ctitorului României socialiste, iubit părinte și îndrumător al tinerei generații, hotărîrii lor nestrămutate de a gîndi și a acționa în spirit revoluționar. Angajamentul lor pionieresc în fața conducătorului partidului și statului nostru are la bază voința fermă de a învăța, de a se pregăti temeinic pentru muncă și viață, de a merge, după absolvirea școlii, să muncească acolo unde patria are nevoie de ei.

Exemplul cel mai luminos, cel mai viu pentru tînăra generație, pentru pionierii patriei, de a munci și a învăța cu abnegație, de a se identifica cu marile năzuințe și idealuri ale poporului, de a se integra cu întreaga ființă în destinul colectiv al națiunii, este însuși secretarul general al partidului nostru, președintele Republicii Socialiste România. De peste o jumătate de veac, tovarășul Nicolae Ceaușescu s-a avîntat în lupta revoluționară, afirmîndu-se ca eminent militant comunist și înflăcărat patriot, punînd în evidență excepționalele sale calități organizatorice, politice și morale.

S-a născut la 26 ianuarie 1918, în comuna Scornicești din județul Olt. Printr-o fericită coincidență a istoriei, anul nașterii tovarășului Nicolae Ceaușescu avea să fie anul deplinei înfăptuiri a marelui vis ce străbate întreaga istorie a poporului nostru. Unitatea națională, visarea iubită a tuturor românilor, s-a împlinit la 1 Decembrie 1918, prin constituirea statului național unitar român. Și este deosebit de bogat în semnificații faptul că tovarășul Nicolae Ceaușescu, al cărui act de naștere poartă anul Marii Uniri, avea să se afirme drept cel mai dîrz luptător pentru apărarea acestei cuceriri istorice a poporului român, pentru întărirea unității naționale, a independenței și suveranității patriei. Un moment deosebit de important al acestei lupte consecvente îl constituie marea demonstrație antifascistă și antirăzboinică de la 1 Mai 1939, în a cărei organizare tovarășului Nicolae Ceaușescu și tovarășei Elena Ceaușescu, mereu împreună pe drumul luminos al revoluției, le-a revenit rolul fundamental.

Cînd avea vîrsta pionierilor de azi, tovarășul Nicolae Ceaușescu se afirmase cu strălucire în mișcarea revoluționară. Călit în focul luptelor politice din deceniul al patrulea, dovedind că nu are nimic mai presus decît binele țării, interesele vitale ale poporului, tovarășul Nicolae Ceaușescu s-a dovedit a fi, încă din primii ani ai revoluției și construcției socialiste, un strălucit conducător al maselor, puternic animat de idealul clădirii pe pămîntul României a unei vieți noi, într-o societate nouă. Alegerea sa în funcția supremă de conducere în partid, apoi ca președinte al Republicii a constituit expresia acordului unanim al tuturor conștiințelor națiunii noastre ca la conducerea destinelor sale să se afle fiul cel mai iubit al poporului. În acest an, cînd se împlinesc două decenii de la Congresul al IX-lea al partidului, tezele, ideile, orientările tovarășului Nicolae Ceaușescu, a cărui masă de lucru este țara întreagă, se regăsesc în toate măreețele înfăptuiri ce împlinesc noul chip al patriei.

Activitatea revoluționară de peste 50 de ani a tovarășului Nicolae Ceaușescu, întreaga sa viață dăruită partidului, țării, poporului român constituie, pentru tînăra generație, pentru pionieri un luminos exemplu pe care îl urmează cu însuflețire. Un exemplu de viață trăită la cea mai înaltă tensiune, luminată de convingerea că bătălia pentru progresul țării solicită energia fiecărei clipe. Un exemplu de gîndire cutezătoare și clarvăzătoare, întemeiată pe profunde investigații științifice în domenii dintre cele mai diverse, în politică și ideologie, în economie, în morală, în activitatea socială. Un exemplu de acțiune revoluționară racordată profund la cerințele prezentului și viitorului patriei, la voința și aspirațiile poporului, dînd un sens adînc angajării întregii noastre națiuni pe drumul de muncă, de eforturi creatoare al edificării societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintării spre comunism.

Tinerii patriei, milioanele de muncitori, țărani, intelectuali, pionieri, elevi și studenți, militari, sînt o generație care și-a probat deja, prin activitatea pe care o desfășoară în întreprinderi, pe ogoare, în institute de cercetări, în instituții de învățămînt și cultură, capacitatea creatoare și înalta responsabilitate socială. Avem un tineret care crește frumos; în rîndurile Uniunii Tineretului Comunist, al Organizației Pionierilor se formează oameni căliți moral și fizic, ale căror concepții despre muncă, despre viață, despre societate, despre prezent și viitor se dovedesc a fi rodul unor experiențe directe, al formării politice și civice în contact direct cu evenimente bogate în semnificații, cu munca pentru țară. Lor, tinerilor patriei, copiilor li se adresează frecvent secretarul general al partidului. Li se adresează cu generozitate, cu dragoste, chemîndu-i să fie în primele rînduri ale vastei activități constructive a poporului, chemîndu-i să se pregătească temeinic, pentru a fi nu numai continuatori a ceea ce s-a înfăptuit pînă în prezent, ci și descoperitori de noi taine ale naturii, făuritori de noi valori materiale și spirituale prin care să asigure progresul neîncetat al patriei.

De fiecare dată cînd se adresează tineretului patriei, tovarășul Nicolae Ceaușescu se referă direct și la pionieri, formulează idei, orientări și indicații de o deosebită valoare teoretică și practică pentru întreaga activitate a Organizației Pionierilor; iar purtătorilor cravatelor roșii cu tricolor, și nu numai lor, le cere să învețe cu pasiune, cu răspundere, să-și însușească, în anii de școală, tot ceea ce este avansat în domeniul cunoașterii, să deslușească tainele unor științe ca matematica, fizica, chimia, biologia, să aprofundeze limba și literatura română, istoria, geografia patriei, să împletească învățătura cu munca, să se pregătească multilateral pentru a deveni demni constructori ai socia-

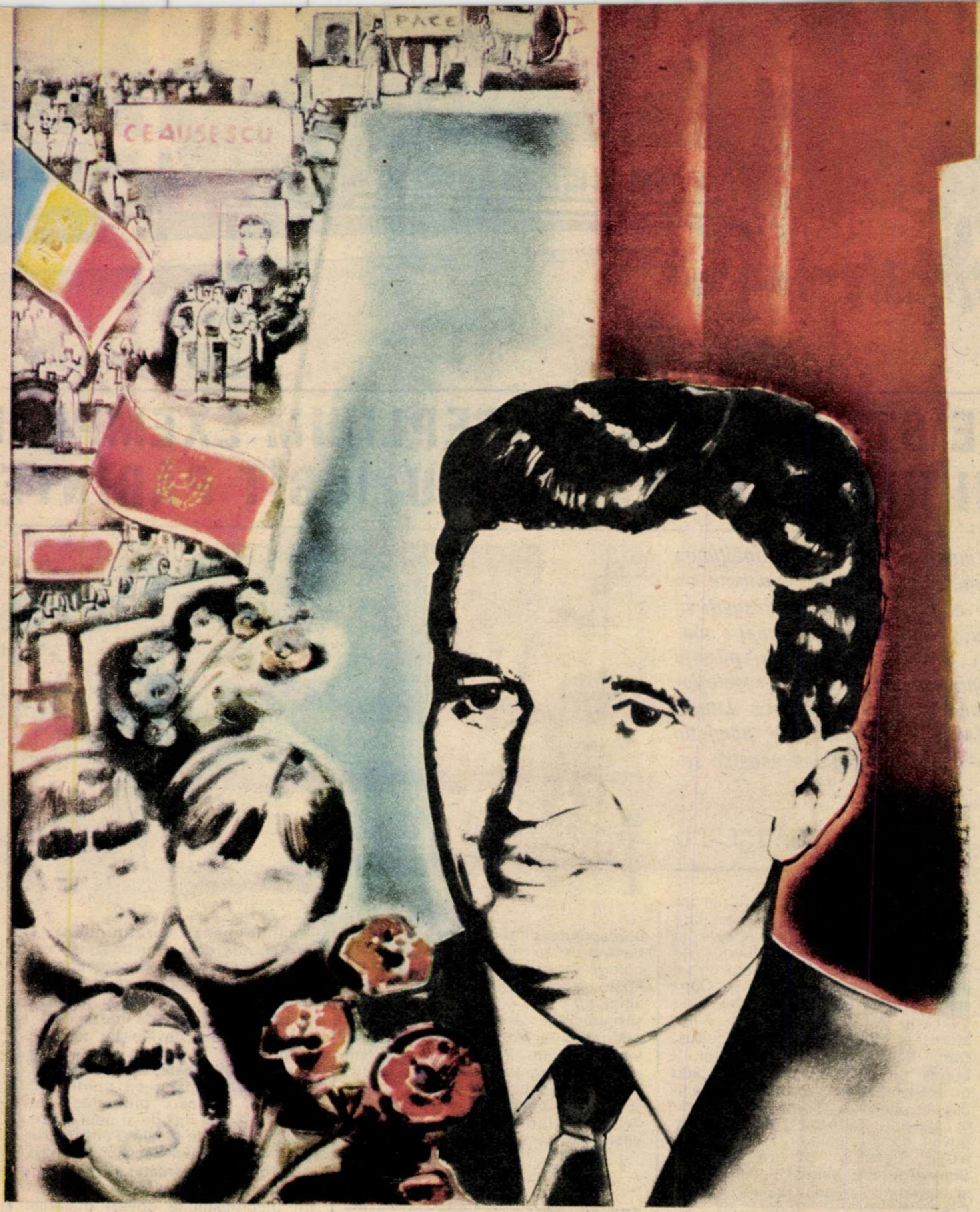

LUMINOS EXEMPLU DE MUNCĂ
TOŢI COPIII ŢĂRII

lismului şi comunismului, adevăraţi oameni noi ai societăţii noastre.

Acestor însufleţitoare chemări tinerii, pionierii le răspund cu puternic entuziasm, cu hotărîrea fermă de a le urma în mod exemplar, de a le împlini în munca lor, în întreaga lor viaţă. Ei ştiu că datorează partidului, secretarului său general condiţiile excepţionale de muncă şi învăţătură ce le sînt asigurate, tinereţea lor luminoasă, copilăria lor fericită, şansa de a trăi într-o ţară în care se construieşte, prin oameni, o societate pentru oameni. Ei ştiu — au văzut, au simţit, au avut posibilitatea să se convingă direct — cît de mare este grija pe care le-o poartă tovarăşul Nicolae Ceauşescu. Pentru minunatele condiţii de învăţătură şi de viaţă, pentru viitorul luminos pe care îl prefigurează documentele Congresului al XIII-lea al partidului, pînă la orizontul 2000, pionierii mulţumesc tovarăşului Nicolae Ceauşescu prin hotărîrea fermă de a se forma ca muncitori, ţărani şi intelectuali care să gîndească şi să acţioneze în spirit revoluţionar, să facă totul pentru a avea o cît mai mare contribuţie la ridicarea României pe trepte tot mai înalte de progres, de civilizaţie socialistă şi comunistă.

În acest moment de solemnă sărbătoare, cînd partidul, ţara, poporul aduc tovarăşului Nicolae Ceauşescu un fierbinte omagiu, cu prilejul sărbătoririi a peste 50 de ani de activitate revoluţionară şi a zilei de naştere, pionierii patriei sînt convinşi că cea mai înaltă cinstire pe care o pot aduce celui ce le este iubit părinte, prieten şi îndrumător, conducătorului partidului şi al ţării, o constituie hotărîrea lor nestrămutată de a-i urma îndemnurile înflăcărate, de a răspunde la însufleţitoarele chemări ce le sînt adresate, prin muncă, prin învăţătură, printr-un comportament exemplar la şcoală, în familie, în societate. Legămîntul lor solemn făcut în faţa partidului, a secretarului său general este acela de a acţiona, cu toată puterea vîrstei lor, în permanenţă, în spiritul înaltelor trăsături ale patriotismului revoluţionar. De a învăţa, de a munci cu elan tineresc acolo unde se hotărăsc prezentul şi viitorul patriei.

În acest sens, supremul exemplu care însufleţeşte eforturile tuturor tinerilor şi copiilor, ale întregului popor, este însăşi eroica viaţă de muncă şi luptă a tovarăşului Nicolae Ceauşescu, cel mai de seamă fiu şi conducător al poporului român din toate timpurile.

Cutezătorii

NE STRĂDUIM SĂ ÎNDEPLINIM EXEMPLAR TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU, IUBIT PĂRINTE

> *„Faceți totul, dragi prieteni tineri, pentru a fi la înălțimea încrederii partidului nostru comunist, a condițiilor minunate ce vă sînt create. Învățați, munciți, munciți și învățați, însușiți-vă cele mai noi cuceriri ale științei și cunoașterii, concepția materialist-dialectică, fiți cutezători, prețuiți strămoșii și părinții voștri, acționați permanent în spiritul romantismului revoluționar, pregătiți-vă să fiți întotdeauna gata de a vă face datoria de a duce înainte neabătut făclia progresului pe pămîntul României, mesajul de pace și colaborare al națiunii noastre socialiste cu alte națiuni ale lumii!"*
>
> **NICOLAE CEAUŞESCU**

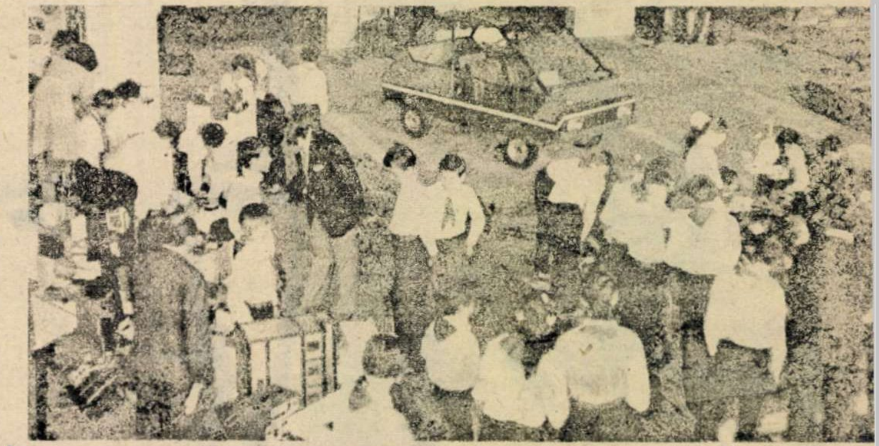

UN ŞIRAG DE NESTEMATE ALE SUCCESELOR LA ÎNVĂŢĂTURĂ

În curînd școala își va deschide din nou porțile, iar cel de-al doilea trimestru școlar își va face debutul. Semnalul cutezanței, pe un traseu mereu ascendent la învățătură, îl dau cei care au încheiat exemplar primul trimestru. Cu asemenea roade strălucite se prezinta la ora actuală numeroși pionieri ce s-au făcut cunoscuți în rîndurile tuturor colegilor, în fiecare localitate și județ din țară. Printre cei care își înscriu numele într-un chenar de onoare sînt și mulți cutezători de pe plaiurile județelor Mureș și Constanța. Dintre ei îi amintim pe Alina Vlad, de la Școala Crebeniș, Alina Mureșan, de la Școala nr. 1 Luduș, Daria Răileanu, de la Școala nr. 2 Luduș, Ligia Drăghici, de la Școala nr. 6 Sighișoara, Corina Fodor, de la Școala Sîncraiu, Sorin Bărăian, de la Școala Sărmașu, Antoniu Popovici, de la Școala nr. 2 Sovata, Lenuța Tătaru, de la Școala Sîngeorgiu de Mureș, Lucian Nuțiu și Lavinia Crișan, Școala nr. 3 Crenguța Boloș, Școala nr. 15 Claudiu Puiac, Școala nr. 6, Delia Micu, Satmari Gyöngye, Andrada Suciu, Școala nr. 17, din municipiul Tîrgu-Mureș; după cum pionierii fruntași constănțeni, Mirela Vijan, de la Școala nr. 1 Medgidia, Gabriela Negroiu, de la Școala nr. 1 Hîrșova, Georgiana Luță, de la Școala Cogealac, Gamera Urania, de la Școala Techirghiol, Raluca Andrei și Luiza Petcu, de la Școala Eforie-Nord, Mirela Mergeani, de la Școala Cobadin, Luciana Vlad, de la Liceul nr. 2 Mangalia, Viviana Trifu, de la Școala Negru-Vodă, Nadina Cristache, de la Școala nr. 4 Cernavodă, Valentin Țăranu, de la Școala Dorobanțu și colegii fruntași din reședința de județ, cum sînt Casandra Flavia Vasile, Ovidiu Drăghici, Adriana Cîteia, Cozmin Teodorov, Claudia Poteră, Razvan Tatcu, Flavius Burac, Mihaela Mareș, Cătălin Bidian, Aurelia Vlăduc, Loredana Cartacai, Diana Căpățînă, Gabriel Gorun. Șirul exemplificărilor este bogat, întrucît la finele primului trimestru școlar corespondenții din fiecare județ se bucurau și se mîndreau cu numeroși colegi fruntași. Ei sînt prietenii noștri dragi, copii ca toți copiii de altfel, cu priviri senine, copii frumoși și harnici, pe care cu toții îi prețuim, îi îndrăgim și ne mîndrim cu ei. Notele strălucite în catalog confirmă puternica angajare, de tineri revoluționari romantici, hotărîți să învețe și să muncească neprecupețit, roadele învățăturii să poarte sclipiri de nestemate pe chipul minunat al țării

M. MICU

PERMANENŢA IUBIRII DE ŢARĂ

Dragostea fierbinte față de țara, față de milenara sa istorie, de glorioasele tradiții de luptă revoluționară ale clasei muncitoare, ale comuniștilor, îi mobilizează în fiecare an pe pionierii tuturor satelor și orașelor în marea acțiune-concurs „Patrie română, țară de eroi". Efectuînd descoperiri arheologice, cercetînd trecutul localităților natale, culegînd date și documente despre aceia care de-a lungul timpului au luptat și s-au jertfit pentru apărarea pămîntului strămoșesc, pentru libertate și dreptate socială, copiii țării restituie așezărilor în care s-au născut bogate mărturii materiale, privitoare la istoria locală, contribuind totodată la îmbogățirea patrimoniului spiritual al poporului nostru. Rezultatele acestei entuziaste activități se înmănunchează, pretutindeni, în sute și sute de colțuri muzeistice și muzee școlare. Cu fiecare ediție a marii acțiuni menite să cultive în rîndurile celei mai tinere generații iubirea de țară, harta muzeistica a pionierilor țării devine tot mai bogată.

De la **Pătîrlagele**, așezare din județul Buzău, aflăm că printre frumoasele realizări pionierești ale anului 1984 se înscrie și noul muzeu școlar de istorie locală. Pentru strîngerea materialului necesar amenajării lui copiii au cercetat vechile vetre ale satelor care păstrau de mii de ani incontestabile dovezi materiale ale vieții și muncii celor care au trait aici în urmă cu mii de ani, au scormonit nenumărate ceasuri prin arhivele părinților și bunicilor, ale sătenilor pentru a da la iveală documente importante privind evenimentele celei mai importante din istoria așezării.

Și iată că acum roadele acestei munci pasionante se înmănunchează în cele trei săli ale noului muzeu școlar care găzduiește peste o mie de exponate. Cei care vizitează muzeul iubitorilor de istorie din Pătîrlagele întîlnesc aici numeroase materiale arheologice care vorbesc despre cei ce au locuit pe meleagurile acestea din cele mai vechi timpuri, unelte și obiecte care amintesc de practicarea de milenii a prelucrării metalelor, a agriculturii și păstoritului, precum și numeroase imagini și documente, cu valoare istorică. O bogată colecție etnografica prezintă portul, tradițiile și ocupațiile locuitorilor din Pătîrlagele, din Valea Sibiciului, Mînăstirea, Mărun țișu, Crîng și Valea Lupului, alte numeroase obiecte și imagini ilustrînd transformările înnoitoare ce au avut loc pe acest meleag buzoian în anii socialismului.

Cercetînd istoria locală, copiii din Pătîrlagele și satele ce-i aparțin, asemenea celor din sute și sute de alte localități, au retrăit evenimentele și-au cunoscut strămoșii, lăsînd totodată celor ce le vor urma în băncile de școală mărturia prețuirii pe care o acordă acelora care prin viața și munca lor au contribuit la alcătuirea unor luminoase pagini de istorie.

ECATERINA ROȘCA

ÎNDEMNURILE ȘI ÎNDRUMĂTOR

PIONIERII AGROBIOLOGI DIN SÎNTANA

Pentru copiii din comuna Sîntana, județul Arad, drumurile acestei vacanțe duc în fiecare zi și pe la Casa pionierilor și șoimilor patriei. Valerica Toma, Anton Hell, Alina Daciana Sinescu, Monica Igna, Gabriel Vreme, Walter Hell, Rodica Paicu, Iosif Reinholtz, Nicoleta Solomon și mulți alți pasionați de agrobiologie se opresc la sera ce se înalță chiar în curtea „casei". Este o construcție nouă, cu pereți și acoperiș de sticla ale cărei lucrări au fost încheiate de către pionieri în cinstea celui de-al XIII-lea Congres al partidului. Aici își desfășoară ei acum cercetările, bucuroși că își pot îndeplini o mai veche dorință — aceea de a cultiva în orice anotimp flori, răsaduri de legume și ciuperci.

Deocamdată primele recolte vor fi culese din ciupercăria a cărei suprafață totalizează 50 mp și de pe care vor obține 500 kg de ciuperci pe ciclu de producție. Le-a trebuit pionierilor din Sîntana peste 500 de ore de muncă patriotică pentru a amenaja rafturile pe care le-au dispus în cinci etaje. Îmbrăcați în halate albe, Rodica, Valerica, Iosif și ceilalți colegi pe care îi reunește aici, la sera, aceeași pasiune se opresc în fiecare zi în fața rafturilor din ciupercărie. Ei controlează cu atenție termometrele pentru a vedea dacă temperatura încăperii corespunde cu aceea necesară dezvoltării ciupercilor.

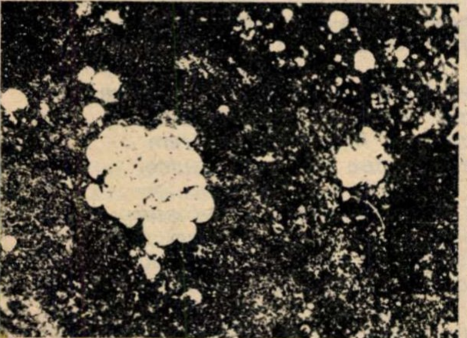

Pionierii din Sîntana au rezervat o altă suprafață, de aproape 50 mp, cultivării răsadurilor de legume și a peste 2 000 fire de garoafe. Răsadurile, ca și florile sînt încă de pe acum așteptate de locuitorii din comună.

Noua seră, amenajată prin hărnicia pionierilor, se adaugă unei alte frumoase realizări de la Casa pionierilor și șoimilor patriei Sîntana — crescătoria de iepuri. În decursul anului 1984, pionierii s-au ocupat de creșterea și îngrijirea a peste 100 de iepuri din rasa „Chinchilla". Acum copiii se ocupă de îngrijirea unei noi serii de iepuri.

Aceste frumoase împliniri ale pionierilor din Sîntana sînt doar cîteva care vorbesc despre dragostea lor pentru muncă, despre modul în care înțeleg să se pregătească pentru viitor, animați de dorința fierbinte de a contribui, asemenea harnicilor lor părinți, la înflorirea comunei lor natale, la înflorirea patriei.

R. ECATERINA

CETATEA DIN INSULĂ

Un loc permanent de cercetare pentru arheologi se află pe malul Dunării, unde Mircea cel Bătrîn a ridicat cetatea Giurgiu, înaintea eroicei bătălii de la Rovine. Giurgiuvenii obișnuiesc să spună curent despre acest loc, aflat în vecinătatea platformei industriale a municipiului: „La cetate". Cei mai activi colaboratori ai specialiștilor de aici, din rîndul copiilor, sînt pionierii arheologi și istorici de la Școala nr. 4 din Giurgiu, deveniți cunoscuți și consacrați în edițiile de pînă acum ale marii acțiuni pionierești „Patrie română, țară de eroi". La fiecare ediție, ei au ocupat un loc tot mai bun în clasamentul general. Cei de la „Columna", căci așa se intitulează cercul, au devenit cunoscuți cititorilor noștri. Reluînd legătura cu ei pentru a afla cum „comorile aduse la lumină" s-au îmbogățit, în ce fel activitățile și acțiunile preconizate de echipajul lor și-au găsit o finalizare grăitoare, i-am găsit în plin lucru. Ei pregătesc expoziții în școală și la nivelul municipiului în care tematica pasionantă pentru ei este de însuflețitoare actualitate: înflorirea localității natale și a județului în cei douăzeci de ani care au trecut de la Congresul al IX-lea al partidului. Privind spre trecutul glorios, pe aceste plaiuri, ale cărui vestigii se află într-una din cetățile eroului de la Rovine, tinerii istorici trăiesc prezentul, prin a-i oglindi anii, inegalabili, în acțiuni și activități închinate celor douăzeci de ani de glorioasă construcție socialistă.

O MARCĂ PIONIEREASCĂ DE PRESTIGIU: UNIVERSAL EL-35

Cu toții erau entuziasmați de idee numai că... nu prea vedeau cum vor fi ei în stare s-o pună în practica! Schema prevedea nu mai puțin de 16 aparate mari, încorporate într-un sistem deosebit de complex. Ampermetre, voltmetre, frecventmetre, osciloscop și încă multe alte astfel de aparate urmau să alcătuiască o lucrare de mare sensibilitate și eficacitate. Electroniștii cu „state" mai vechi la Casa pionierilor și șoimilor patriei din Piatra Neamț se gîndeau să ambiționeze și să încerce, dar parcă nu se încumetau încă. Aflînd despre frămîntările colegilor lor, pionierii de la laboratorul de design au cerut să-și arunce și ei privirile peste schemă. „Cine știe, poate vom putea fi și noi cu ceva de folos", le-au zis ei, dîndu-le astfel și mai mult curaj.

Au trecut zile, săptămîni și chiar luni de zile pînă cînd îndrăznețul plan să înceapă a fi pus în aplicare. Membrii cei mai pasionați ai laboratoarelor de electronică și design au venit cu idei ingenioase de folosire a celor mai diverse materiale recuperabile. Îndrumați de profesorii lor, Ioan Gafița și Dumitru Simionescu, ajutați și de specialiști de la Atelierul de automatizări al Combinatului de fire sintetice de la Săvinești, pionierii s-au angajat într-o muncă de-a dreptul pasionantă. Cu fiecare zi care trecea, visul lor, la început părînd nerealizabil, prindea contur. Masa de comandă, masa de copiat și proiectat circuite electrice, panoul frontal cît și sculele încorporate în montaj începeau să se afle tot mai aproape a intra în funcțiune.

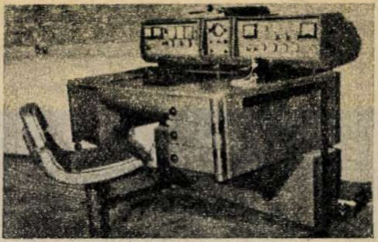

Nerăbdători, Lucian Florea, Ștefan Apostol, Cătălin Berea, Doru Sechelaru, Daniel Talmaciu, ca de altfel toți ceilalți, cum prindeau un timp liber fugeau, chiar și pentru o jumătate de oră, la Casa pionierilor și șoimilor patriei, pentru a mai lucra cîte ceva. Astfel, în laboratorul de electronică, de dimineață și pînă seara se lucra din plin. Impresionantul aparat — cuprinzînd principalele aparate de măsură și control necesare în realizarea și verificarea montajelor electronice — a fost, cu cîteva luni în urmă, înfăptuit!

Iată cum, o lăudabilă ambiție — aparatul situîndu-se între noutățile în domeniu — dublată de ingeniozitate, de muncă perseverentă, ca și de condiții excelente de lucru și colaborare, a fost pusă în practică, dînd astfel o frumoasă strălucire activității pionierești.

ELENA MĂNESCU

DRUMUL MĂTĂSII TRECE ŞI PE LA CUJMIR

Peste ogoarele și livezile comunei Cujmir, județul Mehedinți, a nins bogat. Sub stratul gros de zăpadă dorm boabele de grîu semănate de cu toamnă, iar pomii se odihnesc și ei pentru ca la primăvară să pornească din nou la strînsul sevelor, pentru a rodi fructele mari și parfumate.

Stratul de zăpadă a acoperit și pepiniera pionierilor, aflată în imediata apropiere a școlii din comună. Cînd soarele va încălzi pămîntul și frunzele vor înveșmînta din nou copacii, de aici vor pleca zeci și zeci de puieți de dud, a căror creștere a fost urmărită cu migală și pricepere de copiii comunei. Duzii crescuți în pepinieră sînt apreciați de toți locuitorii Cujmirului. Peste 500 de puieți au fost plantați numai anul trecut sub simbolicul generic „Ștafeta generațiilor" din cadrul amplei acțiuni pionierești „Tot înainte!". Pomii tineri cresc acum înfrumusețînd străzile, marginile șoselei ce traversează localitatea, dar pot fi întîlniți chiar și în curțile gospodarilor. Pionierii se îngrijesc de creșterea acestor pomi pentru că în comuna Cujmir, ca și în multe alte localități din țară, sericicultura se extinde cu fiecare an.

O mare parte din frunzele duzilor plantați de copii sînt culese tot de ei pentru a asigura viermilor de mătase o hrană cît mai abundentă. Pentru că copiii din Cujmir au îndrăgit și ei sericicultura. Anul trecut, de pildă, în perioada optimă de creștere a viermilor de mătase școala devenise un uriaș laborator în care prin grija copiilor au fost produse și valorificate circa 200 kg gogoși de mătase de calitatea I. Astfel, angajamentul pe care și l-au asumat a fost nu numai îndeplinit, ci și depășit — realizare cu care copiii din localitatea mehedințeană se mîndresc și care îi determină să-și mobilizeze forțele spre mai mult.

LA MULȚI ANI, IUBIT CONDUCĂTOR!

Cu dragoste fierbinte

Cu dragoste fierbinte azi aducem
Partidului alese mulțumiri
Și bravului erou pe care-l are-n frunte
Și-i ctitorul măreților zidiri.

Atîta de frumoasă azi ne este
Copilăria – floare între flori,
Că-i ocrotită de părinți de seamă
Și de lumina celor trei culori.

Și-atîta de bogată este țara
În soarele amiezii românești
Încît pe ramuri rodul nu încape
Și-ți pare bine că din plin trăiești.

Mulți ani! vă spunem toți copiii,
Părinte drag, viteaz conducător,
Spre vîrsta cea de aur ne conduceți
Fiind al țării braț cutezător!

Cristina Botaș,
clasa a VII-a,
Școala nr. 29, Galați,

Recunoștință

Îți mulțumesc, partid, că ai ales
În fruntea ta pe cel mai vrednic fiu
Acolo-n sala marelui Congres
Unde cei bravi istoria o scriu.

Îți mulțumesc, partid, cu glas fierbinte,
Pentru conducătorul drept și bun,
El pentru noi e cel mai drag părinte
Și dîrz apărător de plai străbun.

Îți mulțumesc acum cu tot firescul,
Partid iubit, că-n marele Congres
Pe el, pe Nicolae Ceaușescu,
În fruntea tuturor l-ai reales.

Să ne trăiască-n pace pentru țară
În jurul lui din trup vom face zid,
La noi să fie veșnic primăvară
Și-n fruntea țării Comunist Partid!

Paul Constantin,
clasa a V-a,
Școala nr. 5, Alexandria

Te înalți în inimile noastre

Tu ai înfrînt și ger, și viscol,
Și ai săpat izvor în piatră,
Ai presărat eterna pace
În româneasca noastră vatră.

Te-nalți în inimile noastre
Cum urcă seva nouă-n fagi
Și-ai coborît din mîndre astre
Un basm copilăriei dragi.

Grigore Marius,
clasa a V-a,
Roșiori de Vede

Cu el sîntem o țară și-un popor

Ninge-n Carpați cu albe flori de măr,
lumina peste piscuri curge blîndă,
e sărbătoare-aleasă-n tricolor,
văzduhul e un cîntec de izbîndă.

Cu fiul cel mai bun sîntem din nou
ca-n datina străbună față-n față,
cinstindu-i fapta-naltă de erou
și-a gîndului superbă dimineață.

Îl știe-n vatra scumpă-ntregul neam,
izvoarele tresar la vorba-i dulce,
cu floare se îmbracă orice ram
grăind în limba lui Ion Neculce.

Noi îl iubim că-ntotdeauna-l știm
cu inima arzîndu-i pentru țară,
cuvîntu-i drept e un stindard sublim
vestind o nesfîrșită primăvară.

E scutul lui al țării tricolor,
iar sceptru-i e din razele dreptății,
cînd spune pace, spune viitor
și-o lume-a muncii și a demnității.

Ninge-n Carpați cu albe flori de măr,
lumina peste piscuri curge blîndă,
cu el sîntem o țară și-un popor
ce mergem din izbîndă în izbîndă.

CORNELIU STOICA

Cînd patria Eroul își cinstește

Cînd patria Eroul își cinstește,
La ceasul de aleasă sărbătoare
Se-mbracă-n cîntec inima, se face floare
Și-și schimbă chipu-n luminoasă stea,
Iar glasul ei în imnuri urcă bucuria.

Ne e iubit părinte, ocrotitor și drag
Veghindu-ne cu-a dragostei căldură
Să creștem dîrji, puternici, impetuoși ca marea,
Revoluționari suind spre luminosul prag
Al erei comuniste – viitorul,
De-aceea îi urmăm neobosit chemarea
De-a fi fruntași în muncă, model la-nvățătură
Și a-i urma, cu țara, exemplul 'nalt și zborul.

Cînd patria Eroul își cinstește,
La ceasul de ianuarie și zăpezi,
Din vorba lui de pace-ntre popoare
Parcă-nfloresc toți merii prin livezi
– Din fiece petală un copil zîmbește
Și-i cer senin pe Terra și-i liniște și-i soare!

FLORENTIN POPESCU

Copilăriei noastre îi este trainic scut

El vine din adîncul veacurilor de luptă,
Coboară din visul atîtor martiri,
De-acolo unde jertfa e steag pe redută
Vestind anotimpul de mari împliniri.

Copilăriei noastre îi este trainic scut,
Apărător al păcii și-al dreptului la viață,
Gîndul lui ca grîul rodește neîntrerupt,
Iar fapta-i mărturia cea mai îndrăzneață.

E Ceaușescu fiul acestui neam erou,
Părinte ce ne duce spre culmile semețe,
Îi auzim oriunde al pașilor ecou
Și vorba-i ce ne-ndeamnă și ne dă povețe.

Cătălin Ionescu,
clasa a VII-a,
Școala nr. 29, Galati

Nume de erou

Simbol al vitejiei neînfrînte, erou al păcii.
Fiu al poporului, stejar crescut din el.
Un om, un comunist, în viața zbuciumată
A lumii, are cel mai nobil țel.

Clădind un vis adevărat
Din soarele mileniului ce vine,
Statornicește țării falnic drum
Spre comuniste, 'nalte zări senine.

Un om, un comunist, un brav erou,
Prin fapte, cutezanță, dăruire
Față de patrie, partid și viitor
Înalță slava țării-n omenire.

Stindardul alb al păcii și lumina,
Și florile, și drumul nostru nou,
Poporul le unește într-un nume:
E Ceaușescu, nume de erou.

Justina Bandol,
clasa a VI-a,
Școala nr. 156, București

Îi mulțumim din suflet

Pentru grija ce ne-o poartă,
Mereu, necontenit,
Îi mulțumim din suflet
Conducătorului iubit,

Ni-i ca un bun părinte,
De țară iubitor
Și vrednic o conduce
Spre culmi de viitor.

El pentru pace luptă
Și pentru omenie.
Ca pe planeta noastră
Război să nu mai fie.

Sub ocrotirea-i părintească
Noi ne-ndreptăm cutezători
Spre-al țării viitor de aur
Ce-i vom fi harnici ziditori

Mădălina Elis Matei,
clasa a IV-a,
Starchiojd, jud. Prahova

Dacă noi înălțăm vise mari spre luceferi

Dacă noi zîmbim către cerul senin
E pentru că strămoșii noștri au visat
Împletindu-și inimile
Cu firul argintiu al rîurilor,
Cu foșnetul cald al stejarilor,
Cu murmurul lin al izvoarelor.

Dacă noi înălțăm vise mari spre luceferi
E pentru că ei s-au jertfit
Împletindu-și sîngele
Cu lutul încins al patriei,
Cu firul vînjos al ierburilor,
Cu mirosul suav al grînelor,
Cu zborul avîntat al păsărilor.

Dacă noi sîntem ciresi înfloriți,
E pentru că avem credința în țară,
În popor,
În iubitul nostru conducător,
În soarele care răsare zi de zi
Peste pămîntul scumpei noastre Românii

Roxana Andreea Pop,
clasa a VI-a B,
Școala nr. 3, Hunedoara

Cu fapte mari cinsti-vom viitorul

Azi noi victorii, patrie iubită,
Sărbătorim cu tine laolaltă
Și îți urăm să urci nebiruită
Sub zarea comunismului, înaltă.

În clipele deplinei bucurii,
Născută dintr-a inimii văpaie,
Ne îndreptăm iubirea de copii
Spre dragul Ceaușescu Nicolae.

De veghe stă, apropiat ne este,
Cuvîntul său înalță-ntreg poporul,
Iar noi, ca Feți-Frumoșii din poveste,
Cu fapte mari cinsti-vom viitorul.

E viitorul nostru și al țării,
De-aceea toți, în ceas sărbătoresc,
Aducem slavă-n largurile zării
Pămîntului de glorii, românesc.

CORNELIU ȘERBAN

Legămînt

Noi, copiii României socialiste, ne-angajăm
Pe planeta noastră bună, viața să o apărăm
Ca seninul cer al Terrei să nu fie tulburat
Și doar vers și bucurie să răsune în înalt.

Sîntem viitorul țării. Pentru măreția ei
Să-nvățăm de la străbunii ce-au pus patriei temei
Pentru împlinirea noastră, pentru vatra strămoșească,
Făurind o lume nouă care-n veci să înflorească.

Noi, copiii României, creștem demn sub tricolor
Comunistul Ev de mîine ne așteaptă-ncrezător
Ca să ducem mai departe dragostea unui popor
Pentru România mamă și-al ei brav conducător.

Făurarului de țară, înțelept conducător,
Celei mai alese fiice a acestui brav popor,
Cald omagiu și vibrantul inimilor legămînt
Să triumfe comunismul pe al țării scump pămînt!

Ruxandra Constantinescu,
clasa a VI-a, Școala nr. 80, București

Un cînt — suprem omagiu

Un cîntec se cuvine, un cînt deplin, înalt
Cît zările acestea albastre, carpatine,
Un cînt aprins și falnic, ca purpura din fald,
Pe care harnic vîntul să-l poarte-n zbor cu sine.

Un cîntec-imn în care, entuziaști, poeții
Să își unească versul cu cel al ciocîrliei
Și pe vrăjite strune, în clarul dimineții,
Superb să îl răsfire pe cerul României.

Un cîntec fără seamăn, poem duios, fierbinte
Pentru bărbatul care sublim ne-ntruchipează,
Pentru al țării vrednic, destoinic președinte
Cu sufletul făclie ce pururea cutează.

Un cînt – firesc elogiu, urcînd sub bolta vastă,
Pentru alesu-acestui popor: fiu dîrz și demn
Care-a făcut din muncă și luptă vrerea noastră,
Din propria-i viață exemplu și îndemn.

Un cîntec pe potrivă îi sîntem azi datori,
Un cînt solemn de-adîncă cinstire și iubire
Acelui ce ne este lucid conducător
Și calea ne-o arată spre culmi de înflorire...

ION SEGĂRCEANU

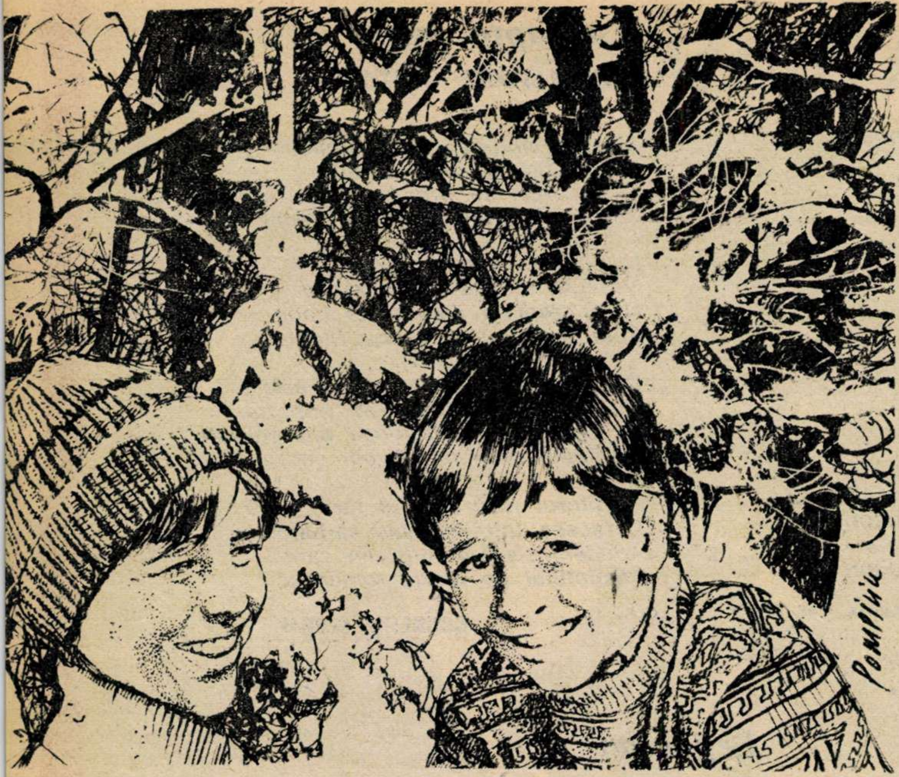

Reîntoarcerea
la Porțile de fier II

Schiță de **ION CRÎNGULEANU**

Dacă ar fi după mine, aș da uitării necazul pe care mi-l tot aducea aminte Mituș Todea. El zice că bradul pe care l-am sădit amîndoi în fața școlii noastre, acum doi ani, la Porțile de Fier II, ar fi acum mai înalt decît noi dacă ne-am ridica unul pe umerii celuilalt. Cînd l-am plantat, nu ne gîndeam că va veni o vreme să ne despărțim; încă nu ne era prea clar că un șantier are sfîrșit și că trebuie să plecăm în altă parte cu familie cu tot.

Și-n timp ce Mituș turna găleata cu apă la rădăcina bradului pe care-l pusesem de cîteva clipe, nu știu cum mi-a venit de l-am întrebat:

– Todeo, voi unde plecați?

Mituș m-a privit scurt și-a spus:

– Unde plecați și voi.

Asta însemna că părinții mei se înțeleseseră cu ai lui să plecăm toți la Motru.

Am mai pus puțin pămînt și l-am bătut bine cu piciorul, iar brădulețul ne-a dat de înțeles că se simte bine și că nu întîrzie să crească.

Prin clasa noastră, fetele și băieții discutau în pauze cam pe unde vor ajunge fiecare. Ne uitam la hidrocentrală și parcă ne părea rău că se terminase lucrul cu ea; cînd crești în șantier simți cum îți fuge timpul de sub picioare.

– Parcă anul trecut îmi spuneai că ai noștri au de gînd să se transfere la metroul bucureștean, zise Mituș într-o doară.

– Uite că au ales Motrul. De mîine începem să ne facem bagajele. Tata spune că vom pleca cu trenul, deși avem și noi și voi Dacia 1300.

Discutam și păream sau chiar eram melancolici. Ne uitam la măreția hidrocentralei și simțeam cum face parte din noi, și că într-un fel parcă și ea suferea că ne știe plecînd. Tata-i fierar betonist, la fel și nea Pamfil Todea; pîinea cîștigată de ei e aur, nu beton. Bineînțeles că-i mai bine pentru noi toți să plecăm la Motru și nu la metrou; deși sincer să fiu nu mi-ar displace Bucureștiul. Dar am auzit că la Motru există un liceu special în care se învață mineritul și mă atrage mai mult ca orice. Pe urmă și tata și nea Pamfil sînt atrași ca de un magnet de Motru. Încă cu trei ani în urmă i-am auzit punînd la cale această aventură.

*

Plecarea noastră a fost destul de impresionantă dacă stau să mă gîndesc în ce fel i-am văzut pe toți muncitorii cum se îmbrățișau și le părea rău că se despart. Dar erau convinși de-aceeași lege: „orice șantier are un sfîrșit" și trebuie să te gîndești la altul. Numai că...

La Motru, ce-i drept, e mai oraș decît la Porți. Dar e aglomerație ca la București, pe cinste. A trebuit să treacă vreo lună de zile și de seri ca să ne obișnuim cu gîndul că minerii de-aici arată prin oraș ca profesorii și învățătorii, fără căști și salopete. La noi, la Porțile de Fier, în șantier, îl vedeai pe fierar-betonist sau pe macaragiu, prin colonie, exact cum era la treabă, în salopetă și cu cască pe cap.

– Bă, Sile, ai văzut, aici la Motru, fac „engleză" și cei dintr-a V-a, îmi zice, mirat ca un pui de cuc, Todea într-o pauză, la școală.

– Ei, și? zic eu. Ce, noi n-am făcut franceza începînd dintr-a V-a?

– Da, mă Sile. Dar era franceză și nu engleză! și-a dat el cu părerea.

– Las' că-i tăiem la geometrie. Noi, ăștia din șantier, avem în sînge conurile și secantele, pe cînd cărbunarii se dau mai tare la chimie, l-am liniștit eu. Nu vezi cît sînt de atașați de eprubetele lor? În plus, unii au și ochelari, par cercetători, pe cînd noi vedem cu ochiul liber totul.

Rîdeam amîndoi, nițel mînzește, dar ne dădeam mai „cineva" pentru faptul că sîntem „șantieriști". Lucrurile au început să se mai liniștească într-o duminică, după-amiază, la Clubul din Motru cînd s-a arătat că eroii muncii socialiste Mitu Pitaru, adică taică-meu, și Dobre Cărăgăui – un miner din Motru, sînt „la fel de egali"; adică-s la fel de valoroși fie în abataje, fie în șantier. În plus, tata avea la activ și-o hidrocentrală... Pe Mituș îl tot urmărea bradul de la Porțile de Fier.

– Sile, ce-ai zice dacă...

– E?...

– Ce-ai zice dacă ne-am duce după brad, să-l aducem aici, în fața școlii?

M-am uitat la el, l-am cîntărit, l-am măsurat și mi-a plăcut ideea.

– Cum? l-am întrebat.

– Ne înscriem în „excursie". Plecăm sîmbătă la prînz și luni la 7 sîntem la Motru. Ce zici?

– Nu-i rău.

În plus cădea lapoviță și ninsoare. Pe cuvînt, era foarte romantic și atractiv. Noi, și eu și Todea, „bătrîni" în clasa a VII-a, cum ne ziceau bobocii dintr-a V-a. Plus cu plus dă plus, adică eu și cu Mituș ne-am convins părinții să facem o călătorie pînă la Porți și retur, așa ca să ne mai potolim nostalgiile. Tot drumul, pînă acolo, am discutat cîte-n lună și-n stele, dar mai ales ne refeream la...

– O fi trecut de ulucile acoperișului... zice Mituș, după ce am depășit Drobeta.

– Cînd să treacă, dacă are numai doi ani? l-am contrazis eu.

– O fi luat-o razna fără să vrea...

– Dar dacă?...

– Ce vrei să spui?

– Dacă?...

– O fi fost secetă?!

– Nu. Dacă l-au scos alții și-au plecat cu el pe la Rovinari sau Brăila?

Lui Mituș i-au strălucit ochii și n-a mai scos nici un cuvînt. Așa am tăcut ca doi stîlpi de piatră pînă în fața școlii cînd...

Ce să vă mai spun. Făt-Frumos era acolo, vai, și oh, cît unul de Anul Nou în parcurile din București. Todea s-a dus direct la el și l-a prins de ramuri. Eu ce să mai fac? Într-adevăr, îi suceam cîteva ace și crengi, dar Mituș lăcrima.

– He!

– He! făcui și eu.

– E mare meșterul.

– Ne-a întrecut, băiatul.

– Cum să-l mai luăm?

– Asta-i Todeo! Flăcăul nu acceptă pașaport de Motru.

– La vară, se întrece cu barajul...

– La vară? Brazii cresc și iarna! La primăvară amicul se oglindește în lacul de acumulare cu vîrf cu tot. Nu-l vezi ce mîndru și sigur de el este?

Era duminică dimineață, cam puțină lume prin școală, nimeni nu ne mai recunoștea... Ba da, tovarășa de chimie ne-a îmbrățișat, iar directorul adjunct ne-a asigurat, crezînd că „se reîntorc cocorii", că avem loc într-a VII-a B. Dar treaba era alta; Făt-Frumos ne-a explicat cu toată înălțimea și frumusețea lui că are de gînd să rămînă la hidrocentrală, iar noi l-am îmbrățișat destul de cordial și cu... A, nu. Precis nu plîngeam, dar eram nițel impresionați.

Bradul din șantier ne-a urat drum bun și... La marginea orașului Tîrgu-Jiu am coborît din autocar într-o pepinieră, eu și cu Todea măsurînd cu vederea toți puiandrii...

– Pe ăsta?

– Nu, pe ăsta...

– Ba pe cel de colo...

Și-am plantat chiar în seara aceea un alt brad în fața Școlii numărul 1 din Motru. Crește frumos. Crește bine. Frate cu bradul de la hidrocentrală. Frate cu noi și minerii.

24 IANUARIE 1859

Împlinirea unui vis măreț

În fiecare an, la 24 Ianuarie, ne amintim cu emoție și mîndrie de mărețul act al unirii principatelor române, prin care s-au pus temeliile statului român modern. Prin Unirea Moldovei cu Muntenia se împlinea un vis, un ideal pe care poporul nostru îl nutrea dintotdeauna. Fiindcă Unirea era visul tuturor românilor, vis scump venind din vechimea secolelor, din vremea lui Burebista și Decebal. Era (după spusa lui Bălcescu) „visarea iubită“ a marilor noștri voievozi Mircea cel Bătrîn, Ștefan cel Mare, Mihai Viteazul.

Idealul unirii tuturor românilor l-au nutrit cu ardoare marii cărturari ai poporului acestuia, de la Miron Costin pînă la Samuil Micu, Gheorghe Șincai sau Petru Maior. Idealul de unire și unitate națională i-au însuflețit pe Tudor Vladimirescu și pe toți revoluționarii pașoptiști — Nicolae Bălcescu, Alecu Russo, Mihail Kogălniceanu, Ion Ghica, Vasile Alecsandri, Avram Iancu, Simion Bărnuțiu.

Firul conducător al istoriei de peste 20 de secole a poporului român se află înscris în această idee a unității, care a înarmat brațul tăbăcarilor, al muncitorilor, țăranilor și intelectualilor în Revoluția de la 1848 și care avea să-i poarte cu înflăcărare spre Dealul Mitropoliei în ziua de 24 Ianuarie 1859 pentru a sprijini și impune pe cel ce avea să împlinească visul secular de unire, Alexandru Ioan Cuza.

Dubla alegere a lui Alexandru Ioan Cuza ca domn al Moldovei, la 5 ianuarie și apoi al Țării Românești, la 24 ianuarie, era un act de tărie morală și curaj, un act legitim al poporului nostru.

24 IANVARIE 1859

Ziua de 24 Ianuarie 1859, „ziua cea mai mare a veacului“ cum a fost numită, așeza în văzul întregii lumi temelia statului român modern. „Unirea e actul energic al întregii națiuni române... Unirea națiunea a făcut-o!“ spunea cu fierbinte entuziasm marele patriot Mihail Kogălniceanu. Bucuria biruinței de la 24 Ianuarie era mare, era fără margini. Ea dovedea adevăruri de neclintit: omogenitatea limbii și culturii, originea comună a românilor, statornicia lor în vatra vechii Dacii, în obiceiuri, în cîntece, în aspirații. O biruință memorabilă, după care vor urma ani de rodnică înnoire, de mari reforme, cea mai importantă fiind Reforma agrară din 1864, care a dezrobit țărănimea; de transformare a învățămîntului, la care trebuia să aibă acces toți fiii poporului; de sporire a economiei prin construirea unor întreprinderi industriale, a unei rețele de cale ferată și de drumuri. Țara întreagă urca trepte mari de progres și prosperitate, făcea pași hotărîtori spre dobîndirea independenței, pe care o vor cuceri roșiorii și dorobanții în iureșul gloanțelor de la Plevna, Rahova și Smîrdan. În 1877, la mai puțin de două decenii de la proclamarea Unirii, independența de stat a României devenea o realitate vie, tulburătoare, dar și un pas important în făurirea statului național unitar român, care va fi înfăptuit peste patru decenii, la 1 Decembrie 1918, prin unirea Transilvaniei cu România. **„Unirea principatelor**, arăta secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, **a avut o uriașă însemnătate pentru evoluția social-politică a poporului nostru, ea a deschis noi perspective dezvoltării forțelor de producție, angajării României pe drumul civilizației moderne, constituind un moment epocal în procesul pregătirii statului național unitar român“.**

Sărbătorind la 24 Ianuarie 126 de ani de la unirea Moldovei cu Muntenia, sărbătorim împlinirea unui vis legitim în condițiile noi create de Partidul Comunist Român care și-a asumat misiunea istorică de a desăvîrși acest vis de unire și unitate națională, rezolvînd cu justețe deplină problema națională, prin înfăptuirea egalității tuturor oamenilor muncii fără deosebire de naționalitate, dînd forță și un mai profund temei atributelor suveranității și independenței naționale, ridicînd România socialistă la adevăratul ei potențial social economic.

Toate aceste mari realizări au fost înfăptuite cu deosebire în perioada care a trecut de la istoricul Congres al IX-lea, de cînd în fruntea partidului se află tovarășul Nicolae Ceaușescu, proeminentă personalitate politică, conducător revoluționar care și-a închinat viața binelui și ridicării națiunii noastre socialiste pe trepte tot mai înalte de civilizație și progres. Pentru generația tînără a țării noastre unirea cuprinde înțelesul adînc pe care l-a relevat de atîtea ori tovarășul Nicolae Ceaușescu, ea trebuie să stea ca un îndemn nobil și firesc la păstrarea a ceea ce avem mai bun și mai frumos în noi, fiindcă unirea noastră înseamnă libertatea noastră, dreptul nostru de a viețui și de a ne afirma în lume.

COSTACHE ANTON

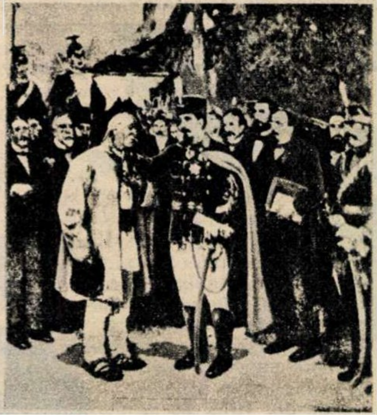

În fiecare an, la „Monumentul Unirii“ din Focșani, are loc tradiționala evocare a memorabilului act istoric din ianuarie 1859. ▼

TINERETUL ROMÂNIEI DOREŞTE PACEA !

NĂSCUTĂ PE PĂMÎNTUL ROMÂNESC, O NOBILĂ IDEE RODEŞTE PE ÎNTREAGA PLANETĂ:

ANUL INTERNAŢIONAL AL TINERETULUI 1985

ÎNTÎLNIREA TINERETULUI
ŞI STUDENŢILOR DIN BALCANI
BUCUREŞTI, 5-7 DECEMBRIE 1984
THE MEETING OF BALKAN
YOUTH AND STUDENTS
BUCHAREST DECEMBER 5th-7th 1984

Ne aflăm efectiv la debutul calendaristic al unei manifestări de dimensiuni planetare: Anul Internaţional al Tineretului. Statele lumii, întrunite sub cupola Naţiunilor Unite, au decis, în cadrul şedinţei plenare a Adunării Generale din 17 decembrie 1979 ca, în 1985, să fie marcat în întreaga lume anul tinerei generaţii. Un an dedicat soluţionării problemelor tineretului, sporirii participării sale active la viaţa naţională şi internaţională, la modelarea viitorului de pace şi progres al umanităţii.

Cu firească şi legitimă mîndrie reamintim că iniţiativa lansării Anului Internaţional al Tineretului aparţine României socialiste, după cum se cuvine să subliniem, de asemenea, că ţara noastră s-a distins, pe parcursul ultimelor două decenii, ca cel mai activ promotor al problematicii de tineret la O.N.U. şi în alte forumuri internaţionale. Marcarea A.I.T. are loc şi într-un context aniversar deosebit: în 1985 se împlinesc patru decenii de la crearea, în 1945, la San Francisco, a Organizaţiei Naţiunilor Unite (forumul mondial propunîndu-şi, chiar din actul său constitutiv — Carta O.N.U. — să izbăvească generaţiile viitoare de flagelul războiului şi să asigure evoluţia lumii pe făgaşul păcii şi înţelegerii); se aniversează, de asemenea, două decenii de la adoptarea de către Adunarea Generală, la iniţiativa României, a primului document vizînd în mod nemijlocit tînăra generaţie. Este vorba de **Declaraţia cu privire la promovarea în rîndurile tineretului a idealurilor de pace, respect reciproc şi înţelegere între popoare,** document cu valoare de pionierat. El avea să marcheze instituţionalizarea interesului comunităţii internaţionale faţă de complexa problematică a tinerei generaţii contemporane. În aceste două decenii, practic în perioada care a trecut de la istoricul Congres al IX-lea al P.C.R., România socialistă şi-a înscris numele, în calitate de autor sau coautor, printre ţările care au promovat în modul cel mai statornic pe plan internaţional, la O.N.U., problematica de tineret. De atunci, din 1965, ţara noastră a avut un rol recunoscut la adoptarea unui număr de peste 30 de rezoluţii ale Adunării Generale privind diferite aspecte referitoare la situaţia tinerei generaţii, la recunoaşterea statutului său de puternică forţă socială, interesată să participe plenar la eforturile de progres ale fiecărui popor, la soluţionarea echitabilă a marilor probleme ale epocii. Pas cu pas, graţie în mare măsură activităţii consecvente, neobosite a ţării noastre — activitate inspirată de concepţia clarvăzătoare, ştiinţific fundamentată a secretarului general al partidului, tovarăşul Nicolae Ceauşescu privind statutul, locul şi rolul tinerei generaţii în lumea contemporană — s-a cristalizat la Naţiunile Unite o viziune globală privind necesităţile reale ale tinerilor, privind căile şi politicile de aplicat, pe plan naţional şi mondial, pentru promovarea intereselor şi aspiraţiilor specifice ale tinerilor locuitori ai planetei noastre.

Încă din 1970, de la înalta tribună a Adunării Generale a Naţiunilor Unite, tovarăşul Nicolae Ceauşescu sublinia: **„Dorinţa de a construi o lume în care oamenii să se bucure pe deplin de roadele civilizaţiei moderne, să fie eliberaţi de perspectiva războaielor este sursa principală a mişcării contemporane a tineretului. Consider că tineretul trebuie ascultat şi trebuie să aibă un cuvînt greu de spus în organizarea vieţii sociale de mîine. Se cer create condiţii ca tineretul să poată participa mai activ la viaţa socială, să-şi poată manifesta energia în direcţia perfecţionării societăţii umane, a înfăptuirii idealurilor de dreptate, libertate şi bunăstare ale întregii omeniri.“** De fapt, asemenea nobile obiective îşi propune şi Anul Internaţional al Tineretului. Generoasa deviză a manifestării, „Participare-Dezvoltare-Pace“, reliefează nu numai fondul de opţiuni şi aspiraţii fundamentale ale generaţiei viitorului, dar şi principalele direcţii de acţiune ale guvernelor, organizaţiilor guvernamentale şi neguvernamentale, la nivel naţional, regional şi internaţional, în vederea ameliorării condiţiei tineretului, a asigurării unui cadru optim pentru participarea plenară a tineretului la procesul dezvoltării naţionale şi internaţionale, la adoptarea deciziilor în toate problemele ce privesc viitorul, la eforturile popoarelor de apărare a vieţii şi a păcii pe planeta noastră. Sînt, iată, veritabile linii de forţă ale concepţiei româneşti privind tînăra generaţie. Această concepţie se materializează, pe plan intern, prin statutul social activ conferit tineretului nostru, prin minunatele condiţii create pentru ca tinerii şi copiii ţării să crească şi să se formeze armonios, ca oameni de nădejde, constructori devotaţi, bine pregătiţi, ai socialismului şi comunismului, ca purtători ai idealurilor celor mai nobile ale civilizaţiei umane. Ce exemplu mai concludent am putea alege pentru a argumenta participarea activă, entuziastă a tinerei generaţii la opera de înflorire continuă a României socialiste decît faptul că nu există domeniu al vieţii în care tinerii să nu fie o prezenţă plină de elan şi spirit creator, că în toate marile realizări ale naţiunii noastre este încorporată şi munca tinerilor cetăţeni ai patriei? Iată, de pildă, recent, Uniunea Tineretului Comunist, Uniunea Asociaţiilor Studenţilor Comunişti din România şi Organizaţia Pionierilor au raportat secretarului general al partidului, tovarăşul **Nicolae Ceauşescu** îndeplinirea cu importante succese a planului de muncă patriotică pe anul 1984. Numai în acest an — 1984 —, în cadrul celor 251 de şantiere naţionale, judeţene şi locale ale tineretului, zecile de mii de brigadieri au realizat lucrări în valoare de aproape 3,2 miliarde lei. De munca entuziastă a tinerilor se leagă apariţia pe harta ţării a Magistralei Albastre, cea mai însemnată ctitorie a anilor socialismului, a întregii noastre istorii naţionale. Tineretul şi copiii din România participă cu responsabilitate, alături de întregul nostru popor, la lupta pentru apărarea vieţii şi a păcii, pentru încetarea cursei înarmărilor şi trecerea la dezarmare, în primul rînd la dezarmarea nucleară. Fără îndoială, în acest an cu profunde semnificaţii, în lumina Planului de măsuri şi acţiuni elaborat de Comitetul Naţional Român pentru A.I.T., tînăra generaţie a României îşi va intensifica participarea la opera de dezvoltare economico-socială, la procesul decizional, la lupta pentru pace, pentru realizarea nobilelor obiective ale Anului Internațional al Tineretului. **„Printr-o fericită coincidență** — arăta tovarășul Nicu Ceaușescu, membru supleant al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R., prim secretar al C.C. al U.T.C., președintele Comitetului Național Român pentru A.I.T. — **în însăși perioada marcării Anului Internațional al Tineretului se va reuni Forumul tinerei generații din Republica Socialistă România, la momentul de răscruce dintre două cincinale, în plin proces de traducere în viață a hotărîrilor și orientărilor trasate de cel de-al XIII-lea Congres al partidului. Va fi un nou și semnificativ prilej pentru tineretul român de a da expresie nemijlocită, în termenii practicii, opțiunilor sale fundamentale, aflate în consens cu cele cuprinse în deviza centrală a anului Internațional al Tineretului — „Participare, Dezvoltare, Pace.“**

Subliniem că țara noastră, inițiatoarea proiectului de rezoluție prin care Organizatia Națiunilor Unite proclama Anul Internațional al Tineretului, a desfășurat o amplă și recunoscută activitate pentru transpunerea în fapt a rezoluției O.N.U., pentru pregătirea corespunzătoare a importantei manifestări din acest an. În cadrul celor trei sesiuni de pînă acum ale Comitetului consultativ al O.N.U. pentru Anul Internațional al Tineretului — organism interguvernamental, în care reprezentantul României, tovarășul Nicu Ceaușescu deține funcția de președinte —, România a militat constant pentru îmbogățirea conținutului A.I.T. pentru stabilirea unei strategii clare, coerente în politicile și programele privind tineretul. Există astfel datorită, în bună măsură, inițiativelor și propunerilor românești, un cadru adecvat pentru ca Anul Internațional al Tineretului să reprezinte într-adevăr un eveniment de cea mai mare însemnătate al vieții internaționale, o contribuție majoră la soluționarea problemelor tinerei generații contemporane, la asigurarea participării sporite a acesteia la viața societății, pe măsura condiției sale de importantă forță socială. Pe plan național, au fost create peste 125 de comitete naționale sau alte organisme de coordonare pentru promovarea unor politici și programe de tineret. În cadrul pregătirilor ce au avut loc pe plan regional, de o importanță deosebită sînt cele cinci reuniuni regionale — pentru Africa, Asia și Pacific, Europa, America Latină și Asia de Vest — care au adoptat consistente programe de acțiune în vederea marcării Anului Internațional al Tineretului. Pe plan mondial au avut loc o multitudine de acțiuni pregătitoare între care amintim: adoptarea Programului concret de măsuri și activități elaborat de comitetul consultativ al O.N.U. pentru A.I.T., veritabilă strategie globală, cu obiective clare, în domeniul tineretului; constituirea Secretariatului Executiv pentru A.I.T. cu sediul la Viena; lansarea unei campanii mondiale de împăduriri; înscrierea problematicii de tineret pe agenda tuturor sesiunilor Adunării Generale ale O.N.U. din ultimii ani; elaborarea unor studii de sinteză ale Forului Mondial privind situația tineretului în anii '80, convocarea, în cadrul sesiunii Adunării Generale din acest an a Conferinței Mondiale a Națiunilor Unite pentru Anul Internațional al Tineretului; stabilirea sarcinii ca la sesiunea sa din 1985, Comitetul consultativ al O.N.U. pentru A.I.T. să elaboreze linii directoare pentru programe de viitor, pe termen lung, privind tineretul. Este convingerea țării noastre că marile probleme ce confruntă tînăra generație contemporană își pot găsi soluționarea eficientă, viabilă doar prin permanentizarea preocupării față de tineret, prin elaborarea unor strategii pe termen lung care să facă efectivă materializarea nobilei devize înscrise pe frontispiciul Anului Internațional al Tineretului: „Participare-Dezvoltare-Pace.“

AUREL PERVA

Tineretul lumii, care în prezent numără aproape un miliard de persoane, fără a aminti de importantele eșaloane de copii care se pregătesc să intre în categoria de vîrstă de peste 15 ani, reprezintă efectiv viitorul umanității, o uriașă forță socială asociată proceselor novatoare, aspirațiilor de pace și progres ale omenirii. Dar, din păcate, în frecvente cazuri, tinerilor li se refuză sau nu li se poate asigura statutul social activ la care aspiră. Totodată, marea majoritate a tinerilor lumii sînt confruntați cu acute probleme de ordin economic și social. Tinerii sînt primele victime ale confictelor militare, ale crizei economice, ale stării de subdezvoltare.

- **Potrivit datelor statistice publicate de O.N.U. numai în Africa și-au pierdut viața, în 1984, ca urmare a foametei, cinci milioane de copii, iar alte cinci milioane vor rămîne, din cauza malnutriției, handicapați pentru tot restul vieții. Suma cheltuită în scopuri militare în numai cinci ore echivalează cu bugetul anual al U.N.I.C.E.F. destinat finanțării programelor de ajutor pentru copii.**

- **Din cei peste 800 milioane de analfabeți recenzați în lume, o mare parte sînt tineri sau copii de vîrstă școlară.**

- **500 de milioane de persoane, în majoritate tineri, trăiesc în condiții de sărăcie absolută.**

- **Din cei circa 35 de milioane de șomeri cîți există în țările OCED. (Organizația pentru Cooperare Economică și Dezvoltare), circa 50 la sută sînt tineri.**

Programele și politicile ce vor fi adoptate în timpul marcării propriu-zise, precum și în perioada ulterioară Anului Internațional al Tineretului, sînt chemate să contribuie la soluționarea unor asemenea probleme, la sporirea participării tinerei generații la viața economică și socială din fiecare țară, la modelarea viitorului omenirii.

PIONIERI ȘI ȘCOLARI!

În condițiile acestei ierni de o asprime neobișnuită, buna gospodărire și economisirea sub toate formele a energiei capătă o importanță primordială.

În spiritul indicațiilor tovarășului Nicolae Ceaușescu și al măsurilor stabilite de Comitetul Politic Executiv al C.C. al P.C.R., pretutindeni în țară oamenii muncii de la orașe și sate acționează cu fermitate pentru ca rigorile iernii să nu prejudicieze realizarea integrală a planurilor de producție. În acest scop se întreprind eforturi deosebite pentru eliminarea oricărei risipe de energie și combustibil, pentru valorificarea fiecărui kilowatt de energie electrică acolo unde o cer nevoile producției și ale populației.

PIONIERI ȘI ȘCOLARI!

Economisirea energiei este și pentru voi o îndatorire patriotică. Acționați pentru folosirea chibzuită a electricității și gazelor, a energiei termice. Evitați orice consum inutil de energie, orice risipă. Dovediți maximă chibzuință și înaltă răspundere civică în folosirea energiei electrice și a gazelor naturale. Economisirea lor servește intereselor fundamentale ale țării ca și fiecăruia dintre noi.

ECONOMISIȚI CÎT MAI MULȚI KILOWAȚI!

PENTRU OBȚINEREA UNUI KILOWATT-ORĂ SE CONSUMĂ:

- **1,5 kg lignit**
  sau
- **280 g păcură**
  sau
- **0,32 mc gaz metan**

CU UN SINGUR KILOWATT-ORĂ SE POT PRODUCE:

- **10 kg ciment**
  sau
- **7 kg îngrășăminte complexe**
  sau
- **1,5 kg țesături din lînă**

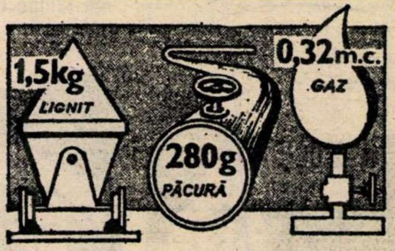

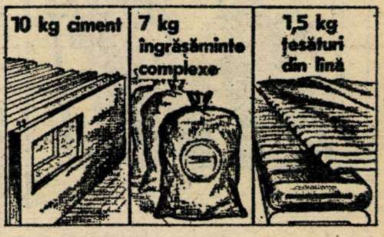

Cutezătorii

Redactor șef MIHAI NEGULESCU; Secretar responsabil de redacție: OVIDIU ZOTTA; Responsabil de număr ELENA MĂNESCU. Prezentarea artistică POMPILIU DUMITRESCU

Redacția Piața Scînteii nr. 1, București 33. Telefon: 17 60 10. ADMINISTRAȚIA, Editura „Scînteia". TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona adresîndu-se la ILEXIM — departamentul export-import presă P.O.B. 136—137. Telex 11 228 București.

Materialele nepublicate nu se înapoiază. **Index 41836, 12 pagini 1,50 lei**

BRIGADA ÎNDRĂZNEȚILOR

9

Scenariu: ILIE TĂNĂSACHE
Desene: VALENTIN și LIANA TĂNASE

10

Rezumatul episodului precedent: Angajată la sudarea unui important subansamblu de la furnal, echipa de utecişti a maistrului Grigore Bentu săvîrşeşte un adevărat act de eroism în profesie.

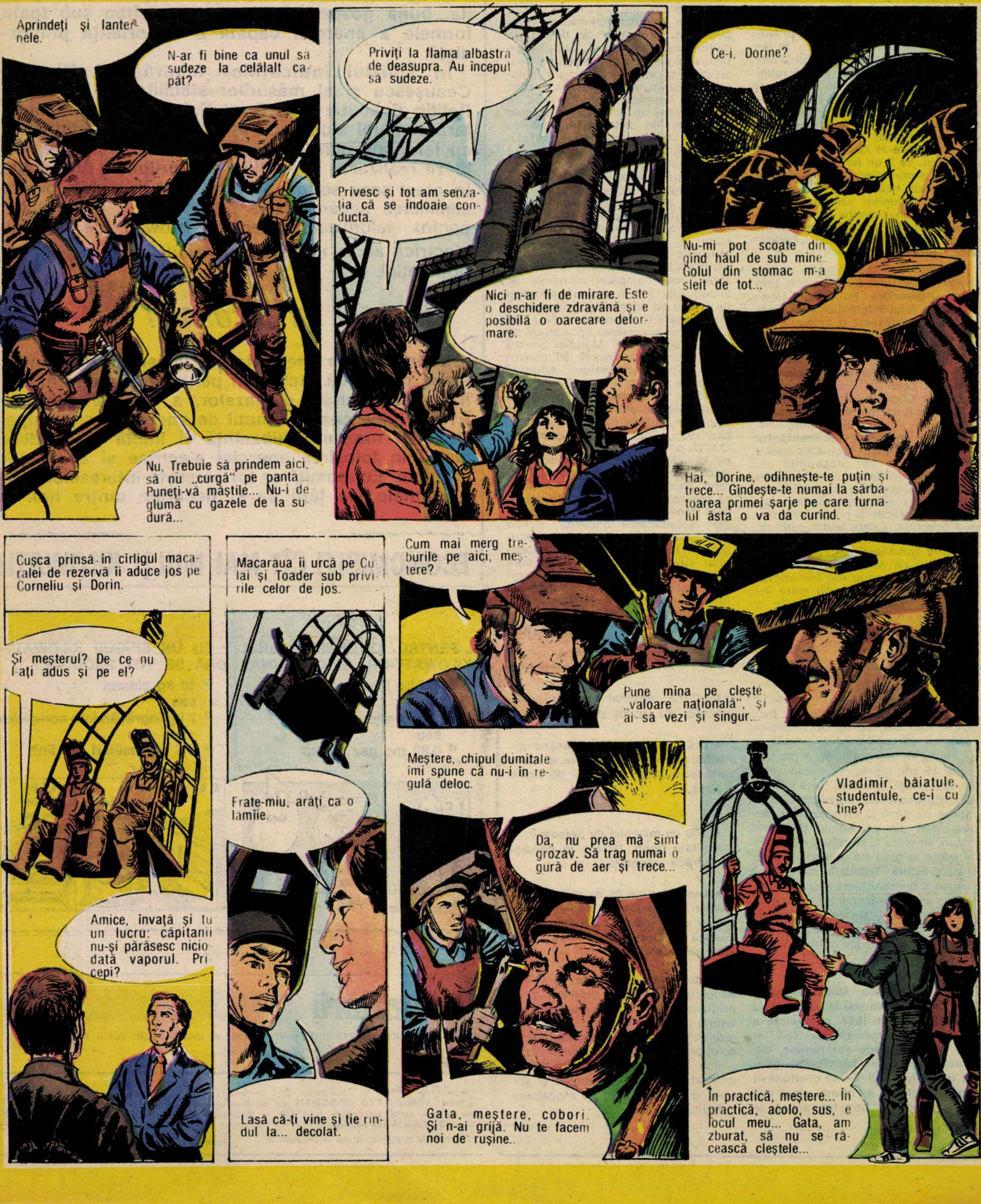
Aprindeți și lanternele.
N-ar fi bine ca unul să sudeze la celălalt capăt?
Nu. Trebuie să prindem aici, să nu „curgă" pe pantă... Puneți-vă măștile... Nu-i de glumă cu gazele de la sudură...
Priviți la flama albastră de deasupra. Au început să sudeze.
Privesc și tot am senzația că se îndoaie conducta.
Nici n-ar fi de mirare. Este o deschidere zdravănă și e posibilă o oarecare deformare.
Ce-i, Dorine?
Nu-mi pot scoate din gînd hăul de sub mine. Golul din stomac m-a sleit de tot...
Hai, Dorine, odihnește-te puțin și trece... Gîndește-te numai la sărbătoarea primei șarje pe care furnalul ăsta o va da curînd.
Cușca prinsă în cîrligul macaralei de rezervă îi aduce jos pe Corneliu și Dorin.
Și meșterul? De ce nu l-ați adus și pe el?
Amice, învață și tu un lucru: căpitanii nu-și părăsesc niciodată vaporul. Pricepi?
Macaraua îi urcă pe Culai și Toader sub privirile celor de jos.
Frate-miu, arăți ca o lămîie.
Lasă că-ți vine și ție rîndul la... decolat.
Cum mai merg treburile pe aici, meștere?
Pune mîna pe cleștele „valoare națională", și ai să vezi și singur...
Meștere, chipul dumitale îmi spune că nu-i în regulă deloc.
Da, nu prea mă simt grozav. Să trag numai o gură de aer și trece...
Gata, meștere, cobori. Și n-ai grijă. Nu te facem noi de rușine..
Vladimir, băiatule, studentule, ce-i cu tine?
În practică, meștere... În practică, acolo, sus, e locul meu... Gata, am zburat, să nu se răcească cleștele...

(Va urma)

Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

5

JOI, 31 IANUARIE 1985,
ANUL XIX (Nr. 904)

DIN SUMAR:

- **Flacăra mereu vie a spiritului revoluționar (pag. 2—3)**
- **Detașamentul în acțiune! (pag. 4—5)**
- **O cronică pionierească scrisă de... 400 000 de autori! (pag. 6—7)**
- **Rezultatele concursului „Eroica ’84“ (pag. 9)**

EROULUI ROMÂNIEI FIERBINTE OMAGIU

Cu neţărmurită dragoste, adîncă stimă şi fierbinte recunoştinţă, într-o atmosferă de vibrant entuziasm patriotic, tovarăşii din conducerea partidului şi statului , întreaga naţiune l-au sărbătorit pe tovarăşul Nicolae Ceauşescu, cel mai bun fiu şi conducător al poporului, din toate timpurile, cu prilejul aniversării zilei de naştere şi a omagierii îndelungatei activităţi revoluţionare.

Intrat în mişcarea revoluţionară încă de pe cînd avea vîrsta voastră, tovarăşul Nicolae Ceauşescu a dovedit, din cea mai fragedă tinereţe, extraordinare calităţi de om şi comunist, de conducător al luptei pentru fericirea celor mulţi. Fiecare locuitor al străvechiului pămînt românesc ştie că tot ceea ce străluceşte mai puternic atît pe harta economică a României contemporane cît şi în fiinţa fiecăruia dintre noi s-a născut în cei douăzeci de ani de cînd la conducerea destinelor României se află tovarăşul Nicolae Ceauşescu.

Datorăm iniţiativei cutezătoare, gîndirii pline de înţelepciune şi acţiunii dinamice a tovarăşului Nicolae Ceauşescu înflorirea fără precedent a patriei. Industria şi agricultura, ştiinţa, artele şi cultura României de astăzi se legitimează strălucit în istorie cu cifre şi realizări a căror eficienţă se reflectă în continua creştere a bunăstării noastre materiale şi spirituale. Faţă de 1945, valoarea producţiei industriale a crescut de peste o sută de ori. Mai mult de optzeci la sută din cetăţenii patriei locuiesc în case noi. Un sfert din populaţie participă la diferite forme de învăţămînt. Puternicei dezvoltări a industriei metalurgice şi producătoare de maşini, înfloririi ramurilor de vîrf — chimia, electronica, automatica — le corespunde noua revoluţie în agricultură, dezvoltarea impetuoasă a energeticii, apariţia atîtor şi atîtor construcţii care ne umplu sufletul de mîndrie patriotică. Simbol al acestor minunate înnoiri, Canalul Dunăre—Marea Neagră îi determină pe cartografii întregii lumi să aducă cuvenita rectificare a hărţilor de geografie fizică a Pămîntului. Întregul nostru popor este puternic angrenat în realizarea a noi obiective economico-sociale de mare amploare. Chezăşia impetuosului progres al României, a făuririi viitorului ei comunist este realegerea, prin voinţa întregii naţiuni, a tovarăşului Nicolae Ceauşescu, de către Congresul al XIII-lea din noiembrie 1984, în suprema funcţie de secretar general al partidului.

Avem fericirea şi cinstea de a trăi şi munci în Epoca Nicolae Ceauşescu. Marile realizări obţinute în această perioadă, care este cea mai fertilă din istoria României, se reflectă puternic în felul nostru de a fi. Omul României de azi vădeşte cele mai nobile trăsături: nemărginit spirit de devotament faţă de patrie şi partid, abnegaţie revoluţionară în munca dedicată înfloririi ţării, gîndire ştiinţifică, materialist-dialectică, cinste şi dragoste de adevăr, respect pentru toate popoarele lumii. Acest profil al omului României de azi se datorează faptului că exemplul cel mai înalt pe care îl urmează fiecare dintre noi este însăşi eroica viaţă de muncă şi luptă a tovarăşului Nicolae Ceauşescu, a cărui strălucită activitate este dedicată în întregime ridicării României pe cele mai înalte culmi de progres şi civilizaţie socialistă. Popoarele lumii îi sînt adînc recunoscătoare tovarăşului Nicolae Ceauşescu pentru tot ceea ce întreprinde în vederea creării unui climat de pace şi cooperare prietenească, echitabilă între toate naţiunile.

Fiecare comunist român, fiecare om al muncii, fiecare tînăr şi copil au adus şi aduc necontenit iubitului nostru conducător, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, omagiul inimii, dar şi omagiul muncii perseverente şi eficiente în toate sectoarele de activitate. La pupitrul de comandă al uriaşelor instalaţii industriale sau în laboratoarele celor mai avansate cercetări ştiinţifice, pe ogoarele patriei sau în băncile şcolii, ne dovedim demni de a fi contemporanii tovarăşului Nicolae Ceauşescu, Eroul României şi al păcii pe Pămînt, îndeplinindu-i neabătut îndemnurile de a munci mereu mai bine, spre fericirea patriei, pentru izbînda socialismului şi comunismului sub gloriosul nostru tricolor.

„CUTEZĂTORI

FLACĂRA MEREU VIE A SPIRITULUI REVOLUŢIONAR, A DORINŢEI DE A ÎNVĂŢA ŞI MUNCI PENTRU ÎNFLORIREA NECONTENITĂ A PATRIEI

Întotdeauna, secretarul general al partidului, tovarăşul **Nicolae Ceauşescu,** a manifestat o deosebită grijă pentru pregătirea cît mai temeinică a tinerei generaţii, pentru ca aceasta să-şi însuşească tot mai mult din comorile cunoaşterii, de a creşte şi a se forma în spiritul glorioaselor tradiţii revoluţionare ale partidului şi poporului nostru. Păstrăm cu adîncă dragoste în inimi îndemnurile adresate la cel de-al XIII-lea Congres al partidului celor mai tineri fii ai patriei: **„De la înalta tribună a congresului adresez tineretului şi copiilor ţării, Uniunii Tineretului Comunist, celorlalte organizaţii revoluţionare ale acestora vibranta chemare de a nu precupeţi nimic pentru însuşirea comorilor ştiinţei şi culturii, pentru a se forma în spiritul tradiţiilor revoluţionare ale poporului şi partidului nostru, de a munci fără preget pentru a deveni destoinici constructori ai socialismului şi comunismului, luptători înflăcăraţi pentru bunăstarea şi fericirea poporului, pentru măreţia României socialiste".** Regăsim în aceste cuvinte statornica grijă a secretarului general al partidului pentru ca viitorul patriei să se sprijine pe minţi iscusite, cutezătoare, competente, pe braţe puternice şi pricepute, pe inimi încălzite de flacăra fierbinte a dragostei faţă de ţară şi popor. Cuvintele de mai sus se aşază firesc în continuarea celor spuse de tovarăşul Nicolae Ceauşescu în primăvara anului 1945, cînd era nevoie de unirea într-un singur şi puternic şuvoi a tuturor energiilor şi forţelor progresiste ale României spre a făuri patriei un nou destin. Subliniind atunci că tineretul este viitorul unui popor, că de acesta se leagă speranţele de mai bine, năzuinţele de progres şi bunăstare, tovarăşul Nicolae Ceauşescu îndemna tînăra generaţie să-şi înzecească eforturile, să aşeze la temelia muncii sale înalta dăruire, pasiunea creatoare spre a înălţa în vatra străbună o Românie liberă, democratică, suverană. Aceste cuvinte se aşază, de asemenea, în continuarea celor rostite de la tribuna istoricului Congres al IX-lea, intrat în conştiinţa partidului şi a întregii ţări ca un congres al înnoirilor profunde, ca moment de început al celei mai rodnice epoci din istoria patriei. Arătînd atunci că pornim la un drum lung şi deloc uşor, tovarăşul Nicolae Ceauşescu adresa tineretului ţării înflăcărata chemare de a-şi înţelege pe deplin menirea şi înalta răspundere faţa de destinele patriei socialiste, aflată într-o eroică încleştare cu timpul, spre a recupera rămînerile în urmă la care o obligaseră vicisitudinile istoriei şi a se pregăti cu profundă dăruire pentru muncă şi viaţă, însuşindu-şi înalte cunoştinţe, plămădind în inima-i tînără trainice simţăminte de iubire pentru glia strămoşească, pentru poporul din rîndurile căruia se ridicase.

De atunci, în nenumărate rînduri, tovaraşul Nicolae Ceauşescu a îndemnat tineretul patriei să-şi pună întregul elan al vîrstei, uriaşa putere de muncă, gîndirea larg deschisă noului şi setea de cunoaştere în slujba celui mai nobil dintre ţeluri – înălţarea necontenită a României în demnitate, prosperitate şi măreţie.

Luminoasa concepţie a secretarului general al partidului nostru cu privire la necesitatea împletirii strînse a înaltei pregătiri profesionale cu educaţia în spirit patriotic, revoluţionar, îşi are izvorul în adevărul, probat de întreaga noastră istorie, că la temelia oricărei înfăptuiri durabile au stat mereu munca harnică, competenţa, pasiunea creatoare, dăruirea de sine, că acestea sînt în fond coloanele trainice pe care se sprijină mersul înainte, progresul accelerat al oricărei societăţi. Altfel spus, în orice zidire, pentru ca aceasta să dăinuie, să străbată vremurile, trebuie să fie încorporate înalta măiestrie şi pricepere şi, alături de acestea, abnegaţia şi puterea de dăruire, duse adesea pînă la sacrificiu.

Asemenea adevăruri, confirmate de nenumărate pagini ale istoriei, îşi vădesc mai mult ca oricînd uriaşa lor însemnătate în epoca pe care o străbatem. Căci, niciodată poporul nostru nu a fost angajat într-o operă constructivă de o asemenea amploare şi anvergură, niciodată nu şi-a propus ţeluri atît de cutezătoare şi de măreţe ca astăzi. Este limpede că o asemenea operă, asemenea ţeluri, precum cele prefigurate cu strălucire de documentele Congresului al XIII-lea al partidului, implică şi presupun ca pe un dat fundamental o înaltă competenţă profesională, un amplu volum de cunoştinţe de specialitate apte să asigure stăpînirea riguroasă a oricărui domeniu de activitate. Cu dreptate se subliniază că, astăzi, înalta pregătire profesională a devenit cheia de boltă a punerii depline în valoare a uriaşei şi modernei baze tehnico-materiale de care dispune societatea noastră. Avem în ţară sute şi sute de întreprinderi a căror dotare tehnică este rodul ultimilor ani, care beneficiază de cele mai recente cuceriri ale revoluţiei tehnico-ştiinţifice contemporane. În cincinalul care urmează, prin marile investiţii alocate, volumul fondurilor fixe din economia românească va spori necontenit, ajungînd la o valoare de circa 3 500 miliarde lei. Or, desfăşurarea proceselor productive sub semnul unei înalte eficienţe economice este hotărîtor condiţionată de înalta calificare profesională, de buna stăpînire a meseriei de către cei care lucrează la asemenea utilaje.

Înalta competenţă profesională este, însă, şi garanţia perfecţionării maşinilor din dotare, a îmbunătăţirii continue a proceselor productive, întrucît numai cel care stăpîneşte temeinic şi profund tainele meseriei, ale profesiei alese este capabil să sesizeze posibilităţile îmbunătăţirii parametrilor tehnico-economici ai utilajelor şi instalaţiilor aflate în dotare. Şi, desigur, nu doar să le sesizeze, ci să „pună şi umărul" la realizarea lor în practică.

Cuvintele secretarului general al partidului nostru pun, totodată, în lumină faptul că omul acestui timp eroic pe care îl străbate acum ţara trebuie să fie un om multilateral. Aceasta înseamnă, deopotrivă, cunoaşterea tainelor profesiei, a comorilor ştiinţei şi tehnicii, ca şi a valorilor creaţiei cultural-artistice. Năzuind şi acţionînd consecvent în acest sens, partidul nostru porneşte de la adevărul că numai un om cu un larg orizont de cunoaştere, în măsură să preţuiască la adevărata lor valoare bunurile cultural-artistice făurite de omenire în veacuri şi milenii de muncă şi creaţie spirituală, este capabil să înţeleagă profund şi să-şi însuşească pe deplin generoasele idealuri şi ţeluri ale societăţii pe care o edificăm, să le transforme în propriul său program de muncă şi viaţă, să acţioneze conştient pentru înfăptuirea lor.

Secretarul general al partidului nostru, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, stăruie cu exemplară consecvenţă asupra faptului că înalta competenţă profesională, orizontul larg de cunoaştere, de cultură nu trebuie şi nu pot fi un scop în sine, ci trebuie să slujească operei de edificare a noii orînduiri, înaintării neabătute a ţării spre culmile civilizaţiei socialiste şi comuniste. Altfel spus, pregătirea profesională temeinică trebuie permanent dublată de înaltă răspundere socială, de hotărîrea de a pune statornic, eficient cunoştinţele acumulate, puterea de muncă şi de creaţie în slujba înfăptuirii politicii partidului, a programelor de dezvoltare economico-socială a patriei. Un om cu o înaltă pregătire profesională, implicat profund şi conştient în viaţa societăţii, ferm hotărît să-şi facă datoria în orice împrejurare, gata să lucreze acolo unde societatea are cea mai mare nevoie de cunoştinţele sale – acesta este mesajul înalt cuprins în luminoasele cuvinte ale secretarului general al partidului nostru, tovarăşul Nicolae Ceauşescu. Tocmai de aceea, a pregăti la un înalt nivel profesional tînăra generaţie, a plămădi caractere puternice, a forma înalte trăsături de voinţă, vii sentimente şi trăiri patriotice reprezintă un obiectiv fundamental al activităţii şcolii, al muncii organizaţiilor revoluţionare de tineret şi copii, dînd astfel înalt răspuns prin fapte marii încrederi a partidului, a secretarului său general în uriaşele resurse de creaţie, de elan generos, de dăruire şi abnegaţie ale tinerei generaţii din patria noastră.

SILVIU ACHIM

CU TOATE PÎNZELE SUS, SPRE TRIMESTRUL AL II-LEA

EU, TU, EL, NOI, VOI, EI=detaşamentul!

ÎMPREUNĂ CU PIONIERII DIN PIATRA NEAMŢ DESPRE SPIRITUL DE ECHIPĂ

Pe eroii întîmplării pe care vrem să v-o povestim i-am întîlnit, în zilele din urmă, preocupaţi pentru ca trimestrul al II-lea să-i găsească pe toţi pregătiţi să pornească chiar din primele zile „cu toate pînzele sus".

Este, de fapt, dorinţa puternică a tuturor purtătorilor cravatelor roşii cu tricolor, angajaţi cu dăruire în munca de învăţătură, de pregătire temeinică pentru viaţă, pentru viitor. Efervescenţa vieţii de organizaţie a unităţilor şi detaşamentelor, în pregătirea şi întîmpinarea Conferinţelor judeţene şi a celei de-a V-a Conferinţe Naţionale a Organizaţiei Pionierilor, preocuparea permanentă în educarea, la toţi membrii organizaţiei, a celor mai frumoase şi mai nobile calităţi umane dau, pretutindeni, pregnanţă pionieriei. Acest lucru ni-l probează şi prietenii noştri de la Şcoala nr. 5 din Piatra Neamţ.

*

...Toţi băieţii din detaşamentul clasei a VI-a B, dar absolut toţi, erau încîntaţi la culme că acum, în sfîrşit, aveau „omul" lor acolo, la Clubul sportiv, care să-i ţină la curent cu ce e mai modern, mai eficace în fotbal, în metodele de antrenament. Colegul lor, Ion Mihăilescu, Nelu, cum îl alintau ei, fusese singurul selecţionat din şcoala lor — Şcoala nr. 5 (Piatra Neamţ) — în vederea formării lui ca viitor sportiv. Bucuria le-a contaminat chiar şi pe fete, atunci cînd au văzut seriozitatea băieţilor,

LAURA BARBĂTĂ

preocuparea lor de a alcătui o echipă de fotbal a detaşamentului şi în care, bineînţeles, centrul înaintaş să fie viitorul fotbalist. Probleme deosebite cu învăţătura nu aveau, detaşamentul neştiind, pînă acum, ce e aceea corigenţă, ba, mai mult, era socotit primul pe şcoală dintre clasele a şasea. Cît îl privea pe Nelu — băiatul simpatic cu părul castaniu numai inele — el continua să-şi vadă liniştit şi de învăţătură, şi de sport.

— Lasă, că-i bine, îşi freca mulţumit mîinile Felix Zaharia, locţiitorul comandantului de detaşament. Vom fi, cum se zice, primii la învăţătură, primii în sport!

Numai că, într-o bună zi, Nelu a lipsit de la ore. Următoarea zi, la fel. Alarmaţi, în drumul de întoarcere spre casă, cîteva fete şi cîţiva băieţi s-au oprit la locuinţa colegului lor.

— Tocmai mă pregăteam să vin la şcoală, i-a întîmpinat mama acestuia necăjită. Nelu este în spital. A fost operat urgent de apendicită...

Copiii au încercat s-o liniştească, povestindu-i cum au trecut şi ei prin situaţii asemănătoare şi că totul s-a încheiat cu bine.

— Apendicita e o bagatelă, în două săptămîni îl vedem iar pe teren! s-a grăbit Cătălin Gădinceanu să opineze.

— A, nu! a sărit speriată mama lui Nelu. Lucrurile sînt mai complicate. Îi va fi interzis cu desăvîrşire efortul mult timp de acum. Aşa mi-a spus medicul.

La asta chiar că nu se aşteptaseră! Pe drum, băieţii se arătară total dezamăgiţi în timp ce fetele, mai practice, discutau despre ce au de făcut ca să-şi poată ajuta la învăţătură colegul bolnav.

ELENA EFTIMIE

— Voi nici nu vă daţi seama cît o să se necăjească el că nu va mai merge la club, că nu va mai juca în echipa noastră?! insistau băieţii.

— O să-i treacă. Cu ajutorul nostru, fireşte. Mai importante sînt acum sănătatea şi învăţătura, au pus punctul pe i, iarăşi fetele.

Şi băieţii au fost nevoiţi să recunoască că, într-adevăr, aşa era.

Zilele de spitalizare au durat numai vreo două săptămîni, dar şederea în casă, tratamentul s-au prelungit pînă la apropierea tezelor. Acum Nelu trebuia să „dea piept" cu toate materiile, să fie ascultat aproape oră de oră. Cristina Petraru, colega lui de bancă, pionieră fruntaşă la învăţătură, îi făcuse în glumă şi un fel de „buletin" de probabilitate al ascultărilor care, deşi adesea se adeverea, nu-l salva mai mult decît ajutorul permanent la învăţătură al Cristinei, al lui Cătălin, Felix şi Cristian. Tovarăşii profesori, care la început fuseseră tentaţi să se arate mai îngăduitori, cunoscîndu-i situaţia, s-au convins curînd că au în faţă acelaşi... „centru înaintaş" care ştia să lupte. Aceasta fusese posibil deoarece nici măcar o singură zi nu trecuse fără ca Nelu să-şi facă lecţiile aduse de colegi de la şcoală, să rezolve problemele explicate cît mai clar posibil de ei, să deseneze şi chiar să facă şi puţin sport. Nelu se simţea puternic, sigur pe cunoştinţele sale. Ba chiar se străduia să înveţe şi mai bine ca pînă atunci, socotind aceasta o datorie faţă de colegi. Straşnică „echipă" avem, se gîndise el în fiecare zi dorindu-şi tot mai mult să se vadă din nou în bancă. Spiritul de colegialitate, grija sinceră de care fusese mereu înconjurat îl convinsese că marea lui temere, aceea că va pierde trimestrul, nu mai are nici un temei.

MARIA POPESCU

— Am mai avut noi şi alte probleme în detaşament, ne spune sfătos Cătălin. Dar le-am înlăturat prin perseverenţa noastră şi pe acelea. De pildă, chiar de la începutul anului şcolar, Costel Gîdioi şi Ion Măluреanu se deprinseseră să întîrzie la primele ore (am aflat că se duceau pe muntele Pietricica, chipurile „să adune plante" şi uitau să se întoarcă la timp). A fost nevoie să ne ducem la părinţi, să avem o discuţie în detaşament, să folosim „Semaforul". În cele din urmă, am reuşit să-i convingem să nu mai lipsească, să înţeleagă cît de greu le va fi să recupereze cunoştinţele pierdute. Avem un jurnal în care, la sfîrşitul fiecărui an, cu toată convingerea am scris, pînă acum invariabil: **Detaşamentul celor 36 de buni prieteni şi colegi a parcurs încă un an cu bine!**

Fotografiile noastre:

Laura Barbătă: Sînt de părere că lucrul cel mai de seamă în realizarea coeziunii detaşamentului este prietenia bine înţeleasă, adică fără să ne trecem cu vederea unii altora greşelile.

Elena Eftimie: Eu aş adăuga încă ceva la cele spuse de Laura: să ne străduim în a ne cunoaşte aptitudinile şi preferinţele pentru a încuraja ceea ce este bun, folositor şi frumos la fiecare dintre noi.

Maria Popescu: Nu numai munca de învăţătură, dar şi munca practică ne apropie mult între noi. O spun din experienţa activităţii noastre în cercurile de apicultură, de pomicultură, de pe lotul experimental. Şi acolo se ivesc probleme, şi acolo ne modelăm ca viitori oameni.

Fotoreportaj de
ELENA MĂNESCU